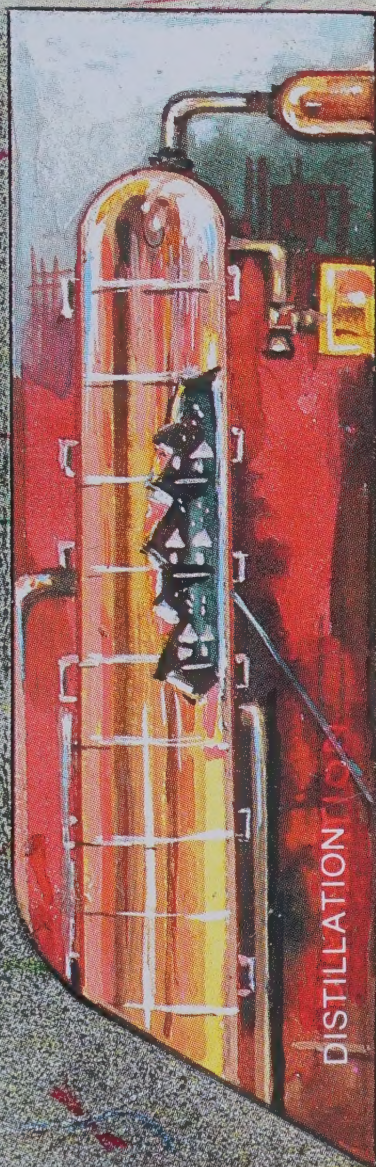
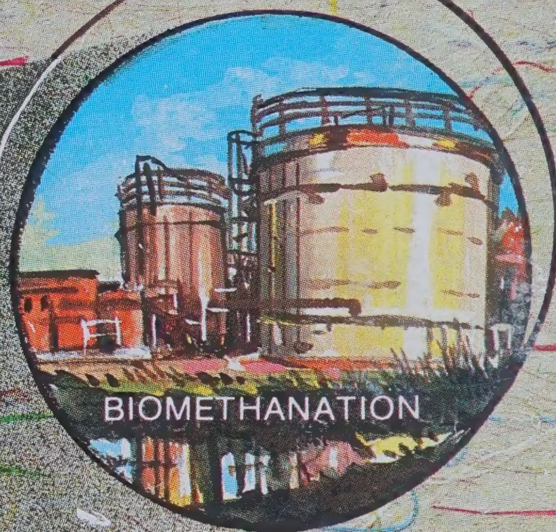
THE RAMPUR DISTI[illegible] [illegible]HEMIC

ANNUAL REPORT
1985

L CO. LTD.

Srimad Rahasya Traya Saram

vol. 5 (pp. 1281 to 1402)

(pp. 1118 to 1280 missing)

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

ஸர்வ வேதாந்த தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
எளிதான தமிழ் நடையில்
எழுதப்பட்ட வ்யாக்யானத்துடன் கூடியது

Komaleshwaran pett.
சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை — Chennai
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபை
Prachana Saba

1920

दासोहमर्पयामि त्रय्यन्ताचार्य चरणराजीवे ।
व्याख्यां नृसिंह नामा महित रहस्यत्रयस्यसारस्य ॥

முகவுரை.

வேதம், வேதாந்தம், ஆகமம், இதிஹாஸம், புராணம், ஸூத்திரம், திவ்ய பிரபந்தம், ஆசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் முதலிய பல முகங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் அத்யாத்ம சாஸ்திர ஸம்பிரதாயமென்னும் ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத வேதாந்தமதத்தை அந்தணரந்தியெல்லையுள் நின்ற அனைவரும் உணர்ந்து ஆஸ்திகர்களாய்ப் போந்து கடைத்தேறும் பொருட்டுக் கடல்கடைந் தமுதங்கொண்டாற்போல் அத்யாத்ம சப்தராசிகளென்னும்படியான ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடரூபங்களான உபயவேதாந்தங்களினுடையவும் ஸாரதமாம்சங்களைத் திரட்டி பிரமாணங்களோடு மிகுதி குறைவற ச்ரோதவ்ய சேஷமில்லாதபடி எளிய மணிப்ரவாள நடையில் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கும் **ஸ்ரீமத்** ரஹஸ்யத்ரயஸார மென்னும் இந்நூலை ஆஸ்திகர்கள் யாவரு மறிவார்கள். காலவைகுண்யத்தால் இவ்வருமையான கிரந்தம் ப்ரசாரத்திலிருந்து மறைந்து வருவதையும், இதன் பொருளையும் பெருமையையும் எளிதாய் விளக்கும்படியான தமிழ் வ்யாக்யான மொன்று மிகவும் அவச்யமென்பதையும் கணிசித்துச் சில ஆஸ்திகர்கள் நியமித்ததை முன்னிட்டு இக்ரந்த ப்ரசாரணமாகிற கைங்கர்யத்தை ஆரம்பித்தோம்.

இதற்கு உற்சாகத்துடன் முதலில் இந்த ஸபையின் அத்யக்ஷரான திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ஸ்ரீ உப. ராஜமன்னார்கோவில் ஈயுண்ணி எஸ். ராஜகோபாலாசார்யார் ஸ்வாமி முன் வந்து ரூ.500 கொடுத்துதவியதும், அதன்பின் இதனடியில் கண்டிருக்கும் ஸ்ரீமான்களும் விசேஷமாக உபகரித்ததும், ஸ்ரீ உப. வே. திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகள் இந்த க்ரந்தத்துக்கு ஆசார்யாதி ஸம்மதமான இந்த எளிய வ்யாக்யானத்தை

இயற்றி அதை ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக நமக்களித்து இக்கைங்கர்யத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுத்ததும், ஸர்வஸுஹ்ருத்தான சரண்யனுடையவும் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடையவும் அனுக்ரஹ விசேஷங்களென்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை. இவர்களெல்லோருக்கும் அடியோங்களுடைய ப்ரணாமத்தை இதன் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்து உதவி புரிந்தவர்களின் திருநாமங்கள்.

—*—

ஸ்ரீ. உப. ஈயுண்ணி எஸ். ராஜகோபாலாசார்யார், புரொப்ரைட்டர், எஸ். ஆர். சாரி அன்டு கம்பெனி, மதராஸ் 500

,, சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் நரஸிம்மாசார்யார் (சிஷ்யர்கள்) 250

கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ... 25
களத்தூர் ராகவாசார்யார் ... 30
அரும்புலியூர் வேதம் சேஷாசார்யார் ... 30
அரும்புலியூர் கௌடி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார் 25
வீரவல்லி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார் ... 25
கங்கையாடி ராமய்யங்கார் ... 15
நடாதூர் ஸுந்தராசார்யார் ... 25
கோமடம் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் ... 10
காளி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார் ... 10
சில்லரை வஸூல் ... 55

,, டி. நரஸிம்மய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், திருவல்லிக்கேணி 100

,, ஸர் வி. ஸி. தேசிகாசார்யார், மைலாப்பூர் ... 50

,, ராவ் பஹதூர் என். ஸி. ராஜகோபாலாசார்யார், எழும்பூர் 50

,, ராவ் ஸாஹெப் வி. டி. கிருஷ்ணமாசார்யார், விஜயநகரம் 25

ஸ்ரீ உப.	கே. கோவிந்தாசார்யார், பெஸ்டு அண்டு கம்பெனி, மதராஸ்	50
,,	வி. ஸி. சேஷாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	25
,,	ராய்ஸாஹெப் எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், யுனிவர்ஸிடி புரொபெஸர், மைலாப்பூர் ...	25
,,	கே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	50
,,	டி. வி. நீலமேகாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், கீள்பாக்கம்	15
,,	ஹானரபில் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், அட்வொகேட் ஜெனரல், மைலாப்பூர்	200
,,	பூண்டி துரைஸாமி அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதராஸ்	10
,,	காயார் வி. தேசிகாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதராஸ்	10
,,	வி. எஸ். வெங்கடாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், எழும்பூர்	25
,,	ஸ்ரீ வேங்கடாசார்யார், தேனார்விளாகம் ...	25
,,	என். எஸ். நரஸிம்மாசார்யார், டிஸ்டிரிக்டு முன்ஸிப், புரொதத்தூர்	25
,,	ராவ் பஹதூர் டி. விஜயராகவாசார்யார், திவான், கொச்சி	50
,,	ரங்கநாத தாதாசார்யார், லக்ஷ்மிநாயக்கன்பாளையம்	250
,,	ஆராவமுத அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், பெங்களூர்	25
,,	கே. பாஷ்யம் அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	20
,,	எஸ். ராகவய்யங்கார், ஸப் ஜட்ஜ், திருச்சிராப்பள்ளி	10
,,	என். எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், கோயம்பத்தூர்	25
,,	எஸ். ஆர். ரங்கஸாமி அய்யங்கார், வக்கீல், ஈரோடு.	20
,,	கே. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ரெவின்யூ கமிஷனர், பெங்களூர்	15

ஸ்ரீ. உப.	வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதராஸ்	50
,,	வ. வி. கோபாலாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், திருச்சிறுப்பள்ளி	20
,,	என். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்பெஷல் டிப்டி கலெக்டர், மைலாப்பூர்	25
,,	ராவ் பஹதூர் வி. ஆர். திருவேங்கடாசார்யார், ஜட்ஜ், மைலாப்பூர்	25
,,	ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், மேலப்பாளையம் ...	10
,,	ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார், மேலப்பாளையம் ...	10
,,	கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், திருவல்லிக்கேணி	10
,,	டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதுரை	25
,,	டி. டீ. ஸ்ரீநிவாஸமூர்த்தி அய்யங்கார், நியோபதி டாக்டர், திருவஹீந்திரபுரம்	10
,,	வி. பத்மநாபய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	10
,,	நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், புரசைபாக்கம்	25
,,	வன்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யார், ரங்கபவனம், எழும்பூர்	25
,,	எஸ். டீ. கிருஷ்ணய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதுரை	25
,,	ஐயா யாமுந தாதாசார்யார், ஸ்ரீரங்கம் ...	40

ஸர்வ வேதாந்தஸாரமான இந்த க்ரந்தம் 'திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸாஹி லோக ஹிதைஷிணீ' என்று நாடெங்கும் பரவிச் செழித்தோங்கும் வண்ணம் ச்ரிய:பதியான புருஷோத்தமனை அநவரதம் ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்,
வன்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யர்,
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார ப்ரசாரண ஸபையின்
கார்யதரிசிகள்.

மதராஸ்,
10—2—20.

உபோத்காதம்.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

|| श्रीमते श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் இந்த க்ரந்தத்தை அருளிச்செய்த ஸ்ரீமந் நிகமாந்தமஹாதேசிகன் கலி 4370-வது

திருவவதாரம்.

விபவ (இங்கிலீஷ் 1268) வருஷத்தில் புரட்டாசிமீ சிரவண நக்ஷத்திரத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் ஹிமவனம் என்றும், திருத்தண்கா என்றும், சொல்லப்படுகிற விளக்கொளி (தீபப்ரகாசர்) எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமித்த எழுபத்து நாலு ஸிம்ஹாஸனதிபதிகளில் ஒருவராய் விச்வாமித்திர குலதிலகரான அநந்த ஸோமயாஜியாருடைய திருப்பௌத்திரரான அநந்தஸூரியாருக்கும் தோதாத்ரி யம்மைக்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினார். இவருடைய அவதார வைபவத்தையும் ப்ரபாவத்தையும் கணிசித்து இவர் குமாரரான நாப்புல் நயினார் 'वेंकटेशावतारोयं तत्घण्टांशोथवाभवेत्। यतींद्रांशोथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मंगळं ||' என்றும், 'அன்றிவ்வுலகினையாக்கி அரும்பொருள் நூல் விரித்து ** பின்னும் வென்றிபுகழ் திருவேங்கடநாதனென்னும் குருவாய்நின்று நிகழ்ந்து' என்றும் அருளிச்செய்தார். இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதார விசேஷம் என்பது ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டர்கள் அறிந்த விஷயம். இத்தைக் கணிசித்திறே 'श्रीमद्वेंकटनाथार्य' என்றனுஸந்தித்தார்கள். திருவேங்கடமுடையானே தமது ஸ்வர்ண கண்டையை இவர் தாய் தந்தையர்க்குக் கொடுத்ததாக அவர்கள் கனவுகண்டு அந்தவ்யாஜமடி

யாக இவர் அவதரித்தார் என்பதைக் கணிசித்து 'तत्त्वण्टांश:' என்றருளிச்செய்தது. ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அவதார ஸமாபன தசையில் கலங்கியிருந்தசிஷ்யர்களைப்பார்த்து கொங்குப் பிராட்டியைக்கேட்டு ஸம்சய நிவ்ருத்திசெய்து கொள்ளும்படி அவர்களை நியமித்தார். அவர்கள் அப்படியே அப்பிராட்டியிடம் செல்ல அவளும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவடி ஸம்பந்திகளான அம்மஹாத்மாக்களை ஸேவித்து அவர்கள் நடுவில் உட்கார்ந்து, அலேந்திருந்த தன் கூந்தல்களை எண்ணெ தடவி வாரி முடித்து, சிவந்த நிறமுள்ள பட்டுக் கயிற்றினுல் ஒரு கட்டுக்கட்டி, அதன்மேல் வெண்மையான பட்டுக் கயிற்றினுல் பின்னும் அழுத்தமாய்க் கட்டிவிட்டு, அவர்களை மறுபடியும் ஸேவித்து, 'தேவரீர்கள் என்னைத் தேடிவந்த கார்யம் இதுதான், இனித் தேவரீர்கள் எழுந்தருளலாம்' என்று விண்ணப்பம் செய்தாள். இதனபிப்ராயத்தை யறியாமல் அவர்கள் திரும்பவும் ஸ்ரீபாஷ்ய காரரிடம் விஜ்ஞாபிக்க, அவர், அவள் வேதங்களின் அவதாரமென்றும், அவளுடைய அலேந்த கூந்தல்கள் துர்வாதிகளின் அபார்த்தங்களினுல் கலேக்கப்பட்ட வேத வாக்யங்கள் என்றும், சிவந்த கயிற்றினுல் கட்டியது 'நாம் ஸந்யாஸி ரூபமாய் அவதரித்து வேதார்த்தங்களை ஒன்று சேர்த்து பரிஷ்கரித்தது' என்றும், பிறகு வெண்கயிற்றினுல் அழுந்தக்கட்டியது 'நாமே இன்னெரு அவதாரம்செய்து க்ரஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து அவைகளை ப்ரதிவாதிகள் அசைக்கவொண்ணுதபடி உறுதிப்படுத்தப்போகிறேம்' என்றும் அபிப்ராயங்களைத் தெரிவிக்கின்றனவாகையால் சோகிக்க வேண்டாம் என்று தேற்றினர். ஸ்ரீயதிராஜஸப்ததியில் 'चिरन्तनसरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिका:' என்னும் ச்லோகத்தில் அபிப்ரேதமென்று பெரியோர்கள் சொல்லும் இந்தச் சரித்திரம் இங்கு 'यतींद्रांशोथवा' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது.

அவதார வைபவம்.

'आप्रादुर्भावं प्रकटितपरब्रह्म भाव:' என்கிற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணவதாரத்தைப் போலவே ஸ்ரீ தேசிகனும் தம்முடைய அதிமாநுஷ சக்தியை வெளியிட்டருளினர் என்பது இவர் சரித்திரத்தில் பல வ்ருத்தாந்தங்களாலும் தெரியவரும். உதாஹரணமாய் இவர் ஐந்து வயதிலேயே ஸ்ரீ அம்மாள் காலக்ஷேப கோஷ்டிக்குத் தம்முடைய மாதுலரான அப்புள்ளாருடன் சென்று அவரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்கும்

கால் இவருடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸைப் பார்த்து மோஹித்து அதிலீடு பட்டு காலக்ஷபத்தில் விட்ட இடம் தெரியாமல் சிஷ்யர்கள் திகைத்து நிற்கும்பொழுது இவர் அந்த இடத்தை எடுத்துச்சொல்லி அர்த்த விசேஷங்களை நிரூபிக்க, ஸ்ரீஅம்மாளும் 'प्रतिष्ठापित वेदान्तः प्रतिक्षिप्त बहिर्मतः। भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्वं भूरिकल्याण भाजनं॥ (வேதாந்தங்களை ஸ்தாபித்து புறச் சமயங்களை தோற்பித்து வேதங்களும் வைதிகர்களும் கொண்டாடும்படி அநந்த கல்யாண குணங்களுக் கிருப்பிடமாவாய்)' என்று ஆதரவுடன் அனுக்ரஹித்ததை இவர் தாமே தம் க்ரந்தங்களில் பல இடங்களில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். ஒரு ராத்திரியில் ஒரு யாமத்தின் பாதியில் ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ரத்தையருளிச் செய்ததும், ப்ரபோதசந்திரோதயத்தைப் பாரீர் என்று ப்ரதிவாதி கொடுக்க அதே க்ஷணத்தில் ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தை அருளிச் செய்ததும் லோகப்ரஸித்தமிறே.

வித்யாப்யாஸம். இவர் வேதாந்தோதயனர் என்று விளங்கும் மடப்பள்ளியாச்சானுடைய கொள்பேரனும் தமது மாதுலருமான வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்யர் என்று பெயர் பெற்ற ஆத்ரேயராமானுஜர் (அப்புள்ளார்) ஸ்ரீபாதத்திலே, ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸாந்தீபினியினிடத்தில் அறுபத்துநாலு கலைகளையும் அறுபத்துநாலு நாள்களில் அப்யஸித்தாப்போலே இருபது வயதிற்குள்ளே ஸகல சாஸ்திரங்களையும் சிக்ஷித்தார் என்பதைப் 'विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः' என்றிவர் தாமும், 'रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्सकलाः कलाः। अवाप विंशत्यब्दे' என்று தூப்புல் நயினாரும் அருளிச்செய்தார்கள்.

துணிசயம். இதற்குப்பிறகு தம்மாசார்யனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருடமந்திரத்தை ஆவ்ருத்திசெய்வதற்காக மஹாநதி, திவ்ய க்ஷேத்திரம், பர்வதம் இம்மூன்றும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்த மஹாஸித்திக்ஷேத்திரமாகிய திருவஹீந்திரபுரத்தை நாடி ஸித்திபெற்று, ஸ்ரீகருடன் உபதேசித்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவ மந்திரத்தை ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் ஸந்நிதியில் ஓர் அச்வத்த வ்ருக்ஷத்தின் அடியில் ஆவ்ருத்திசெய்து ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தாலே 'அருள்தருமடியவர்பால் மெய்யைவைத்துத் தெருள்தாநின்ற தெய்வநாயகா' என்றிவர் தாமும், 'तुरगवदनतेजो बृंहिताश्चर्यशक्तिः' என்று பின்

புள்ளாரும் அனுஸந்தித்தபடியே அபரிமித ஜ்ஞாநசக்தியுக்தராய், விசுவாமித்திரருபதேசத்துக்குப் பிறகு ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு அஸ்திரதேவதைகள் நேரில் நின்று 'इमेस्म परमोदार किंकरास्समुपस्थिताः' என்று விண்ணப்பம் செய்ததுபோல வித்யாபிமானி தேவதைகளெல்லாம் தாங்களேவந்து வரிக்கும்படியான விசேஷ கடாக்ஷத்தைப் பெற்றார். இதை ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்தோத்திரத்தில் 'मनोगतं पश्यति यस्सदात्वां मनीषिणां मानसराजहंसं। स्वयं पुरो भावविवाद भाजः किं कुर्वते तस्य गिरो यथार्हं ॥' என்றருளிச் செய்தார். இதைத் திருவுள்ளம்பற்றியே ஸ்ரீரங்கநாயகியும் பின்பு 'ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர:' என்றிவருக்குத் திருநாம மனுக்ரஹித்தாள். இப்படி இவருக்கு அஸாதாரணமான ஜ்ஞான வைபவத்தை 'दूषण्यादौ तार्किकाग्रेसरत्वं दृश्यं श्रीमद्वेंकटेशस्य सूरेः। अन्या लभ्या चातुरी पद्यगुंभे सर्वज्ञत्वं तत्वमुक्ताकलापे ॥ (இவர் தார்க்கிகர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டர் என்பதைச் சததூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களிலும், ஸர்வஜ்ஞரென்பதையும், கவிதையில் பிறர்க்கு நிலமல்லாத சாதுர்யத்தையுடையவரென்பதையும் ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபத்திலும் அறியலாம்)' என்று ஸ்ரீதொட்டயாசார்யர் அருளிச்செய்தார் இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்துக்கனுகுணமான இவருடைய வைராக்யம் விஜயநகரம் மஹாராஜாஸபையில் வித்யாரண்யருக்கும் அக்ஷோப்யமுனிவருக்கும் நடந்த விவாதத்தில் மத்யஸ்தராயிருக்கும்படிக்கும் அதற்காக விசேஷ தனத்தை ஸமர்ப்பிப்பதாகவும் ப்ரார்த்தித்தகாலத்தில் அதற்குப் பதிலாக எழுதியனுப்பிய வைராக்யபஞ்சகத்தின் அர்த்தானுஸந்தானத்தாலும், ஸ்ரீதொட்டையாசார்யர் அருளிச்செய்த 'धनानि * * समलोष्टरुक्मं ॥' என்கிற வைபவப்ரகாசிகா ச்லோகத்தினாலும், மற்றும் இவர் சரித்திரத்தினாலும் ஸுவ்யக்தம். இப்படிப்பட்ட அஸாதாரணமான வைபவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ज्ञानवैराग्य भूषणं' என்றனுஸந்தித்தார்கள்.

திவ்யதேச ப்ரதிஷ்டாதிகள்.

இவர் இந்த லோகோபகாரமாகச் செய்த திவ்யதேச ஸ்தாபநம் முதலியவைகளும் ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத மதாபிவ்ருத்திக்கும், ஜ்ஞான ப்ரவர்த்தனத்துக்கும் செய்திருக்கும் விசேஷ உபகாரங்களும் எண்ணிறந்தவை. அவைகளில் ப்ரதானமானவை—ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் துலுக்க கலாபத்தில் வெளியில் எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருந்த ஸ்ரீரங்கநாதனை செஞ்சி ராஜாவாகிய கோபணார்யனைக்-

கொண்டு மறுபடியும் திருப்ரதிஷ்டாதிகள் செய்வித்தருளினதும், தில்லைத் திருச்சித்திரகூடத்திலிருந்து கீழ்த்திருப்பதியில் எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருந்த ஸ்ரீகோவிந்தராஜனை மறுபடியும் அவ்விடத்தில் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினதும், ஸ்ரீரங்கத்தில் ஒரு திருவத்யயன உத்ஸவத்தில் ஆழ்வாராதிகளுக்கு ப்ரதிஷ்டையும் ஆராதனாதிகளும் அவர்களுடைய ப்ரபந்த படநாதிகளும் கூடாதென்று ஆக்ஷேபித்தவர்களை நிராகரித்து அவைகளை ஸ்தாபித்தருளினதும், பெருமாள் கோயிலில் ஸ்ரீதேவப் பெருமாளுக்கு ப்ரும்மோத்ஸவம் நடக்கும்பொழுது சைவர்கள் நடத்தக்கூடாது என்றாக்ஷேபிக்க ச்ரிய:பதியின் பரத்வத்தை ஸ்தாபித்து வாதிகளை நிரஸித்து உத்ஸவாதிகளை யதாக்ரமம் நடத்திவைத்தருளினதும். இச்சமயத்தில் ஸ்ரீவரதராஜன் தம்முடைய திருச்சின்னங்களில் ஒன்றை இவருக்கு பிருதாக அனுக்கிரகித்தது இப்போதும் அந்த ஸந்நிதியில் ஒற்றைத்திருச்சின்னம் ஊதிவருவதினாலும், வைசாக கருடோத்ஸவத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுக்கு நடக்கும் விசேஷமர்யாதைகளினாலும் பிரஸித்தம்.

க்ரந்தங்கள். இவர் ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தின்படி தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்திருக்கும் ப்ரகாரம்—பரதத்வமான எம்பெருமான் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் லக்ஷ்மியுடன் பிரிவில்லாத சேர்த்தியையுடையவன் என்பதையும், லக்ஷ்மீதத்வத்தைப்பற்றி உண்டாகும் சங்கைகளுக்கெல்லாம் ஸமாதான மருளிச்செய்து அத்தத்வத்தையும் பரக்க நிரூபித்து, தத்வஸ்திதியை ஒருவராலும் கலக்கமுடியாதபடி பூர்ணமாக ஸ்தாபித்தருளினார். இவ்விஷயமான க்ரந்தங்கள் :— ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீசதுச்லோகீ பாஷ்யம் முதலியவை. நாராயணனே பரதேவதை என்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்னபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் ஸ்தாபித்தருளினார். மற்ற அவரதத்வங்களைப்பற்றி ஸ்ரீமந்ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் நிரூபித்தருளினார். ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வஸுலபமாயிருக்கும் ப்ரபத்தியே பரமஹிதமென்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீநிக்ஷேபரக்ஷை, ஸ்ரீமத்கீதாபாஷ்ய தாத்பர்யசந்திரிகை, ஸ்ரீமந்ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீகத்யத்ரய பாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் அருளிச்செய்தார். பரி

பூர்ண ப்ருஹ்மானுபவமும் அதின் பரிவாஹமான கைங்கர்யமும் பரம புருஷார்த்தமென்னு மர்த்தத்தை ஸ்ரீமந்ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீகத்ய பாஷ்யம், ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் வெளியிட்டருளினர். ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விரோதமாக வேதங்களுக்கு அபார்த்தங்களைச் சொல்லுமவர்களை ஸ்ரீசததூஷணி, ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி, ஸ்ரீந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீபரமதபங்கம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நிராகரித்து இந்த ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தியருளினர். ஸ்ரீமத் அதிகரணஸாராவளீ, ஸ்ரீமத் தத்வடீகை, ஸ்ரீமத் தாத்பர்யசந்திரிகை, ஸ்ரீமத் கத்யத்ரய பாஷ்யம், இந்த க்ரந்தங்களில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு அவருடைய திருவுள்ளத்துக்கு அனுகுணமாக வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரக்ஷை ஸ்ரீ சதுச்லோகீ ஸ்தோத்ர ரத்ன பாஷ்யங்கள், இவைகளில் ஸ்ரீஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு ப்ரமாணுனுகுணமான வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அஸாதாரணமான சங்கசக்ராங்கனம், திருமண்காப்பு, பகவதாராதனம், பகவத் ப்ரஸாதத்தின் மஹிமை முதலியவைகளை ஸ்ரீஸச்சரித்ரரக்ஷை ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரக்ஷை முதலியவைகளில் ஸம்சய விபர்யயங்களற நிரூபித்தருளினர். பரமஹிதமாகிய ப்ரபத்தியின் உபாயத்வத்தைபற்றிச் சொல்லப்படும் ஆக்ஷேபங்களை யெல்லாம் அனுவதித்து அவைகளை ஸ்ரீநிக்ஷேபரக்ஷையில் நிராகரித்தருளி, ந்யாஸவித்யையின் அங்காங்கி விபாகாதிகளை ஸ்ரீமந்ந்யாஸவிம்சதி, ஸ்ரீமந்ந்யாஸதிலகம், ஸ்ரீமந்ந்யாஸதசகம் இவைகளில் நிரூபித்தருளினர். இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் சாஸ்திர பரிசய மில்லாதவர்களும் ஸுலபமாய் அறியும்பொருட்டு எளிதான மணிப்ரவாள நடையில் அவரவர்கள் புத்திக்கும், சக்திக்கும் தக்கபடி ஸங்க்ரஹங்களாயும், விஸ்தாரங்களாயும் முப்பத்தொரு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம்தழுவி ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயமென்கிற நாடகத்தையும் அருளிச்செய்தார். அனேகம் திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள் விஷயமாக ஸ்தோத்திரரூபமாக த்வாத்ரிம்சத் ஸ்தோத்திரங்களையருளிச்செய்தார். ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸுலபமா யறியும்பொருட்டு திருமந்திரச்சுருக்கு முதலிய தமிழ் ப்ரபந்தங்களை யருளிச்செய்தார். ஸ்ரீக்ருஷ்ணவதாரத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாய் ஸ்ரீயாதவாப்

யுதயம் என்னும் காவ்யமருளிச்செய்தார். இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீஹம்ஸ ஸந்தேசம், ஸ்ரீஸுபாஷிதநீவி முதலிய அனேகம் க்ரந்தங்களை அருளிச் செய்தார். திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து அவைகளின் ஸங்கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமத்த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்திலும். திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாட்டின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளீ என்னும் க்ரந்தத்திலும் அருளிச்செய்தார். இப்படிக் கீழ்க் கூறிய க்ரந்தங்களில் அங்கங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் ஸ்வல்பகாலத்தில் அறியமுடியாதாகையினால் அவைகள் எல்லாவற்றின் ஸாராம்சத்தை ஒருங்கத்திரட்டி இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரயஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை ஸங்க்ரஹருசிகளுக்கு இனியொரு க்ரந்தத்திலு மலையவேண்டாதபடி பரிபூர்ணமாக நிரூபித்தருளினார். இதன் பெருமையை ‘ अविज्ञातं विजानतां विज्ञात मविजानतां । रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥ (இதன்பெருமை இவ்வளவென்று அளவிட்டறிந்தவர்களுக்கு இதின் பெருமை அறியப்படாதது, அப்படி அளவிட்டறியாதவர்களுக்கு இது உண்மையாயறியப்பட்டது, ஆகையால் இது பரப்ரும்மத்தைப்போன்ற பெருமையையுடையது, இது எக்காலும் என் மனதை விட்டகலாமலிருக்கவேண்டும்)’ என்று பின்புள்ளார்கள் பல படிகளாலும். அனுஸந்தித்தார்கள். இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலிய பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு க்ரந்த முகேன தாத்பர்யார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபித்த உபகாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ‘ रामानुजदयापात्रं ’ என்றனுஸந்தித்தார்கள்.

ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதான கொள்கைகள்.

இப்படிப் பஹுமுகமாக க்ரந்தத்தினாலும், அனுஷ்டானத்தினாலும், வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தின இவருடைய ப்ரதானக்கொள்கை யென்னவென்றால்:—எல்லாஜ் ஜாதியரும் அவரவர்கள் ஜாதிக்குரியதாய் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைப் பகவானுடைய கட்டளைகளிவை யென்றெண்ணி அவைகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதும், அப்படி அனுஷ்டிக்கும்போது பகவத்ப்ரீதியொன்றையே பலமாக உத்தேசித்துத் தன் சக்திக்கனுகுணமாகச் செய்யவேண்டும், ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது என்பதும், இப்படித் தங்கள் தங்கள்

ஜாதிக்கனுகுணமான கார்யங்களைச் செய்து வரும் எல்லா ஜாதியரும் சரணாகதியென்றும், ப்ரபத்தியென்றும் சொல்லப் படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து மறு ஜன்மமில்லாமல் பரம புருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷமென்னும் மீட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப்பெற லாமென்பதும், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு சாஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டவ னாய் நடக்கவேண்டும், அப்படி நடக்கத்தவறினால் பகவந் நிக்ரஹ முண்டாகும் என்பதும், ப்ராயச்சித்தாதி முகேன அவைகள் நிவ்ருத் தித்துவிடுமாகையினால் பரமபுருஷார்த்த லாபத்திற்குத் தடையாகாது என்பதும், பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் எந்த ஜாதியராயி னும் அவர்கள் விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸம்மதமான கௌரவாதிகளில் குறைவுசெய்யக்கூடாதென்பதும், அப்படிச் செய்தால் பகவானு டைய நிக்ரஹம்வரும் என்பதும், ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிம்ஸாதிகளைச் செய் தால் பகவதப்ரீதிக்குப் பாத்திரனாவான் என்பதும். இப்படி வேதாந் தார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபித்த உபகாராதிசயத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 'वन्दे वेदान्तदेशिकं' என்றனுஸந்தித்தார்கள்.

இவர் விஷயமான சில அபிப்ராயங்கள்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தாராளமான மனதையுடையவரென்றும், அதை இவர் குறுக்கிவிட்டனர் என்றும், மதத்தில் இவர் ஆக்ரஹமுள்ளவர் என்றும், மற்றும் இப்புடை களில் இவரைப்பற்றிச் சிலர் சொல்வது இவ ருடைய க்ரந்தங்களில் பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும்வார்த்தை. ஸ்ரீபாஷ்யகாருடைய அனுஷ்டானத்துக்கும், க்ரந்தங்களுக்கும் முற்றிலும் விருத்தமான கதைகளை கல்பித்து மூடர் கள் சொல்லும் ஐதிஹ்யங்களைப் புத்திமான்கள் அங்கீகரியார்கள். இவ்விஷயங்கள் இந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை ஒருதரம் ஸேவித்தவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும். இவரைப்போலத் தாராள மான மனதுடையவர்கள் ஒரு மதத்திலும் இல்லையென்று திண்ண மாய்ச் சொல்லலாம். க்ரந்தமுகமாக அந்தணர்முதல் சண்டாளர் வரையிலான ஜாதியர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய கர்மானுஷ்டானத்தினாலும், உபாயானுஷ்டானத்தினாலும் பரமபுரு ஷார்த்தத்தையடையலாம் என்று நிரூபித்தவர் இந்த மஹான் ஒரு வரே. மற்றும் ஆபாதப்ரதீதியாய் சாஸ்திரவிருத்தம்போல் தோன்

றும் வாக்யங்களைக்கண்டு நம் போலியர்கள் ப்ரமிக்காமலிருக்கும்படி அவைகளையெல்லாம் எடுத்து அவைகளுக்குத் தாத்பர்யார்த்தங்களை நிரூபித்திருக்கிறார்.

இந்த க்ரந்தத்தில் ச்ருதிகள், பாஞ்சராத்திரம், இதிஹாஸம், புராணங்கள், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரையிலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள், இவைகள் ப்ரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் இவர் தாமே 'ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களில் அர்த்தவிரோதமில்லை, யோஜநா பேதமேயுள்ளது' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர் முதலியவர்களுடைய வாக்யங்களில் சில மேல்பார்வையாய் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவுள்ளத்துக்கு விரோதம் போல் தோன்றினபோதிலும் அவ்வாக்யங்களுக்கு ப்ரமாணனுகுண மானவர்த்தங்களை இக்ரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். ஆகையினால் இக்ரந்தம் ஸர்வ சாஸ்திரங்களுக்கும் ஸாரமென்று பெரியோர்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டது.

க்ரந்த ஸங்க்ரஹம்.

இதில் முதல் இருபத்திரண்டதிகாரங்கள் அடங்கிய அர்த்தானு சாஸந பாகத்தில் ஆஸ்திகர்கள் சாஸ்திரங்களில் அவச்யம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்தருளினார். மேல் நாலு அதிகாரங்களடங்கிய ஸ்திரீகரணபாகத்தில் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் நேரிடுகிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்தார். இதற்குமேல் மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய பத வாக்ய யோஜனுபாகத்தில் இப்படி நிரூபித்த ஸகல சாஸ்திரார்த்தங்களும் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியை நிரூபித்தருளினார். முடிவில் மூன்றதிகாரங்களடங்கிய ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியா பாகத்தில் இவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்கும் ஆசார்யனிருக்கும்படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ்யன் இருக்கும்படியும், க்ரந்த நிகமனமும் முறையே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி முதலியவைகளை வ்யாக்யானத்தில் அங்கங்கே கண்டு கொள்வது. ஆக 'பரமாத்மா ஒன்றை யறிந்தால் ஸர்வமும் அறியப்பட்டதாகும்' என்று ச்ருதியில் சொல்லியிருப்பதைப்போல

இக்ரந்தம் ஒன்றைப் பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ர தாயார்த்தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்.

அவதார ஸமாபனம்.

இவர் விபவதசையில் நூற்றொருவருஷம் எழுந்தருளியிருந்து கலி 4471வதான ஸௌம்ய வருஷத்தில் கார்த்திகைமீ க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம்செய்து தம்முடைய அவதாரத்துக்கு வ்யாஜமான கண்டாக்ருதியை அடைந்தார். இவ்வர்த்தம் ‘अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिकं कृत्तिकर्क्षे राकायां वेंकटेशो यतिनृपतिमतं सर्वतः स्थापयित्वा । वेदान्ताचार्यवर्योविरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः श्रीशैलाधीश घण्टाकृति वपुरभवद्देशिकेन्द्रो दयालुः ॥’என்று ஸ்ரீநைநாராசார்யரால் அனுஸந்திக்கப்பட்டது.

நிகமனம்.

இக்ரந்தத்துக்கு அனேக வ்யாக்யானங்கள் இருந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களில் விசேஷ பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவைகளாயிருக்கிறபடியினால் அந்த வ்யாக்யானங்களையெல்லாம் தழுவி ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை அனுஸரித்ததாய் எளிதான தமிழில் ஒரு வ்யாக்யானம் எழுதும்படி அனேகம் பெரியோர்கள் நியமித்ததை சிரஸாவஹித்து அடியேன் இந்த வ்யாக்யானத்தை எழுதத் துணிந்தேன். இந்த வ்யாக்யானத்தில் அச்சுப்பிழைகளும், அஜ்ஞானத்தினால் ஸஹஜமாய் உண்டாகக்கூடிய மற்றப் பிழைகளும் இருந்தபோதிலும், ‘तद्धरिणयेन ठविया (உம்முடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்துநிற்க அவைகளின் நடுவில் மந்தபுத்தியையுடைய அடியேன் ஸ்தோத்திரம் சொல்லையில் மிறள் வைத்ததைப்போல திருஷ்டிதோஷ பரிஹாரத்துக்காவது உபயோகப்படட்டும்)’ என்று அருளிச்செய்திருக்கிறப்போலவும் ‘शुनालीडाकामं भवतु सुरसिन्धु र्भगवती तदेषाकिं भूता सैतु सपदि सन्तापरहितः’ என்று மருளிச்செய்திருக்கும் ந்யாயத்தினால் இந்த க்ரந்தத்துக்கு அவைகளினால் ஒருவிதந்யூநதையும் வாராதென்பதையும், அல்பஜ்ஞனை அடியேனுடைய புத்தியும் வாக்கும் பரிசுத்தமானபடியையும் நினைத்து இதை க்ருபையுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரமாணங்களின் ஆகாரங்கள் ஸ்ரீ உப. வே. திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமிகளினுடைய ப்ரமாணத்திரட்டுடன் ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த ப்ரமாணத்திரட்டைக்கொடுத்து உதவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதை உடையவனாயிருக்கிறேன்.

இந்த க்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரப்ரசாரண ஸபை அத்யக்ஷர் ஸ்ரீஉப எஸ்.ராஜகோபாலாச்சார்யருக்கும், இக்ரந்தம் பூர்த்தியாவதற்கு பரிச்ரமப்பட்ட கார்யதர்சிகளான ஸ்ரீ. உப. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும், வன்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யருக்கும், இக்ரந்த ப்ரசாரணமாகிய இக்கைங்கர்யம் நிர்விக்னமாய் நிறைவேறும்படி இந்த ஸபையின் மற்ற எல்லாக் கார்யங்களையும் ச்ரத்தையுடனும், ஊக்கத்துடனும் செய்து வந்த உதவி கார்யதரிசி ஸ்ரீ. உப. கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காருக்கும் நாமெல்லோரும் நம்முடைய நன்றியைச்செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம்.

விக்தர்த்தி௵ தை௴ 28உ

தி. சே. நரஸிம்மன்.

விஷயஸூசிகை

|| श्रीः ||

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத் தனியன்கள்.

[ஸ்வாசார்யன் முதலாகப் பகவான் வரையிலாக உள்ள ஆசார்ய பரம்பரையை அவரவர்கள் ஸம்ப்ரதாய க்ரமப்படி அநுஸந்தித்த பிறகு இந்த ச்லோகங்களை அநுஸந்திக்கவும்.]

विगाहे निगमान्तार्यं विष्णुपादसमुद्भवां ।
रहस्यत्रय साराख्यां त्रिस्रोतसमकल्मषां ॥

अविज्ञातं विजानतां विज्ञात मविजानतां ।
रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

சீரொன்று தூப்புற் றிருவேங்கட முடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

PAGES 1—24, PRINTED BY S. V. & CO., MADRAS.

(pp 1118 to 1280 missing)

ப்ருதே தத்கைவல்யஸ்ய ஸாதகா:’ என்றுசொல்லு கிறபடியே தனக்கு ஸாத்யமாயிருப்பதொரு உபாய விஶேஷத்தாலே ஸித்த இவ்வனுபவத்தை ஐஶ்வர்யானுபவத்தோடும் பகவதனுபவத்தோடும் துவக்கில்லாத படியாலே கைவல்யமென்று பேரிட்டார்கள். பகவச்சாஸ்த்ரத்தில் கைவல்ய ஶப்தம் ஸர்வோபாதி நிவ்ருத்தியை நினைக்கிறது. ஆத்ம மாத்ராநுபவ விஷயமாக 1 ‘ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதி யா கில முக்திருக்தா’ இத்யாதிகளிற் ப்ராப்யமான முக்தி ஶப்தமும் 2 ‘விகதேச்சா பய க்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ:’ இத்யாதிகளிற்போலே நிவர்த்யம். 3 ‘ஜராமரணமோக்ஷாய’ என்றதுவும் தேவர்களுடைய அமரத்வவ்யபதேஶம்போ

றும், தத்கைவல்யஸ்ய - அந்த ஆத்மாவின் கைவல்யத்துக்கு, ஸாதகா: - உபாயங்கள். உபாயவிஶேஷத்தாலே - கர்மயோகம் முதலியவைகளில் ஏதாவது ஒன்றினாலே. ‘இவ்வனுபவத்தை’ என்பது ‘பேரிட்டார்கள்’ என்பதோ டன்வயிக்கிறது. ‘ஐஶ்வர்ய’ என்றது ஐஸ்வர்யத்தை. கைவல்யம் - கேவலனாயிருக்கை. மோக்ஷத்தையும் சில இடங்களில் கைவல்யம் என்று சொல்லி யிருப்பதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார்—‘பகவச்’ என்றாரம்பித்து. கைவல்யத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் ‘முக்தி’ என்னும் பதம் ப்ரயோகித்திருப்பதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார்—‘ஆத்ம’ என்றாரம்பித்து. ஆத்மானுபூதி - ஆத்மாவை யனுபவிப்பதென்கிற, யா - எந்த, முக்தி:- மோக்ஷம், உக்தா - சொல்லப்பட்டதோ. ய:-எவன், ஸதா-எப்பொழுதும், விகத - போயிருக்கிற, இச்சா - ஆசை, பய-பயம், க்ரோத: - கோபம், இவைகளை யுடையவனோ, ஸ: - அவன், முக்த ஏவ - முக்தன்தான், இங்கு முக்த துல்யன் என்பதில் தாத்பர்யமாகிறாப்போலே என்றபடி. ஜராமரணமோக்ஷாய - கிழத்தனம், மரணம், இவைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காக. ஒரு நாளும் பிறப்பு மரணாதிகளில்லை என்றேற்படுகிறதே என்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம். அமரத்வவ்யபதேஶம்போலே - தேவதைகளை அமரர்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறாப்போலே, அமரர் என்கிற பதத்துக்கு மரணமில்லாதவர்கள் என்றர்த்தம்,

1 வரத-ஸ்த-81. 2 கீதை-5-28. 3 கீதை-7-29.

லே ஆபேக்ஷிகம். ரூபேண முக்திவ்யபதேசமாம் விஷயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி விபவ வ்ருத்தி ஸாலோக்யாதி ஸ்தாநத்தில் முக்திஶப்தமும் நிர்வாஹ்யம். 1 'லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம் ருச்சந்தி ச கேசித் அந்யே | அந்யே து ரூபம் ஸத்ருசம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யம் அந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ||' என்று நிஶ்சயிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்ன ஸாயுஜ்யம் ஸாம்யத்திற்சென்றவனுடைய போகஸாம்யம். கேவலாத்மாநுபவம் நித்யமன்றென்னுமிடமும் ஸாக்ஷான்மோக்ஷமன்றென்னுமிடமும் 2 'யத்விஷ்யாச்ச ஜநா ஹத்யா ஏனவஹ்நி தே ஶ்ருதா: | தேஷாம் தனகாங்க்ஷிண: ஶ்ரேஷ்டா ஸ்தேஷ்வேவாநந்த்யதேவதா: || ஸஹஸ்ரேவ ஹதீஸ்தேஷாம் நிராஶீ: கர்மகாரிணாம் | யே

இதற்கு அக்னீந்திராதி தேவதைகளுக்கு ஸம்ஹாரம், ஸ்ருஷ்டி, முதலியவைகள் உண்டு என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகிறபடியினால் நம்மைப்போல அதிஶீக்கிரத்தில் மரண மடைகிறவர்களல்ல என்றர்த்தமாகிருப்போலே. **ஆபேக்ஷிகம்** - நம்மையபேக்ஷித்து மரணாதிகள், இல்லாதவர்கள் சீக்கிரத்தில் ஜராமரணங்களில்லாதவர்கள் என்றபடி. '**ரூபேண**' இத்யாதிக்கு பஞ்சாக்னி வித்யையில் மோக்ஷத்துக்குப் போகிறவனுக்கே நடுவில் கைவல்யம் உண்டாகிறது, அவன் கொஞ்சகாலம் கழித்து மோக்ஷத்துக்குப் போகிறவனாகையினால் அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஔபசாரிகமாக முக்தி ஶப்தம் வேறு பலங்களிலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. **நிர்வாஹ்யம்** - ப்ரமாணாந்தரங்களுக்கு விரோதம் வாராமைக்காக ஔபசாரிகமாக எப்படிநிர்ணயிக்கப்பட்டதோ அப்படியே இங்கும் என்று தாத்பர்யம். இதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'**லோகேஷு**' என்றாரம்பித்து. **நிஶ்சயிக்கப்பட்டது**-ஸாயுஜ்யத்தையே மோக்ஷமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த ஸாயுஜ்யமேமோக்ஷஶப்தத்திற்கு முக்யார்த்தம்என்றருளிச்செய்கிறார்—

---

1 690-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 370-ம் பக்கம் பார்க்க.

தாமிஷ்டாஶ்ரயோ பக்தா: ஸர்வகாமாஹி தே மதா: ॥ ஸ
ஏவ ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்ய மோக்ஷபாக் ॥’ என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். 1 ‘மோச்யதே தாதச்ச யாரோகாத்ஸ்ருத்வேமா மாதித: கதாம் । ஜிஜ்ஞாஸு: லபதே பக்திம் பக்தோ பக்தகதிம் வ்ரஜேத் ॥’ என்கையாலே ஸ்ரீகீதையில் ‘ஜிஜ்ஞாஸு:’ என்கிற வார்த்தநிஷ்டனும் க்ரமேண ஜ்ஞாநியாமென்றுக்தமாயிற்று. 2 ‘மன்னுறி’ லென்று ஸம்வாதநஸவத்தை நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு வ்யவச்சேத்யமாகச்சொல்லு மாத்மாநுபாந

‘இதில்’ என்றாரம்பித்து. ‘ச்யவநதர்மாண:’ என்பதினாலே இது அநித்யம் என்பதும், ‘ப்ரதிபுத்தஸ்ய’ என்று ஜ்ஞானியினால் அடையப்படுகிறதே மோக்ஷமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் என்றபடி. இந்தக் கேவலனும் ஜ்ஞானியாகியே மோக்ஷத்தை யடையவேணு மாகையினால் இவனுக்குண்டானது மோக்ஷமல்ல என்று நிரூபித்தருளுகிறார்—‘மோச்யத’ என்றாரம்பித்து. இமாம் - இந்த, கதாம் - கதையை, ஆதித: - ஆரம்பம் துடங்கி, ஸ்ருத்வா - கேட்டு, அதாவது கேட்டானேயானால், ஆர்த்த: - ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன், ரோகாத் - ரோகத்தினால், மோச்யதே - விடப்படுவான், அன்றிக்கே ஐஸ்வர்யம் கிடையாமையினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவன் அந்தத் துக்கத்திலிருந்து விடுபடுகிறான் என்றர்த்தமாகவுமாம், ஜிஜ்ஞாஸு: - கைவல்யத்தை அனுபவிப்பவன், பக்திம் - பகவானிடத்தில் பக்தியை, லபதே – அடைகிறான், பக்த: - பக்தியோகநிஷ்டன், பக்தகதிம் - பக்தர்களினால் அடையவேண்டிய மோக்ஷத்தை, வ்ரஜேத் - அடைவான். உக்தமாயிற்று - ஜ்ஞானியாய் மோக்ஷத்தை யடைவானென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் இவன் அடையும் பலம் மோக்ஷமல்ல வென்றதாயிற்று. மன் - நித்யமான பலத்தை, உறில் - ஆசைப்பட்டாயேயாகில். இதுக்கு - இந்த நித்யமென்கிற பதத்துக்கு, வ்யவச்சேத்யமாக - தடுக்கப்பட வேண்டியதாக. இப்பாட்டில் கீழில் ‘உற்றது வீடுயிர்’ என்று கைவல்யத்தை அடையும் என்றருளிச்

1 பார-ஶா-348-81.　　2 திரு-1-2-5.

ஸவம் நித்யமன்றென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். இதுக்கு 1 'இறுதிகூடா' இத்யாதிகளில் நாசமில்லையென்கிற பாசுரமும் வாதூலாதிஸ்தாதி க்ஷுத்ர விசேஷங்களில் அக்ஷய்யத்வோக்திபோலே 2 'எனையூழி' என்கிற வதிசிரகாலஸ்தாயித்வாபிப்ராயம். 3 'யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்' என்று இவ்வாத்மாநுபவஸ்தாநவிசேஷமுஞ்சொல்லப்பட்டது. இஸ்ஸ்தாநவிசேஷம் பரமபத மன்றென்னுமிடம் இப்ப்ரகரணந் தன்னிலே 4 'ஏகாந்திந ஸதா ப்ரஹ்மத்யாயினோ யோகினோ ஹி யே| தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பச்யந்தி ஸூரய:||' என்று ஸமவஸ்தாபிதாநன

செய்து, மேல் 'மன்னுறில்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் அது நித்யமன்றென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இதற்கு நாசமில்லை என்று ஸ்பஷ்டமா யருளிச் செய்திருப்பதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார்—'இதுக்கு' என்றாரம்பித்து. இறுதி - நாசம், கூடா - உண்டாகாத. அக்ஷய்யத்வோக்தி - நாசமில்லை என்று சொல்லி யிருப்பதைப்போல, அடிக்கடி நாசமில்லை என்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லி யிருக்கிறது என்றபடி. வெகுகால மிருக்கக் கூடியது என்பதுமேல் 'எனையூழி' என்பதினாலும் ஸூசிதம். எனை - எத்தனை, ஊழி - கல்பகாலம். இது அனுபவிக்குமிடம் பரமபத மில்லாமையாலும் ஔபசாரிகமென்ன வேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார்—'யோகிநாம்' என்றாரம்பித்து. ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் - தன்னுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் ஸந்தோஷத்தைச் செய்கிற, ஆநந்தத்தை யனுபவிக்கிற என்றபடி, யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு. அம்ருதம் - அழிவில்லாத, ஸ்தாநம் - இடம், ஏகாந்திந: - பரமைகாந்திகளாய், ஸதா - எப்பொழுதும், ப்ரஹ்மத்யாயின: - பரமாத்மாவை த்யானம் செய்துகொண்டிருக்கிற, யோகின: யே - யோகிகள் எவர்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ஸூரய: -

---

1 திரு-6-9-10.
2 திரு-6-9-10.
3 வி-பு-1-6-38.
4 வி-பு-1-6-39.

பரமைகாந்திக்கு ஸமுசிதமான ஸ்தாநாந்தரஞ் சொல்லுகையாலே ஸித்தம். ஸம்வாத்யாதிவித்யாதிகளிற் சொன்ன ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம்பண்ணு வார்க்கு ஶாஸ்த்ராதிகளிலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியுஞ்சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் இப்படி ஸ்வாத்ம வித்யாநிஷ்டர்க்கு அந்தராந்தராஹ பரமபதமானவாந்த ரஹமும் வந்தாலும் மதுவித்யா ந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்ம ப்ராப்திவ்யக்தமாய்விடும். ப்ரதீகஸம்ஸ்ருஷ்டமாயா தல் ப்ரதீகவியுக்தமாயாதலிருக்கு மாத்ரவஸ்த்துவை ஸ்வரூபமாணவாதல் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலே யாதல் பண் ணும் அநுஸந்தாநங்கள் நாலுக்கும் நாமாத்யுபாஸந ங்களுக்குப்போலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியு மில்லையென்னுமிடத்தை 1 'அப்ரதீகாலம்பநாந்நயதீ திபாதராயண உபயதா தோஷாத்தத்க்ரதுஶ்ச' என்

நித்யஸூரிகள், யத்ர-எந்த ஸ்தானத்தை, ஸதாபஶ்யந்தி- எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தத் - அப்ப டிப்பட்ட, பரமம் ஸ்தாநம் - உயர்ந்த இடம்(கிடைக்கிறது). ஸ்தாநாந்தரம் - கைவல்யத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட இடம். இப்படி கேவல கேவலனை நிரூபித்து கடைசியில் மோ க்ஷத்தை யடையக்கூடிய கேவலனை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஸம்வாதி' என்றாரம்பித்து. 'ஆதி' பதம் கீதா பாஷ்யத் தைக் குறிக்கிறது. அவாந்தர - நடுவில் ஏற்படக்கூடிய. மதுவித்யாந்யாயத்தாலே - மதுவித்யையில் சில நாள் நடுவில் வஸுபதத்தில் இருப்பதைப்போல. நாமாத்யுபாஸநங் களுக்கு - நாமம் முதலியவைகளை ப்ரும்மமாக உபாஸிப்பதற்கு. அப்ரதீகாலம்பநாந் - 'ப்ரதீக'மாவது அவயவம், முழு வஸ்துவில் ஏகதேஶமென்றபடி. சேதனாசேதன ஶரீரக ப்ரும் மமாகிற ஒரு வஸ்துவின் ஏகதேசமான சேதனத்தையாவது அசேதனத்தையாவது உபாஸிப்பவர்கள் ப்ரதீகோபாஸகர்கள், அப்படியில்லாமல் பரிபூர்ணமான வஸ்துவை உபாஸிப்பவர் களை, நயதி - (அர்ச்சிஸ் முதலிய ஆதி வாஹிகர்கள்) அழைத்

1 ஶா-ஸூ-4-3-14.

கிற ஸூத்ரத்திலே யருளிச்செய்தார். [1] 'ஶ்ருதோபநிஷத்க கத்யபிதாநாச்ச' என்கிற ஸூத்ரத்திலும் ஒரு வித்யாவிஶேஷத்திலுபாஸகன் பரமாத்மாவென்கைக்கு அர்சிராதிகதி சொன்னதை ஹேதுவாகக் கொண்டு ஸாதிக்கையாலே ஜீவாத்மோபாஸகனுக்கு அர்சிராதி கதியில்லை யென்னுமிடம் ஸித்தமாயிற்று. ஆகையால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லாதார்க்கிச் ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிற ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியில்லை. ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுடையார்க்கு ப்ரஹ்மாநுபவ ஸங்கோசமில்லை.

துப் போகிறார்கள், இதி - என்று, பாதராயண: - பாதராயணர் சொல்லுகிறார், உபயதா - இரண்டுவிதமாகச் சொல்லிலும், அதாவது கார்ய வஸ்துவை உபாஸிப்பவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றும், பரமாத்மாவை உபாஸிப்பவர்களேயே அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றும் சொன்னால், தோஷாத் - உபநிஷத்துக்களுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினால். முதல் பக்ஷத்தில் ஸத்வித்யாதிகளில் அப்படி அழைத்துப் போகிறான் என்று சொல்லி யிருப்பதற்கு விரோதமும், இரண்டாவது பக்ஷத்தில் பஞ்சாக்னி வித்யையில் ஆத்மப்ராப்தியைச் சொல்லியிருப்பதும் விரோதிக்கும். (அப்படிப் பரமாத்மாவைப்பற்றி உபாஸனம் செய்யாதவனுக்கு வருகிறதென்னில்) தத்க்ரதுஶ்ச - தத்க்ரது ந்யாயத்துக்கும் விரோதம் வருகிறது. மற்றொரு காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஶ்ருதோபநிஷத்க' என்றாரம்பித்து. ஶ்ருதோபநிஷத்க-உபநிஷத்துக் கேட்டவனுக்கு,அதாவது அதினால் ப்ரும்மோபாஸனம் செய்பவனுக்கு அநுஸந்தேயமான, கத்யபிதாநாத் - கதிஇந்த வித்யா நிஷ்டனுக்கும் சொல்லியிருப்பதினால். வித்யாவிஶேஷத்தில் - அக்ஷிவித்யையில். அந்தராதி கரணத்தில் இந்தக் கண்ணில் தோன்றும் புருஷனை உபாஸிக்கவேண்டுமென்று விதித்திருப்பதினால் அந்தப் புருஷன் ஜீவாத்மாவாபரமாத்மாவா என்று ஸந்தேஹம் வரில், ஜீவன் இல்லை பரமாத்மாவென்று நிரூபிப்பதற்காக இந்த ஸூத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அர்ச்சிராதிகதி இவனுக்கு

---

1 ஶா-ஸூ-1-2-17.

இப்படி யிங்கு ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியைச் சொல்லு கையாலே கேவலாத்மாநுபவத்துக்குக் காரணமாய் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குக் ப்ரதிபந்தக மான கர்ம விசேஷமுங் கழிகையாலே 'மாமேவை ஷ்யஸி' என்று கீழ் ச்லோகத்திற்சொன்ன அர்த்த மிங்கும் ஸித்தமாயிற்று. 'மாமேவைஷ்யஸி' என்கிற ப்ராப்தியாவது பரிபூர்ணாநுபவம். இப்பரி பூர்ணாநுபவ ஸித்திக்காக அர்ச்சிராதி கதியும் தேச விசேஷப்ராப்தியு முண்டாகிறது. இக்ஷணத்திலே யிவ்வநுபவங்கொடுப்பதாக ஸத்யஸங்கல்பனாக நிய மித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்கதி விசேஷாதி களைப் ப்ரதிபாதிக்கிற சாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தம். இக் கதி விசேஷத்துக்கு முன்பு சாஸ்த்ரத்தாலே ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை யறிகிறபோதும் யோகத்தாலே ஸா க்ஷாத்கரிக்கிறபோதும் விபவ ரூபாதிகளில் ப்ரா

வரக்கூடியதாகசொல்லப்பட்டிருப்பதினுல் ஜீவாத்மாவல்லஎன்று தாத்பர்யம். ஸர்வ பாப மோக்ஷத்தைச் சொன்ன இடத்தில் மோக்ஷம் ஸித்தம் என்று நிகமித்தருளுகிருர்—'இப்படி' என்ருரம்பித்து. உபாஸனம் பண்ணும்பொழுதும் சாஸ்திரம் கொண்டறியும் பொழுதும் ப்ரும்மானுபவம் உண்டானபோதிலும் அது ப்ரும்ம ப்ராப்தியாகாது என்றருளிச் செய்கிருர்— 'மாமேவ' என்ருரம்பித்து. பரிபூர்ண - குண விபூத்யாதி களினுல் பூர்ணமான, இது கீழ்க்கூறிய தசைகளில்லை என்றபடி பரமபதம் ப்ராப்யமென்று சொல்லியிருக்க பரிபூர்ணனுபவம் ப்ராப்தியாகுமோ வென்னிலருளிச்செய்கிருர்—'இப்பரி பூர்ண' என்ருரம்பித்து. பரிபூர்ணனுபவம் இங்கேயே உண்டாகட்டுமே என்னில் அருளிச்செய்கிருர்—'இக்ஷணத்திலே' என்ருரம்பித்து. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினுலே என்றபடி. 'சாஸ்த்ரங்களாலே' என்பதினுல் யுக்தி சொல்ல முடியாதென்பதும், இங்கேயே கொடுத்துவிட்டால் கதியைச் சொல்லும் சாஸ்திரம் வ்யர்த்தமாகும் என்பதும் த்யோதிதம். மற்ற தசைகளில் இப்படிப்பட்ட அனுபவம் இல்லையென்று நிரூபித்தருளுகிருர்—'இக்கதி' என்ருரம்பித்து. ஸாக்ஷாத்கரிக்

விக்கும்போதும் பிறக்கும் ஆகாஶம் ஸாகூரதாயீந மாய் கரணாயத்தமாய் வருகிறதாகையாலே வரிமித முமாய் விஜ்ஹேவத்துமா யிருக்கும். ஊத்தேமெயிற் பிறக்கிற ஆகாஶம் ஸஜ்ஞாவ விஜ்ஹேஙங்களுக்குக் கார ண மொன்று மில்லாமையாலே வரிவண விஷய முமாய் வாநவிஜ்ஹேஷ ரஹிதமுமா யிருக்கும். இவ் வநாஹவ வரீவாஹமாய் 1 'கி்யதாமிதி ஊம வது' என் கிறபடியே ஶேஷியுகந்த வரிவண கைங்கர்யமும் வருகிறது. 'வாரணாயிக' என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்திற் சொன்ன ஹுவவுவரவவியெ யெல்லாம் இங்கே யமா ஆரணம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது.

கும்போதும் - பரஜ்ஞானத்தில் என்றபடி. '**ஸாகூரதாயீந**' இத்யாதியால் இது ஸ்வத:ப்ராப்தமல்ல வென்பது த்யோதிதம். **கரணாயத்தமாய்**-இந்திரியத்துக்கு வசப்பட்டதாய். **வரிமித மாய்** - அல்பமாய், **விஜ்ஹேவத்துமாய்** - நடுவில் விடக்கூடியது மாய், ஸாக்ருதத்தினால் வருகிறபடியினாலும், இந்திரிய பாட வங்களுள்ள வரையில் தான் இருக்குமாகையினாலும் என்ற படி, **வாநவிஜ்ஹேஷக** - மறுபடி விட்டுப்போவது, கைங் கர்யமே புருஷார்த்தமாக ப்ரார்த்திக்கப்பட வேண்டியதாய் திரு மந்திராதிகளில் நிரூபித்திருக்க இங்கனுபவத்தைப் பலமாகச் சொல்லியிருப்பது விரோதிக்காதோ என்னில்? அருளிச்செய் கிறார்—'இவ்**வநாஹவ**' என்றாரம்பித்து. **வரீவாஹமாய்** - உள்ளடங்காமல் வெளியில் ஒரு வ்யாபாரமாய் வருகிறதாய். **ஊம** - என்னை (உமக்கு இஷ்டமான இடத்தில்), **கி்யதாம** - செய், **இதி** - என்று, **வது** - சொல். கைங்கர்ய பர்யந்த மாகும்படியான அனுபவம் பலமாகையினால் விரோதமில்லை யென்று திருவுள்ளம். இக்கைங்கர்ய விஶேஷங்களுக்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'**வாரணாயிக**' என்றாரம் பித்து. '**ஶ்ருதி**' இத்யாதி-'**வாரணாயிக ஹுவவு ரணாரவிந்து** * * **கவிரதாஸ்ஸை**' என்ற வாக்யத்தில் என்றபடி. **விவ க்ஷிக்கப்படுகிறது** - குறிப்பாகக் காட்டப்படுகிறது.

1 ராமா-ஆர-15-7.

இனிமேல் 'மா ஶுச:' என்கிற வித்தாலே கீழருளிச்செய்த வசநத்தில் தீர்வு ப்ரகாஶிதமாகிறது.

மாஶுச: ஸப்தார்த்தம். சிலர் 'மா ஶுச:' என்கிற விதியாலே ப்ரபந்நனான பின்பு ஶோகிக்கை விஹிதாதிக்ரமணமாய் இவனை உபாயபூதனான ஶரண்யன் நெகிழ்ந்து தன் கார்யத்துக்குத்தானே கடவனாகை யாகிற ப்ரத்யவாயமுண்டாமென்று சொன்னவிடம் பாஷ்யவசநவ்யக்தார்த்தத்தையும் 'ஸவ்யாபாரேஹ்ய:' என்கிறவிடத்திலே கூட்டித் தாங்களே பண்ணின வ்யாக்யாநத்துக்கும், ப்ரபந்நனை ஸர்வஜ்ஞனொருபடி யாலுங் கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகையால் இவ்வுபாயத்தி லிழியுமவனுக்கு

கீழருளிச்செய்த - ஸர்வாநிஷ்டங்களையும் போக்கி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்றபடி. தீர்வு-நிஶ்சயம். கீழ் ஸுகரோபாயத்தை உபதேஶித்ததாலே உண்டாகிய ஶோக நிவ்ருத்தியையே அனுவதித்து மஹா விஶ்வாஸம் உறுதிப்படுத்துவதற்காக என்றபடி. இது விதியாய், ஶோகியாவிடில் ப்ரத்யவாயம் வருமென்று சொல்லுகிற பக்ஷத்தை அனுவதித்து நிராகரித்தருளுகிறார்—'சிலர்' என்றாரம்பித்து. '**விதியாலே**' என்பதினால் அனுவாதம் என்பதை விட ஶ்லாக்யம் என்று பூர்வபக்ஷியின் தாத்பர்யம். **அதிக்ரமணம்** - மீறி நடக்கை. நெகிழ்ந்து - உபேக்ஷித்து. கடவன் – கடமைப்பட்டவன். இதற்கு ஸ்வவசன விரோதம் காட்டியருளுகிறார்— '**பாஷ்ய**' என்றாரம்பித்து. ஆஜ்ஞாதிலங்கனமும் புத்தி பூர்வோத்தராகமாகையினால் அது க்ஷமைக்கு விஷயம் என்றது விரோதிக்கும். ப்ரமாண விரோதம் காட்டி யருளுகிறார்— '**ப்ரபந்நனை**' என்றாரம்பித்து. **வாக்யங்களுக்கும்** - பகவானை யாஶ்ரயித்தவர்கள் யமலோகம் போகிறதில்லை என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதிகளுக்கும், அதை யனுஸரித்த '**ஏவம் ஸாஜ்ஞ்யபரம்**' இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கும். ஆகையால் - விதியென்று சொல்லுவதில் ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும், ஸுகரூபமான உபாயத்தை யருளிச்செய்ததினால் உபாய தௌஷ்கர்ய ஶோகம் தானே நிவ்ருத்தித்தபடியாலும், ப்ரயோஜனத்

ஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழிகையாலே ஶோகிக்க வேண்டாவென்னு மிடத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வாஸத்தை த்³ருடீ⁴கரிக்கையிலே தாத்பர்யம்.

ப³ந்து⁴நாஶாத³ய: பூர்வம் ப³ஹவ: ஶோகஹேதவ: |
தத்தத்ஸமுசிதை: ஸம்யகு³பதே³ஶைரபோஹிதா: ||

ஸுது³ஷ்கரத்வாத்³ த⁴ர்மாணாம் அபாரத்வாத்³ விரோதி⁴நாம் |
ஜாத: ப²லவிளம்பா³ச்ச ஶோகோ(அ)த்ர விநிவார்யதே ||

அஶக்த ஹேதுக்கு து³ஷ்கரஸாத⁴நமு மன்றிக்கே ஸர்வவிரோதி⁴நிவர்த்தநக்ஷமமுமாய் ப²லவிளம்ப³மு

தோடுகூடி யிருப்பதினுலும் அனுவாதம் என்று சொல்லுவது உசிதமாகையினுல். 'கழிகையாலே' என்பதினுல் விதிக்கவேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம். **சொல்லிக்கொண்டு** – அனுவாதம் செய்துகொண்டு. **த்³ருடீ⁴கரிக்கை** - உறுதிப்படுத்துகை. அர்ஜுநனுக்கு பந்துநாஶாதிகளினுல் உண்டான துக்கமல்லவோ முதலில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருக்க, அதைச் சொல்லாமல் மஹாவிஶ்வாஸம் த்ருடிக்ருதம் என்பது உசிதமாகுமோ வென்னவருளிச் செய்கிருர்—'**ப³ந்து⁴**' என்றுரம்பித்து.

ப–ரை] **பூர்வம்** – முன்புண்டான, **ப³ந்து⁴நாஶாத³ய:** - பந்துக்களின் நாசம் முதலிய, **ப³ஹவ:** - அனேகங்களான, **ஶோகஹேதவ:** – துக்கத்தின் காரணங்கள், **தத்தத்ஸமுசிதை:** – அந்தந்த ஸோகங்களைப் போக்கடிப்பதற்குத் தகுந்த, **உபதே³ஶை:** - உபதேசங்களால், **ஸம்யக்** - நன்ருக, **அபோஹிதா:** - போக்கடிக்கப்பட்டதுகள், **த⁴ர்மாணாம்** - தர்மங்களின், **ஸுது³ஷ்கரத்வாத்** - நம்மால் செய்யமுடியாதிருக்கும் தன்மையினுலும், **விரோதி⁴நாம்** - விரோதியான பாபங்களின், **அபாரத்வாத்** - அளவில்லாமலிருப்பதினுலும், **ப²லவிளம்பா³த்** - பலம் தாமதித்து உண்டாவதினுலும், **ஜாத:** - உண்டாகிய, **ஶோக:** - துக்கம், **அத்ர** - இந்த ஶ்லோகத்தில், **விநிவார்யதே** - தடுக்கப்படுகிறது. இதையே விஶதமாக நிரூபித்தருளுகிருர்—'**அஶக்த**' என்றுரம்பித்து. **து³ஷ்கரஸாத⁴நம்** - செய்யமுடியாத உபாயம். **உபதி³ஷ்ட**

மன்றிக்கே யிருக்கிற விவ்வுபாய விஶேஷமுபதிஷ்டமான பின்பு உபாயதௌஷ்கர்யாதிகளடியாக வுனக்கு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாய மாஹாத்ம்யத்தால் உன்கார்யமுமெனக்கு ஸ்வார்த்தமாய் நானே ஸ்வயமுமாய் உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கவத்யமாம்படி யிருக்கும் தசையிலும் தநாதிதுல்யனான உனக்கு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்கு கழிக்கிற ஶோகம் ஸமாவஸ்திதாஸ்தாவஶோகாதிகளாலே கழிந்தவாஸுரவயாதி நிமித்தமானபழையஶோகமன்று. ப்ரகரணாநுகுணமான ஶோகாந்தரம். எங்ஙனே யென்னில்:— 1 'தைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீமதா' என்று பிரித்துச் சொன்ன

மான - உபதேஶிக்கப்பட்ட. உன் கார்யமும் - உனக்கு இஷ்ட பலத்தைக் கொடுக்கை. 'நானே' இத்யாதியால் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய்ப் பகவான் பலம் கொடுக்கிறான் என்பது த்யோதிதம். அவத்யமாம்படி - தோஷமுண்டாகும்படி. தநாதி—'ஆதி' பதம் தான்யத்தைக் குறிக்கிறது. தனதான்யங்களை ஸ்வப்ரயோஜனத்துக்காக ரக்ஷிப்பதும், ரக்ஷியாவிடில் நஷ்டம் தனக்கே என்பதும் லோகத்தில் ஸித்தம். இந்த ஆகாரங்கள் உனக்கும் துல்யமாகையினால் நீ ஶோகிக்க வேண்டா என்றபடி. 'மாஶுச:' என்று கழிக்கப்படுகிறபடியினாலே கீழ் ஶோகமிருந்திருக்க வேண்டும், அப்படி இங்கு வ்யாக்யானம் செய்தபடி உபாய தௌஷ்கர்ய ஶோகம் சொல்லப்படவில்லையே, பந்துவிநாச ஶோகமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யென்னில் ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—'இங்கு' என்றாரம்பித்து. கழிந்த - 'ந த்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி' என்கிறபடியே கழிந்தபடியாலே இங்கு மறுபடியும் கழிக்கவேண்டியதில்லை என்றபடி. ப்ரகரணாநுகுணமான - இந்த ப்ரகரணத்துக்குத் தகுந்ததான. தைவீஸம்பத் - தேவ ஸம்பத்து, விமோக்ஷாய - மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகிறது, ஆஸுரீ - ஆஸுர ப்ரக்ருதி, நிபந்தாய - ஸம்ஸார பந்தத்துக்குக் காரணமாக, மதா -

---

1 கீதை-16-5.

வாறே நாம் ஆஶ்ரயாதிகளாகிற் செய்வதென்னென்று ஶோகித்த அர்ஜுநனைப்பற்ற 1 'மாஶுச ஸம்பதம் தைவீம் அபிஜாதோஸி பாண்டவ' என்றாற்போலே இங்கு சீரிய ஹிதத்தில் தீவ்ர ஸங்கம் நடவா நிற்க அநாயாஸேந ஶக்யமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸாவதாநர்க்கும் துஷ்கரமான உபாயத்தையும் தன்னளவையும் கண்டு நமக்கிவ்வுபாயந் தலைக்கட்டியெங்கே யிப்பலஸித்தியுண்டாகப்புகுகிறதென்று ஶோகித்த அர்ஜுநனுக்கு க்ஷணகாலஸாத்யமாய் ஸர்வாந்தராயரஹிதமாய் ஸுகரமான உபாயத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து அம்ஶத்தாலே பலஸித்தியில் நிர்ப்பரனுமாய் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாம்படி பண்ணி 'மாஶுச:' என்று சொன்னால் இதுஉபாயாந்தரஶக்யத்வாதிகளடியாகப் பிறந்த ஶோகத்தைக் கழிக்கிறதா மித்தனையிறே. இப்பகவத்கீதையில் முற்பட ஆத்மதேஹ விவேகத்தை

எண்ணப்பட்டது. **பாண்டவ** - ஓ! பாண்டுவின் புத்திரனாகிய அர்ஜுநனே, **தைவீம்ஸம்பதம்** - தேவப்ரக்ருதியை, **அபிஜாதோஸி** — உத்தேஶித்துப் பிறந்தவனாகிறாய், **மாஶுச:** — துக்கிக்காதே. **என்றாற்போலே** — அங்கு நிவ்ருத்திக்கப்படும் ஶோகம் பந்துவிநாஶ துக்கமில்லை, அது 'தைவீமபிஜாத:' என்பதினால் நிவ்ருத்திக்கப்படாதது, ஆகையால் ப்ரகரணானுகுணமாகஶோகத்தைக் கல்பித்தாப்போலே. சீரிய-ஶ்லாக்யமான, **தீவ்ரஸங்கம்** — அதிக ஆசை. **ஶக்யமாய்** - அனுஷ்டிக்கக் கூடியதாய். **ஸாவதாநர்க்கும்** - ஸாவதானத்தோடு கூடினவர்களுக்கும், **துஷ்கரமான** - கஷ்டப்பட்டுச் செய்யக் கூடிய. இந்த ஶோகம் நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ஆகாரங்கள் இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'க்ஷண' என்றாரம்பித்து. **ஸர்வாந்தராயரஹித** - ஒரு விக்னமுமில்லாத, **கழிக்கிறதாமித்தனை** - கழிக்கிறதாக வேண்டியதே உசிதம். இப்படிப்பட்ட ஶோகமே இங்கு கழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக முதலிலிருந்து பகவத் கீதா ப்ரகரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்பகவத்' என்றாரம்பித்து. உண்டாக்கி - 'நைவ

1 கீதை-16-5.

யுண்டாக்கிப் பின்பு ஸம்ஸாரமோக்ஷகாரணங்களான கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாக வேதாந்தவிஹிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸபரிகரமாக உபதேசித்து, 1 'இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம் மயா। விம்ருஶ்யைதத³ஶேஷேண யதேச்ச²ஸி ததா² குரு ॥' என்றருளிச் செய்தவாறே அர்ஜுநனுடைய பாவத்திலுருவுதலைக் கண்டருளியிருக்கச்செய்தே கடுக ப்ரபத்த்யுபாயத்தை யருளிச்செய்யாதே, 2 'பரீக்ஷாஞ்ச பகவாந் கரோத்யத்ருடசேதஸாம்' என்கிற கட்டளையைக்கண்டருளி, நாம், இன்னதுனக்கு ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமான பரஹிதம், இத்தை அநுஷ்டாநமாகக் கணிசித்துஇதுக் கர்த்தவ்யமாக பத்தியென்று நிஷ்கர்ஷியாதே, 3 'ஏஷ பந்தா விதர்ப்பாணாம் ஏஷ யாஸ்யதி கோஸலாந்' என்னு

வாக்யம்' என்றாரம்பித்து 'ஏஷா ப்ரஹ்ரீ' இத்யந்தமாக உபதேசித்து என்றபடி. இதி - என்று, தே உனக்கு, குஹ்யாத் - ரஹஸ்யத்தைக் காட்டிலும், குஹ்யதரம் - மிகவும் ரஹஸ்யமான, ஜ்ஞாநம், மயா - என்னால், ஆக்யாதம் - சொல்லப்பட்டது. ஏதத் - இதை, அஶேஷேண - முழுமையும், விம்ருஶ்ய - பராமர்ஸித்து, யதேச்ச²ஸி - எப்படி இச்சைப் படுகிறாயோ, ததா² குரு - அப்படிச் செய். உருவுதல் - தீனனா யிருக்கை, வாட்டமாயிருக்கை என்றபடி. பகவாந் - பகவான், அத்ருடசேதஸாம் - உறுதியில்லாத மனதை உடையவர்களுக்கு, பரீக்ஷாஞ்ச - பரீக்ஷையையும், கரோதி - செய்கிறான். கட்டளையை - சொல்லியிருப்பதை, கண்டருளி - அநுஸந்தித்து, கணிசித்து - செய்ய வேண்டுமென்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு. நிஷ்கர்ஷியாதே-நிஷ்கர்ஷித்துச் சொல்லாமல். ஏஷ:-இது, விதர்ப்பாணாம் - விதர்ப்ப தேஸத்துக்கு, பந்தா - வழி, ஏஷ:, கோஸலாந் - கோஸல தேஸத்தைக் குறித்து, யாஸ்யதி.

---

1 கீதை-18-63. 2 வி-த-74-89. 3 பார-ஆர-50-48.

மாப்போலே உபேக்ஷகத்வஸம்ஶங்கை பண்ணலாம்படி 'யதேச்சஸி ததா குரு' என்று சொல்லித்தலைக்கட்டினேனென்று இது வ்யாஜமாக ஶோகித்தானென்று பாவித்து, இன்னமொரு நிலை பூயாம்ஸமான ஸித்தோபாயத்தை நிஷ்கர்ஷித்து உபதேசித்துப் பார்ப்போமென்று இதொரு விநோதத்தைக் கணிசித்தருளிப் பண்டுபதேசித்த ஸித்தோபாயந்தன்னையே 1 'ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய:' என்று துடங்கியிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸாதராதரந்தோற்ற ஸ்ம்ருதிஜநகமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்து நிகமிக்க அவ்வளவிலுமிவன் ஶோகமிரட்டித்துத்தோற்றின படியைக்கண்டருளின ஸாரதி ரூபனான ஸர்வேஶ்வரன் இனியிவன் பரமரஹஸ்யமாய திருவர்வான மோக்ஷோபாயத்தை உபதேசிக்கைக்கு பரிபக்வாத்மாவானானென்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சீரிய சரமோபாயத்துக்குப் ப்ரஶம்ஸாரூபமாக வொரு காருக்ஷேபம்

போகப் போகிறது, **உபேக்ஷகத்வஸம்ஶங்கைபண்ணலாம்படி**- உபேக்ஷித்துவிட்டான் என்று ஸந்தேஹிக்கும்படி. **பாவித்து**- தனக்கு அவன் ஶோகநிமித்தம் தெரிந்திருக்கச்செய்தே இதுவே ஶோக நிமித்தம் என்றயலாருக்குக் காண்பித்து. நிலை - தடவை, **விநோதத்தை**-மனதை ஶோதிக்கையாகிற லீலையை. **கணிசித்தருளி** - நினைத்து. பண்டு - முன்பு, ஒன்பதாவது அத்யாயத்தின் கடைசியில் என்றபடி **ஸர்வகுஹ்யதமம்** - எல்லாவற்றையும்விட மிகவும் ரஹஸ்யமான அர்த்தத்தை, **பூய:**-மறுபடியும் (உபதேசிக்கிறேன்). **ஸாதராதரம்** - தனக்கு அதில் மிகவும் ஆதரம் இருப்பதைக் காண்பித்துக்கொண்டு, ப்ரஶம்ஸையாக ஒரு ஶ்லோகம் அருளிச் செய்திருப்பதினால் ஆதரம் தோற்றுகிறது, **ஸ்ம்ருதிஜநகமாம்படி** - முன்பு சொன்னதே இது என்று அவனுக்கு ஜ்ஞாபகம் வரும்படி, கீழ் சொல்லப்பட்ட பதங்களையே மறுபடியும் சொல்லி இருப்பதினால் என்றபடி. **அருளிச்செய்யப்புகுகிற** - மேலே உபதேசிக்கப்போகிற, **ப்ரஶம்**

1 கீதை-18-63.

பண்ணாதே கடுக ஸகல ஸுலபமான ஸ்வவிஷய ஶரணாகதியை உபதேஶித்து இவனுடைய இஷ்டோதயத்துக்கும் ஸாரதியாய் ஸர்வஶோகத்தையுங் கழிக்கிறானாகையாலேயிங்கு நிவர்த்திக்கிற ஶோகம் பழைய ஶோகங்களில் வேறுபட்டதென்னுமிடம் ப்ரகரண ஸாமர்த்யத்தாலே ஸித்தம். உபாயாநுஷ்டான ரஹிதனானவனைக்குறித்து 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்று விதித்த கட்டளையிலே ஸர்வஜ்ஞனான ஶக்தன் கையிலே பரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகையாலும் ஸ்வதந்த்ர காருணிகனான ஶேஷி பரஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலும் இப்பூர்வஜனுக்கு இச்ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே நிர்பரத்வமும் ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வீக்ருதபரனாய் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ஸத்யவாதியான ஶேஷி 'அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்றருளிச் செய்கையாலே ந்யஸ்தபரனான இவனுக்கினி ஶ்ரமாதி நாநாவித ப்ரத்யவாயஶங்கா ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிர்பயத்வமும் இச்ஶ்லோகம் செம்மையுடைய திருவ

ஸ்தோத்ரமாக - ஸ்தோத்திரமாக. **காலக்ஷேபம்** - காலதாமதம். '**பண்ணாதே**' என்பதினால் ஒரு க்ஷணங்கூட ஆஶ்ரிதனுடைய துக்கத்தை ஸஹிக்க முடியாததான க்ருபாதிக்யம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. **இஷ்டோதயத்துக்கும்** - அபீஷ்ட பலத்துக்கும். **ஸாரதியாய்**-நியந்தாவாய், கொடுக்கிறவனாய் என்றபடி. சரமஶ்லோகத்தில் நிஸ்ஸம்ஶயத்வாதிகள் ஏற்படும் விதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**உபாயாநு**' என்றாரம்பித்து. **நிர்பரத்வமும்** - தான் அஶக்தனாகையாலும், அஶக்தனுக்குக் கர்த்தவ்யமாக பரஸமர்ப்பணம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், ஶக்தனாய் காருணிகனான ஶேஷி பரத்தை ஒப்புக்கொண்டமையினாலும் என்றபடி. நாம் ஶக்தனாகவாவது, அவனுக்கு ஶக்தி இல்லாமையினாலாவது, கருணை யில்லாமையினாலாவது, ரக்ஷிக்க ப்ராப்தனில்லாமையினாலாவது, ஸ்வதந்திரனில்லாமையினாலாவது பரந்யாஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இனி பரம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்றபடி. **நிர்பயத்வமும்**-பகவானுக்கு ஶக்தி

ரங்கர்தாம் பணித்தமெய்மைப் பெருவார்த்தை யா கையாலே நிஸ்ஸம்ஶயத்வமும் ஸூசிதம். ஆகையாலிங்கு உபாயவிஶேஷ ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்கள் வந்தால் உபாயாநுஷ்டாநமும் வரும் ஶோகத்தில் ஆர்த்தியில் லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶேஷாவிஷ்டன் ஆர்த்திக்கதிகாரியென்று தோற்ற நிற்க 1 'அஹம் பீதோஸ்மி' என்றும், 2 'பாவீ தழுவென மொழிவ

யில்லாமையினாலாவது, 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று சொன்ன ஸங்கல்பத்தை மாற்றுவதினாலாவது, தன்னுடைய பரத்தை அங்கீகரிக்காமையினாலாவது நரகாதிகளுக்குப் பயப்படவேண் டாமென்றபடி. **செம்மையுடைய**-ஆர்ஜவத்தையுடைய, **திருவரங்கர்** - ஸ்ரீரங்கநாதன், **தாம்பணித்த** - நேரில் அருளிச்செய்த, **மெய்ம்மை** - மெய்யாயிருக்கையினால், **பெருவார்த்தை**-பெருமை யோடுகூடிய வார்த்தை என்றபடி. 'நிஸ்ஸம்ஶயஸ்துவர்த்ஸ்வ' என்று கத்யத்திலருளிச் செய்திருப்பதும் நிர்பரத்வ நிர்பயத்வங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்பது த்யோதிதம். **ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்கள்**- கேட்பதும், அதை அனுஷ்டிப்பதும். **உபாயாநுஷ்டி**- உபாயத்தைச் சேர்ந்தது. நம்மால் செய்யமுடியாத உபாயம் என்பது முதலியது ஶ்ரவணத்தால் தீரும், பலம் விளம்பித் துக் கிடைத்தால் என் செய்வது என்பது முதலியது அனுஷ் டானத்தால் தீரும், தான் கேட்டபோது பலம் வருமாகையி னால். 'மாஶுச:' என்னும் வாக்யம் அதிகாரத்தை ப்ரகாசம் பண்ணுகிறதென்னும் பக்ஷத்தில் ஶோகமே அதிகாரமென்றேற் படுகிறபடியினால் பயம் அதிகாரம் என்று சொல்லுகிறதற்கு விரோதிக்குமே என்கிற ஶங்கையை அனுவதித்துக்கொண்டு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—'இத்தாலே' என்றாரம்பித்து. **அஹம்** - நான், **பீத:** - பயந்தவனாக, **அஸ்மி** - ஆகிறேன். **பாவீ**- ஓ! பாபியே, **தழுவு** - ஆலிங்கனம் செய்துகொள், **என**—என்று, **மொழிவதற்கு** - சொல்லுவதற்கு, பரஸ்திரீ கமனம் செய்தவனை யமபடர்கள் அந்த ஸ்திரீயைப்போல செம்பினால் ஓருருவம் செய்து அதை நெருப்பினால் காய்ச்சி அதை ஆலிங்கனம் செய்

---

1 ஜிதந்தா-1-8. 2 பெ-தி-1-6-4.

தற்கஞ்சி நம்பனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன்' என்றும், ஶோகவான் ப்ரபத்த்யதிகாரி யென்று சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில்:—கீழ்வ்ருத்தம் விசாரியாதே நின்ற நிலையைப் பார்த்து ஶோகமும்மேல வருமதுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களான ப்ரபலவிரோதிகளைப்பார்த்து பயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே ஸர்வ்வோபாக்ஷ்யவுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலும் இஷ்டப்ராப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமாப்போலேயதிகாரத்திலும் பயஶோகங்களி லொன்றைச்சொல்ல விரண்டும் விவக்ஷிக்கும். அதர்வணாதிகாரனுக்கு இப்பய ஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கதிஶயஶோகாவிஷ்டனை யதிகாரி விஶேஷத்துக்

யென்று சொல்லும் வார்த்தைக்குப் பயந்து என்றபடி. நம்பனே-விஶ்வஸிக்கக் கூடியவனே, வந்து - அவைகளை விட்டு நீங்கிவந்து, உன் திருவடி அடைந்தேன்-உன்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தேன். கீழ்-இதற்கு முந்தின காலத்தில். நடையாடுகிறதாகையாலே - இருக்கிறபடியினாலே. இப்பொழுதுண்டாகும் அநிஷ்டங்களைப் பார்த்துண்டாகும் மனோவிகாரம் 'ஶோக' மேல் வரப்போகிற அநிஷ்டத்துக்குக் காரணத்தைப் பார்த்து உண்டாகும் மனோவிகாரம் 'பய' இவை இரண்டும் அநிஷ்டத்தினால் உண்டாகிறபடியினால் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் அவஶ்யம் பாவி என்றபடி. ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றொன்றும் அர்த்தாத் ஸித்திக்கும் என்றருளிச் செய்யப் போகிறவராய் அதற்கு உதாஹரண மருளிச் செய்கிறார்—'ஸர்வ்வோபாக்ஷ்யவுக்கு' என்றாரம்பித்து. 'அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலும்' இத்யாதி - 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்றபோது ஸர்வ பாப நிவ்ருத்தியும், ஸர்வபாப மோக்ஷத்தைச் சொன்னபோது இஷ்ட ப்ராப்தியும் ஏற்படுகிறதுபோல என்றபடி. விஞ்சி - அதிகமாய், உபாஸகனுக்கும் ப்ரபன்னனுக்கும் தாபத்ரயங்கள் பொதுவாகையினால் ஶோகம் ஸமமாயிருந்தபோதிலும் தன்னுடைய அஶக்த்யாதிகளைப் பார்த்து அதிகத் துக்கமும் பயமும் ப்ரபன்னனுக்கு உண்டாகும் என்றபடி. கீழ் ப்ரமாணத்தில் 'அஞ்சி' என்றுபொதுவாகத் தானே சொல்லியிருக்கிறது, அதிஶயித பயமுண்டாவதெப்படி என்னில் நிரூபித்தருளுகிறார்—

ஸுகரமான உபாயவிஶேஷத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய், நிர்ப்பரனுமாய், நிர்ப்பயனுமாய், ஸந்துஷ்டனாவுமாக்கித்தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வதிஶயித பயத்தைப்பற்ற 'அஞ்சின நீ யென்னை யடையென்றார் வந்தார்' என்றும் சொன்னோம். இப்படி க்ருதக்ருத்யனான இவனுக்கு 1 'தத்கர்ம ஸமாசரேத்' என்று விஹிதமான கர்தவ்யாம்ஶம் கைங்கர்யப்ராய ஶிஷ்ட ஸதாசாரவிஶேஷமென்னுமிடம் பூர்வாபர வாக்யங்களாலும் இச்ச்லோகந் தன்னில் 2 'அக்ரியாவதநர்த்தாய' என்கையாலும் ஸித்தம். ஆகையால் மேல் ப்ரவ்ருத்தியில் ஸம்ஶயமில்லாமையாலும், மோக்ஷோபாயமாக வொரு கர்தவ்யவிஶேஷ மில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள கர்தவ்யம் ஸ்வஜ்ஞாநாநுரூப

'இவ்வதிஶயித' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே 'மாஶுச:' என்றது பயத்துக்கு முபலக்ஷணம் என்று நினைத்தே திருச்சின்ன மாலையி லருளிச் செய்திருக்கிறோமென் றருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். அஞ்சின நீ-பயந்த நீ, என்னை, அடை-ஶரணமாக அடை, என்றார், வந்தார். சொன்னோம்-சரம ஸ்லோகார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்குமிடத்தில் என்றபடி. 'நெடுமாலின் கீதையெல்லாம் நிறைந்த சொல்லிது' என்றிவர் தம்மாலேயே அருளிச் செய்திருப்பதினால் சரம ஸ்லோகார்த்தம் அங்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது ஸ்பஷ்டம். தத் - அப்படிப்பட்ட, கர்ம - கர்மத்தை, ஸமாசரேத் - செய்ய வேண்டும். பூர்வாபர- முன்பின் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, 'ஶிக்ஷேத் வைதிகாசாரம்' இத்யாதிகளினால் என்றபடி. இச்ச்லோகத்தில்— தத்கர்ம' என்கிற ஸ்லோகத்தில். 'க்ரியமாணம் ந கஸ்மைசித் யதார்த்தாய ப்ரகல்பதே । அக்ரியாவதநர்த்தாய தத்கர்ம ஸமாசரேத் ॥' என்று பூர்ண ஸ்லோகம். எந்தக் கர்மம் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்கும் ஸாதனமாகாதோ, செய்யப்படாததாய்க்கொண்டு அநிஷ்ட பலத்துக்குக் காரணமாகுமோ அப்படிப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும். என்று

1 திருச்சின்னமாலை-8. 2 ல-த.

ர்தவ்யமான ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகையாலும், அபராதம் ஸூக்ஷ்மமானால் அபராதபரிஹாரத்திற் சொன்னகட்டளையிலே அநுதாபாதிகளாலே ஸுபரிஹரமாகையாலு மிவன் ஹ்ருஷ்டனாவாகக் குறையில்லை. இந்தஹர்ஷமும் விவேகியுமாய் ஹேயமான ஶரீராதிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதரூபமாய் நடந்ததேயாகிலும் இந்நிர்வேதமும் இச்சோகநிவ்ருத்தியும் பிந்நவிஷயங்களாகையாலே விரோதமில்லை. 'மா ஶுச:' என்கிற விதுவே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் ஶோசநீயமாகைக்கு நியாமகமாகையாலே ஹா

அர்த்தம். கர்தவ்யம் - செய்யவேண்டியதாக ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நித்ய கர்மங்கள். 'ஸ்வயம்ப்ரயோஜந' என்பதினுல் குறைவு நேரிட்டால் பலத்தில் நஷ்டமோ என்று ஸந்தேஹம் வேண்டா என்பது த்யோதிதம். அபராதத்தில்- அபராத பரிஹாராதிகாரத்தில். ஸுபரிஹரம் - ஸுகமாய்ப் பரிஹரிக்கக்கூடியது. இப்படியாகில்ப்ரபன்னர்களில் சிலர் ப்ரபத்திக்குப் பிறகு நிர்வேதப்பட்டிருப்பதற்கும், ப்ரபன்னனுக்கு அஹோராத்திரம்அநுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்யகர்மங்களில் நிர்வேதப்படவேண்டுமென்று ஆஹ்நிகாதிகளில் நிரூபித்திருப்பதற்கும் விரோதம்வருமேயென்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்-'இந்த' என்றாரம்பித்து. ஹர்ஷம்-உபாயானுஷ்டானத்தினால் பலத்தில் ஸம்ஶயமில்லாததினுல் உண்டான ஸந்தோஷம், துவக்குண்டிருக்கிற-ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிறபடியினுலே. பிந்நவிஷயங்களாகையாலே-ஹர்ஷம்என்பதும்உபாயம் ஸுகரமாகையினுலும்,கேட்டபொழுது பலம் வருவது ஸித்தமாகையினுலும் உண்டாகிறது. விவேகியான இவனுக்கு இந்தச் ஶரீரம் விடுமளவும் இத்தால் உண்டாகும் ஸுக துக்கங்கள் அநுபவிக்க வேண்டியவைளாகையினுல் நிர்வேதம் இரண்டும் தனித்தனிக் காரணங்களினுல் உண்டாகிறபடியினுல் விரோதமில்லை என்றபடி. 'மாஶுச:' என்பதற்கு ஆர்த்த ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறார்—'மாஶுச:' என்றாரம்பித்து. ஶோசநீயமாகைக்கு - விடுவிக்கத் தகுந்ததாயிருப்பதற்கு நியாமகம் - காரணம், அந்த அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கிறபடியினுலே என்றபடி.

ப்ராரப்தத்திலும் சேஷமெல்லாம் கழிகையால் ஆர்த்தியுடையவனுக்கு அப்போதே மோக்ஷம் ஸித்திக்கும். 1 'மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராரப்தத்தில் மேலுள்ளதெல்லாம் கழிந்து இச்சரீராவஸானத்திலே மோக்ஷமென்றிசையவேண்டியதால் இச்சரீரந்தன்னிலும் ஆயுச்சேஷமிருக்கும்போது இதுவும் ப்ராயச்சித்த ஸர்வஸ்வாரம்பாதிகளாலே கழியக்குறையில்லையிறே.

ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷு ஸர்வஸ்வாராதிகேஷு ச ।
நாத்மஹிம்ஸநதோஷோऽஸ்தி தத்வதாத்ர்யபராணாம் ॥

ஆர்த்தியம் - அடுத்த க்ஷணத்தில் தேஹத்தைப் பொறுக்க முடியாதபடியான துக்கம். 'மரணமானால்' இத்யாதி ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருப்பதினால் மரணம் நேர்ந்தால் மோக்ஷமுண்டாகுமென் றேற்பட்டிருக்க ப்ராரப்தத்தில் ஜன்மாந்தரத்துக்குக் காரணமான அம்சம் கழியுமேயொழிய இந்த ஜன்மத்திலேயே அடுத்த நிமிஷத்தில் சரீரம் விடக்கூடியபடி ப்ராரப்தம் கழியாதென் றேற்படுகிறதே என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'மரணமானால்' என்றாரம்பித்து. இசையவேண்டியதால் - ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகையால் சரீரம் முடிந்த பிறகு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறான் என்று இந்தப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் அவஸான காலம் குறிக்கப்படாமையினால் விருத்தமில்லை என்றபடி. ஆயுச்சேஷம் - மிகுதி ஆயுஸ்ஸு. இப்படியாகில் ஆத்ம ஹத்தி தோஷம் வாராதோவென்ன வருளிச் செய்கிறார்—'ப்ராயச்சித்த' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷு-சில ப்ராயச்சித்தங்களிலும், அதாவது ப்ருகு பதனம் (மலையிலிருந்து கீழே விழுவது) முதலிய, மரணாந்தமாக விதிக்கப்படும் ப்ராயச்சித்தங்களிலும் என்றபடி. ஸர்வஸ்வாராதிகேஷு-(பூர்ணாஹுதி காலத்தில் தானே அக்னியில் விழவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிற) ஸர்வஸ்வாரம் என்கிற யாகம் முதலிய கர்மங்களிலும், ஆத்மஹிம்ஸநதோஷ: - ஆத்ம ஹத்தியினால் உண்டான தோஷம், ந அஸ்தி-

1. 647-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஊரவஸ்ய தா யதா ஸாஸ்த்ரம் விரஞ்ஜீவிதுமிச்சதः ।
ப்ராணரக்ஷணஸாஸ்த்ரார்த்த நஜ்ஞவசாரயநம் ॥
யோகிகள் யோக விஸேஷத்தாலே தேஹ ந்யாஸம் பண்ணுமாப்போலே த்ருப்தியுடையவன் ப்ரபத்தியாலே தேஹ ந்யாஸம் பண்ணுகைக்கு தீர்த்த ப்ரவேஸாதிகளிற்போலே யாகவிஸேஷ நியமமுமில்லை. இவ்வாதர்த்த ப்ரபன்னனே எல்லாரிலுங்கடுக வாத்மரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன். இப்படி த்ருப்தன்

(எப்படி) இல்லையோ, **தயா** - அப்படியே, **த்ருப்தஸ்யாராதநே** - ஆர்த்த ப்ரபத்தியிலும் (தோஷமில்லை), **விரம்** - வெகுகாலம், **ஜீவிதும்** - உயிரோடிருப்பதற்கு, **இச்சதः** - ஆசைப்படுகிற, **ஊரவஸ்யதா** - த்ருப்த ப்ரபன்னனுக்கோவெனில், **யதா ஸாஸ்த்ரம்** - ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி, அதாவது பகவதாஜ்ஞைப்படி, **ப்ராணரக்ஷணஸாஸ்த்ரார்த்த லங்கநம்** - யதாஸக்தி தன்னுடைய ப்ராணனைக் காப்பாற்ற வேணுமென்கிற ஸாஸ்திரார்த்தத்தை மீறி நடப்பது, **அபசாரயநம்** - அபசாரமாகும். புண்ய தீர்த்தாதிகளில் விழுந்து ப்ராணனை விடுவது சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது கலியுகத்தில் இல்லை என்று நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதைப்போலவே ப்ரபத்தியிலும் வ்யவஸ்தை பண்ணலாமே என்ன வருளிச் செய்கிறார்—' **யோகிகள்** ' என்றாரம்பித்து. **ந்யாஸம்** - தேஹத்தை விடுவதை. **நியமமில்லை** - ஸ்ரீமந் நாதமுனி ப்ரப்ருதிகள் இந்த யுகத்திலும் அப்படி தேஹ ந்யாஸம் பண்ணி யிருப்பதினால் என்றபடி. ' **தீர்த்த** ' இத்யாதி எதிர்நடையான த்ருஷ்டாந்தம். அதாவது அங்கு உண்டா யிருப்பதைப்போல இங்கு இல்லை என்றபடி. ' **ப்ரபன்னனே** ' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்தினால் மற்றவர்கள் இவனைப்போல சீக்கிரத்தில் ஆத்மரக்ஷணம் பண்ணுகிறவர்களல்ல என்பது த்யோதிதம், எல்லாரிலும் **கடுக** - யோகிகள், மற்ற ப்ரபன்னர்கள், இவர்களைக்காட்டிலும் சீக்கிரத்தில். த்ருப்தன் என்பது அஹங்காரத்தையுடையவன் என்கிற அர்த்தத்தில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் மோக்ஷோபாய நிஷ்டன் விஷயத்தில் அது இல்லாமையினாலே அதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்—' இப்

ஈரவ்ன் என்கிற பிரிவும் இவனுக்குப் பிறந்த ஶோக த்தில் வைஷம்யமடியாகச்சொல்லுகிற தத்தனே, ஒருவனுக்கு ஶோகமில்லாமையன்று. ஜ்ஞாநாதிகரும் ஶோகநிமித்தமாய் ஏதேனுமொருநாள் ஶோகம்பெறுவோமென்று தேறியிருக்குமவன் இங்கு ஈரவ்ன், அல்லது உத்க்ருஷ்டஜநாவமாநாதி ஹேதுவான மஹாபாபமான வநாத்மகுணத்தை யுடையவனல்லன். இச்சரீரத்தில் வர்த்தமானவைஶ்வர்யம் பெற்றாலும் இது வரிவர்ணம் ஹூவநாஹவ விரோதியானபடியாலே இவ்வநாத்ம தேஹஸம்பந்தமுங்கூட ஹாநிபோலே துஸ்ஸஹமாய் 1 'உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டு' என்னும்படி ஹேயத்வாநுஸந்தாநம் க்ஷணகாலமும் விஸம்வக்ஷனல்லாதவன் ஆர்த்தவன், அல்லது 2 'ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ' என்கிற விடத்திற் சொல்லப்பட்டவனல்லன். 3 'ஆர்த்தோ வா யதிவா த்ருப்த:' என்கிற விடம் அதிவாத

படி' என்றாரம்பித்து. ஒருவனுக்கு - த்ருப்தனுக்கு. இருவருக்கும் ஶோகமிருந்தாலும் ஒருவனுக்கு அதிகம், மற்றொருவனுக்கு குறைவு என்கிற வ்யத்யாஸத்தினால் இந்த பிரிவு என்றபடி. தேறி - நம்பி. இப்பொழுதே நிவ்ருத்திக்க வேண்டுமென்கிற அதிகத் துக்கமில்லாமையினால் என்றபடி, **அநாத்மகுணம்** - ஆத்ம குணமான ஶாந்தியாதிகளுக்கு விரோதமான குணம் **உடலுமுயிரும்** - தேஹமும், ப்ராணனும், **மங்கவொட்டு** - நசிக்கும்படி செய். **க்ஷணகாலம்** - ஒரு க்ஷணகாலங்கூட. **அல்லன்** - அவன் இழந்த ஐஸ்வர்யத்தை ப்ரார்த்திப்பவனாகையினால். விபீஷண ஶரணாகதியில் பகவானருளிச்செய்த வார்த்தையில் **'ஆர்த்தோவா'** என்றாரம்பிக்கும் ஶ்லோகத்தில் சொல்லியிருப்பது ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற விபீஷணனிடத்தில் ஸம்பாவிதமில்லாமையாலே அதிவாதம் என்று சொல்லுமவர்களுக்கு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—**'ஆர்த்த:'** என்றாரம்பித்து. இந்த –

---

1 திரு-10-7-9. 2 கீதை-7-16. 3 ராமா-யுத்-18,28.

மென்பார்க்கும் இங்கிவ்வ்யவஸ்தி²தியில் விவாத³ம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டா²நத்துக்குப் பின்பு ஸித்³த⁴மாகையாலும் இது உபதே³ஶ வேளையாகையாலும் இவ்வதி⁴காரிதிறத்திலும் 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ப⁴விஷ்யந்நிர்தே³ஶத்துக்குக் குறையில்லை. இவ்வதி⁴காரிபே⁴தா³தி³ விபா⁴க³ங்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான ஸகலவசநாநுக்³ரஹதாத்பர்யத்தாலே வரும். 1 'ப்ராரப்³த⁴மாத்ரபு⁴க் தத்ர தத்த்வவித் ஶிவமாப்நுயாத்' இத்யாதி³வசநங்கள் ஆர்த்தப்ரபந்நவிஷயத்தில் நிரவகாஶங்கள். த்³ருப்தப்ரபந்நன்

'மாஶுச:' என்கிற இடத்தில், வ்யவஸ்தி²தியில்-ஶோக ஹேதுக்கள் எல்லாவற்றையும் கழிக்கிறபடியினாலே க்ஷணாந்தரத்தில் தேஹஸம்பந்தம் அஸஹ்யமாம்போது அதுவும் நிவ்ருத்திக்கும் என்றர்த்தம் சொல்லுவதில். விவாத³ம் பண்ண - இல்லை என்று சொல்ல. ஆர்த்த ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் இதை யோஜிக்கும்பொழுது 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று எதிர்காலமாய்ச் சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—'உபாய' என்றாரம்பித்து. திறத்திலும் - விஷயத்திலும். ப⁴விஷ்யந்நிர்தே³ஶம் - எதிர்காலமாய்ச் சொல்லி யிருப்பது. இப்படி இருவர்களும் அகிஞ்சனர்களா யிருக்க இவர்களுக்குள்ளே இந்த விபாகத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வதி⁴' என்றாரம்பித்து. சில வசனங்களில் ப்ராரப்த பலத்தை யனுபவித்துவிட்டு மோக்ஷத்தை யடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்— 'ப்ராரப்³த⁴' என்றாரம்பித்து. தத்த்வவித் - தத்வத்தை யறிந்தவன், தத்ர - அந்த ஶரீரத்தில், ப்ராரப்³த⁴மாத்ரபு⁴க் - ப்ராரப்த கர்மம் மாத்திரத்தை யனுபவித்துவிட்டு, ஶிவம் - மோக்ஷத்தை, ஆப்நுயாத் - அடைவான். நிரவகாஶங்கள் - இடமில்லாதவைகள், அதாவது அவனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறதல்ல என்றபடி. கத்யத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது த்ருப்த ப்ரபன்னன் விஷயமென் றருளிச் செய்கிறார்— 'த்³ருப்த' என்றாரம்

1

றிறத்தில் உத்தரக்ருத்யாம்ஸத்தைப்பற்ற 'ஶாஸ்வ:' என்கிற வாக்யத்தின் கருத்தை 1 'ஸூக்யாதிகாயிஹஸதிக' என்று துடங்கி 1 'அதஸ்த்வம் தவ தத்வதோ மஜ்ஜ்ஞாநதர்ஶநப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸுகமாஸ்வ' என்றருளிச்செய்தார். இங்கு சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸங்கோசகமில்லாமையாலேஇவ்வுபாயவிஶேஷஜ்ஞாநத்தாலும்அநுஷ்டாநத்தாலுமாக ஸர்வப்ரகாரஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழியும்படி சொல்லிற்றாகிறது. அநுஷ்டாந பர்யந்தமல்லாத ஜ்ஞாநமாத்ரம் இவ்வுபதேஶத்தாலே பிறந்தாலும் 2 'ந காயா காயிநம் ஶாஸ்தி பஹ்வபி காயதி। ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூதாநி குலிங்க ஶகுநிர்யதா ॥' என்கிற கணக்காய் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகையாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டினுடையவும் ஃபலமான ஶோகநிவ்ருத்தியை எல்லாம் இங்கு விவக்ஷிக்கிறது. ஆகையால் உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வப்ரகாரஶோகாபநோதநமும் ஸர்வப்ரகாரஶோகஜநகஸம்ஸாரப்ரஹாணமும் ஸர்வப்ரகாரஶோகஶம ...

பித்து. உத்தரக்ருத்யாம்ஸத்தை - மேல் செய்ய வேண்டியதை, த்வயார்த்தாநுஸந்தானம், பகவத் க்ஷேத்ரவாஸம், நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், முதலியவைகளைச் சொல்லுவதை என்றபடி 'ஸர்வப்ரகார' இத்யாதி—எல்லாவிதத்தாலும் உண்டாகும் ஶோகங்களின் காரணங்களெல்லாம். பஹ்வபி - அதிகமாக, காயதி வேதவி - பாடிக் கொண்டிருந்தானே யாகிலும், காயிநம் - ஶ்லோகம் பாடுகிறவனை, காயா - ஶ்லோகம், ந ஶாஸ்தி - உத்தரவு செய்யாது, ஹிதத்தைச் செய்யும்படி கட்டுப்படுத்தாது என்றபடி, பூதாநி - ப்ராணிகள், குலிங்க ஶகுநிர்யதா — குலிங்க சகுனியைப்போலே, ப்ரக்ருதிம் - தன் ஸ்வபாவத்தையே, யாந்தி - அடைகின்றன. என்கிற கணக்காய் - என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல, அனுஷ்டானத்துக்குக் காரணமில்லாததாய். ஶோகங்கள் எல்லாம் கழியும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஆகையால்' என்றாரம்பித்து. ஸர்வப்ரகாரஶோகாபநோதநம் -

1 கத்யம். 2 பார-ஸபா-42-21.

களைப்பற்ற ஸம்பாவிதமான ஶோகமெல்லா மிங்கே கழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்:—அதிகார விஶேஷத்தையும் உபாயவிஶேஷத்தையும் உத்தரக்ருத்யவிஶேஷத்தையும் பரிபூர்ணத் யோகப்த் பலத் ஸமருஸித்தியையும்பற்றப் பலபடியாக ஶோகம் ஸம்பாவிதம். அதில் அநுஷ்டிக்கப்புகுகிற ஶரணாகதிக்கும் ஒரு ஜாதிவர்ணாஶ்ரமாதி விஶேஷ நியதமல்லாமையாலே ப்ராப்யருசியும் ப்ராபகவிஶ்வாஸமும் ஆகிஞ்சந்ய ஜ்ஞாநாதிகளு முண்டானபோ தொருவர்க்கும் நாமிதுக்கதிகாரிகளல்லோமென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிஶேஷம் ஸபரிகரமாக க்ஷணகாலஸாத்யமாய், ஸுகரமாய், ஆவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாய், உபாயாந்தரவ்யவதாநமும் உத்க்ருஷ்டபரிகரமுமன்றிக்கேயிருப்பதாய்க் கோலின காலத்திலே யபேக்ஷித பலங்களெல்லாத்தையுந் தருவதா யிருக்கையால் ஆகிஞ்சந்யமும் பலஸம்பந்தமுமுடைய நமக்கு ஸபரிகரமாக ப்ரகாராந்தரோதுஷ்டீயமாய் ஶாஸ்த்ராவஹிதர்க்கும் க்ருச்ச்ரஸாத்யமாய் தயாதியபரிகராந்தர ஸாபேக்ஷமுமாய் பலஸம்பந்தமுடைத்தான உபாயாந்தரத்திலே யிழியவேண்டுகிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்

பூர்வதசை மத்யதசை அபரதசை ஶோகங்கள் இன்னதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'எங்ஙனே' என்றாரம்பித்து. 'உபாயவிஶேஷ' என்றது மத்யததசை, மேல் அபர தசையைப் பற்றியது. இவை நிவ்ருத்திக்கும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்--'அதில்' என்றாரம்பித்து. இது அதிகார விஶேஷத்தைப்பற்றிய ஶோகம். 'ஒரு ஜாதி' இத்யாதி-சில ஜாதி முதலியவைகளுக்கு மாத்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்ட தல்லாமையாலே. **ப்ராப்யருசி** - பலத்தில் ஆசை. **ப்ராபகவிஶ்வாஸம்**-உபாயத்தில்நம்பிக்கை. '**ஆகிஞ்சந்ய**' இத்யாதி - நாம் அகிஞ்சனன் என்கிற ஜ்ஞானம் முதலியது. ஸித்த ஸாத்யோபாயங்களைப்பற்றி ஸம்பாவிதமான ஶோகத்தை நிரூபிக்கப் போகிறவராய் முதலில் ஸாத்யோபாயத்தைப்பற்றி

டா. இப்படி ஸர்வோபாயஶூந்யத்வத்தாலே வஶீகார்யனு ம் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணவிருக்கிற ஶரண்யன் ஸர்வ ஸாமர்த்யனாய், விஶ்வஸநீயதமனாய், பரமகாருணிகனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யனாயிருக்கையால் ஸித்தோபாயத் தைப்பற்ற ஶோகிக்க வேண்டா. இவ்வுபாயா நுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு ஸ்வாஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் ஸத்கர்மங்களெல்லாம் இப்ப்ரபத்திக்கங்கமில் லாமையாலே அவற்றுக்கு தேஶகாலாதிவைகுண்ய த்தாலே சில வைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸநத் துக்குப்போல் இதுக்கு பலவைகல்யமும் பிறக்கிற தோவென்று ஶோகிக்க வேண்டா. ஸமஸ்தவிக்நஶம நாதிகளுக் கநபேக்ஷையை யுண்டாக்கும் ப்ராஜ்ஞாபசாரஹாஸாவதாபபராதிகளை விளைவித்து ஊஷ ரம்போலே யாக்கவல்ல ப்ராரப்தமுமான பாபவி ஶேஷத்துக்கஞ்சி ப்ரபத்திகாலத்திலேயாதல் பின்பொருக்கால் அதுக்காக ப்ரபத்தி பண்ணியாதல் நிரபாயமான உத்தரக்ருத்யத்தை அபேக்ஷித்தால் மேலபாய ப்ரஸங்கத்தையும் பற்ற ஶோகிக்கவேண் டா. இப்படி நிரபாயமான உத்தரக்ருத்யத்தை அபே

யதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வுபாய' என்றாரம்பித்து. ப்ரபத்தியாகிறஸாத்யோபாயம் என்றபடி. ஸ்வயாநம்-தாமதம். 'துஷ்கர' இத்யாதி-நம்மால் செய்யமுடியாத பக்தியோகாதி அங் கங்கள். அநுஷ்டேயமாய் - துடர்ந்து செய்யக்கூடியதாய். தஸாத்ய - அப்படிப்பட்ட, க்ருச்ர ஸாத்யமான என்றபடி. ஸித்தோபாய விஷயமான ஶோக நிவ்ருத்தியை நிரூபித்தருளு கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. விஶ்வஸநீயதமன் - அதிக மாக நம்பக்கூடியவன். உத்தரக்ருத்யத்தைப்பற்றிய ஶோக நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்—'இவ்வுபாய' என்றாரம் பித்து. ஸத்கர்மங்கள் - நித்ய நைமித்திக ப்ரதக்ஷிண நமஸ் காராதிகள். வைகுண்யத்தாலே – அனுகுணமாயில்லாமை யாலே அநபேக்ஷை - தகாதவனாயிருக்கை. 'ஊஷ' இத் யாதி - ஒரு கார்யத்துக்கும் யோக்யமில்லாமல் செய்யக்கூடிய

க்ஷியாதார்க்கும் மேல் வ்யாதிவ்யஸநாத்யவாயம் வந்தாலும் [1]'ந த்யஜேயம் கதஞ்சந' என்றிருக்கக்கடவ சரண்யன் இவனுக்கு அநர்த்தாவஹத்தையுண்டாக்கி வாந: ப்ரவ்ருத்தியாகிற ப்ராயச்சித்த விசேஷத்திலே மூட்டியும், அதுவுங்கை தப்பும்படியான கடின ப்ரக்ருதிகளுக்கு சிக்ஷார்த்தங்களான உபக்லேசாதிகளைக் காட்டி மேல அபாயம் பண்ணாதபடி விலக்கியும், மரணங்கோலின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே ப்ரபந்நனுக்கு மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலைநில்லாதே போகிற வ்யாதிவ்யஸநாத்யவாய ஸ்பர்சங்களாலே நரகாதி மஹாக்லேசங்கள்வரில் செய்வதென்னென்று சங்கித்து சோகிக்கவேண்டா. ஆர்த்தப்ரபந்நனுக்கப்போதே முக்தியுண்டாம்படியிருக்கையாலே [2]'தேஹே பவேத் ப்ரீதிமாந் மூடோ பவிதா நரகேऽபி ஸ:' என்னும்படி நரகதுல்யமான விச்லேஷம் வந்திருக்கிறதோவென்று சோகிக்க வேண்டா. கர்மயோகம் முதலான நிவ்ருத்திதர்மங்களெல்லாம் [3]'நேஹாபிக்ரமநாசோऽஸ்தி' இத்யாதிகளிற்படியே யிட்டபடை கற்படையாகையாலும் இச்சரணாகதியைப்பற்ற விசேஷித்து [1]'ந த்யஜேயம் கதஞ்சந' என்கையாலும் த்ருப்தப்ரபந்நனுக்குங் கோலின காலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் முக்தியில் ஸம்சயமில்

என்றபடி. அபேக்ஷியாதார்க்கும்-ப்ரபத்தியில் ப்ரார்த்திக்காதவர்களுக்கும். கைதப்பும் - தவறிப்போகும். தோற்றி - க்ஷணகாலம் ப்ரகாசித்து. ஆர்த்த ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் சோக நிவ்ருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார் —'ஆர்த்த' என்றாரம்பித்து. மூட: - மூடனாகிய மனிதன், தேஹே-இந்தத் தேஹத்தில், ப்ரீதிமாந் பவேத் - ப்ரீதியையுடையவனாக இருந்தானாகில், நரகேऽபி - நரகத்திலும், ஸ: - அந்த மனிதன் (ப்ரீதியுடையவனாக), பவிதா - இருக்கப் போகிறான்,

---

1 ராமா-யுத்-18-3. 2 வி-பு-1-17-63. 3 கீதை-2-40.

லாமையாலே 1 'யஜ்ஞோऽந்ருதேந க்ஷரதி தப: க்ஷரதி விஸ்மயாத் | ஆயுர்விப்ராபவாதாத்தாநஞ்ச பரிகீர்த்தநாத் ||' இத்யாதிகளிற்படியே ஸுக்ருதநாசகங்களாயிருப்பன சில துஷ்க்ருதங்களாலே இப்ப்ரபத்திரூபமான ஸுக்ருதம் நசித்து ஃபலங்கிடையாதொழியில் செய்வதென்னென்று சோகிக்கவேண்டா. இச்சரீராநந்தரம் மோக்ஷம் பெறவேணுமென்று காலங்குறிக்கையாலே ஜந்மாந்தராதி ஹேதுக்களான ப்ராரப்தகர்ம விசேஷங்களாலே நமக்கு ஜந்மாந்தரங்கள் வரில் செய்வதென்னென்று சோகிக்கவேண்டா. அநந்ய ப்ரயோஜநனாய் ப்ரபந்நனான விவனுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸர்வபாபங்களுங் கழிகையாலே தேவதாந்தரஸேவாதிகளான அந்தராயங்களாலே அபவர்க்கத்துக்கு விளம்பம் வருகிறதோவென்று சோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வப்ரகார சோகஹேதுக்களுங் கழியும்படி யெனக்கு அநுக்ரஹவிஷயபூதனான நீயினி சோகிக்கையாவது முன்பு நிக்ரஹவிஷயபூதனாய் நின்ற தசையில் சோகியாதாப்போலே அநிரூபணக்ருத்யமாய் இவ்வ்யவஸாயவிசேஷ வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ரக்ஷணபர மேறிட்டுக்கொ

ப்ரீதியையுடையவனாவான் என்றபடி. யஜ்ஞ: - யாகம், அந்ருதேந - பொய் சொல்லுவதினால், க்ஷரதி - போய்விடுகிறது, தப: - தபஸ்ஸு, விஸ்மயாத் - கர்வத்தினால், க்ஷரதி, ஆயு: - ஆயுஸ், விப்ராபவாதாத் - ப்ராம்மணர்களை நிந்திப்பதினால் (க்ஷரதி), தாநம் - தானம் செய்வது, பரிகீர்த்தநாத் - சொல்லுவதினால் (க்ஷரதி). நாசகம் - நாசம் செய்யக் கூடியதாய். முன்பு - ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன்பு. அப்பொழுது சோகிக்க வேண்டியிருக்க சோகிக்காமலிருந்ததை தெரிவிப்பதற்காக 'அநிரூபணக்ருத்யம்' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டது. அநிரூபணன் - நிரூபணம் செய்யக்கூடிய புத்தியில்லாதவன். ஏறிட்டு-அங்கீகரித்து. நிலை-நிஷ்டை. இதில் ஆதராதிசய மிருக்க

1. மனு-ஸ்ம்-4-237.

ள்ளுகிற ஸித்தோபாயபூதனான வென் ஸ்வபாவத்துக்கும் என் பக்கலிலே ஸர்வபரந்யாஸம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற உன்னிலைக்குந் தகுதியன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி சரமஶ்லோகத்தில் ஸாரதமமான 'மாஶுச:' என்கிற சரமவாக்யத்தில் தாத்பர்யத்தைத் தங்கள் சரமதசையிலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிப்பர்கள்.

சரமஶ்லோகத்தில் அனுஸந்தேயார்த்தங்கள்.

இச்ஶ்லோகத்தில் பதங்களிலடைவே அதிகாரி விசேஷம், ஆகிஞ்சந்யபுரஸ்காரம், த்யாஜ்யபரிகர ஜ்ஞாநவைசக்ஷ்யமும், அஶக்ய ப்ரவ்ருத்தி நிஷேதமும், த்யாஜ்யாம்ஶநிவேசவைஷம்யமும், உபாய விசேஷத்தின் சுணையுடைமை, முமுக்ஷுவுக்கு ஶரண்ய விசேஷம், ஶரண்யனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வஸௌஶீல்யத்வாதிகுணவ

வேண்டுமென்பதற்காக இதின் விசேஷத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. இந்த ப்ரபன்னனைத் தேற்றுவதாகிய அர்த்தமே இந்தசரம ஶ்லோகத்துக்கு ஸாராம்ஶம் என்பது 'ஸாரதமமான' என்பதினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸாரதமமான' என்பது 'தாத்பர்யத்தை' என்பதோடன்வயிக்கிறது. சரம - கடைசி 'சரமதசையிலே' என்பதினால் அது வரையில் ஒருவருக்கும் உபதேசியாமல் ரக்ஷித்து வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பது த்யோதிதம். ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு - குணபூர்த்தி யுடையவர்களுக்கு. இவர்களுக்கும் கடுக உபதேசியாமல் சரம தசையில் உபதேசிக்கிறபடியினால் இதின் பரம ரஹஸ்யத்வம் த்யோதிதம்.

ஆகிஞ்சந்யபுரஸ்காரம் - அகிஞ்சனனா யிருப்பதை முன்னிடுவது. 'அஶக்ய' இத்யாதி - தன்னால் செய்ய முடியாததில் ப்ரவ்ருத்திப்பது உசிதமல்ல என்பது. சுணையுடைமை - சுணையோடு கூடியதா யிருக்கை, வேறொரு உபாயத்தைக்கூடப் பொறுக்காததா யிருக்கை என்றபடி. இதுவரையில் முதல் பாதத்தின் அர்த்தம். ஸௌஶீல்யத்வம்-ஸௌஶீல்யம்.

ணத்வம், ஹிததமோபதேஶித்வம், ப்ராப்யனே ப்ராபகனானமை, நிரபேக்ஷஸர்வவிஷய நிஷ்ப்ரத்யூஹ கர்த்ருத்வம், வ்யாஜமாத்ர ப்ரதீக்ஷத்வம், உபாயாந்தரவ்யவதாந நிரபேக்ஷத்வம், அதிகாராங்க நிரபேக்ஷ ப்ரஸாத்யத்வம், ஸர்வலோக ஶரண்யத்வம், ஶரண்யாந்தர ஸ்ப்ருஹாஸஹத்வம், ஶரண்ய வைஶிஷ்ட்யம், உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ்யத்வம், ஸர்வஶக்தத்வம், ஸர்வாந்யாஸ ரக்ஷா ஸாமாந்யோபாய விஶேஷம், அதின் பரிகரங்கள், ஸர்வாதிகாரத்வம், ஸக்ருத் கர்தவ்யத்வம், ஸுகரத்வம், அவிளம்பித ஃபல ப்ரதத்வம், ப்ராரப்த நிவர்த்தகத்வம், அதிகாரியினுடைய பராதீந கர்த்ருத்வம், ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வம், ரக்ஷகனுடைய பரமகாருணிகத்வம், ஸுப்ரஸந்நத்வம், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யம், ஔதார்யத்வம், பராநபேக்ஷத்வம், அவஸர ப்ரதீக்ஷத்வம், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வம், பரிக்ருஹீதோபாய தத்ஃபலங்களைப்பற்ற கர்தவ்யாம்ஶத்தில் ப்ராப்தியில்லாமை, ஸமஸ்தபாப விமோசகத்வம், த்ரைகாலிக விரோதி ஸமுச்சயம், விரோதிவர்க்க வைசித்ர்யம், அவற்றினுடைய ஸம்ஸ்கார ஸஹித நிவர்த்யத்வம், ப்ரபந்நஸாத்யமான விரோதி நிவ்ருத்திகாலம், விரோதிநிவ்ருத்திப்ரகாரம், ஜீவாத்ம கைவல்ய வ்யாவ்ருத்த யதாவஸ்தித ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவம், பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ

ஹிததமோபதேஶித்வம் - மிகவும் ஹிதமான ப்ரபத்தியை உபதேஶிக்கும் தன்மை; நிஷ்ப்ரத்யூஹ - தடங்கலில்லாத. ஶரண்யவைஶிஷ்ட்யம் - ஶரண்யனை பகவான் லக்ஷ்மியோடு கூடியிருப்பது. 'ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வம்' வரையில் த்விதீயபாதத்தின் அர்த்தம். த்ரைகாலிக - முன்றுகாலங்களிலும். ஸமுச்சயம் - அதிகமாயிருக்கை. 'ஜீவாத்ம' இத்யாதி - ஜீவாத்மாவின் கைவல்யத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட. 'ஸ்வாநந்தாவ்ருத்தி' இத்

வம், ஸவ௱விஶேஷணமும், ஸர்வாவஸ்தை, முன்பு ஶோகஹேது ஸ்வரூபம், பின்பு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தி யில்லாமை, விரோதிகளெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், ஶோகநிவ்ருத்தி, நிஷ்டையும், ஹர்ஷவிஶேஷம், ஸர்வாதிகாரப்ரதீக்ஷத்வம், நிரவதிகபக்தி, என்றிவை ஸ்வரூபமாய் மற்று மிவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ஶப்தஶக்தியாலு மர்த்தஸ்வபாவத்தாலு மநுஸந்தேயங்கள்.

ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், நிரவத்யனாய், விளம்பஹேதுவுமின்றிக்கே யிருக்கிறவன்னாலே சரமஸ்லோகார்த்த ஸங்க்ரஹம். யறியவு மநுஷ்டிக்கவுமரிதாய் ஹேதுவிளம்பமு முண்டாயிருக்கிற உபாயாந்தரங்களி லலையாதே ஸர்வ ஸ்வாமியாய், ஸர்வலோக ஶரண்யனாய், ஶரண்யத்வாவஸ்யமான ஸர்வகாரவிஶிஷ்டனான வென்னை யொருவனையுமே உபாயமாக வலம்பித்துக்கொண்டு அங்கபஞ்சக ஸம்பந்நமான ஆத்மரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணு, இப்படி யநுஷ்டிதோபாயனாய் க்ருதக்ருத்யனாய், எனக்கடைக்கலமாய், ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் அந்தர்ப்பூதனாய் ஸர்வஶக்தனாய், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யனாய் ஸ்வாமியாய் ஸத்யஸங்கல்பனான நானேயென் ஸங்கல்பமே துணையாகக்கொண்டு பஹுப்ரகாரமாய், அநந்தமாய், துரத்யயமான ஸர்வ விரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்தொடர்ச்சி யில்லாதபடி துவக்கறுத்து என்னோடொக்க

யந்தம் உத்தரார்த்தத்தில் 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' வரையில் அர்த்தம். 'நிரவதிக' இத்யாதியுடன் இந்த விபூதியில் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். இதுவரையில் 'மாஶுச:' என்பதின் அர்த்தம். அநுஸந்தேயங்கள் - உபதேஶிக்கப்பட்டதுகள்.

சரமஸ்லோகத்தின் அர்த்தங்களை ஒரே வாக்யமா யனுஸந்திக்கும்ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸர்வஜ்ஞனாய்' என்றாரம்பித்து. அலையாதே - ஶ்ரமப்படாதே, அஶக்யமான கார்யங்

வென்னுடைய ப்ராப்த்யாதீயங்களை யெல்லாம் மநோஹவிக்கையாலே தாத்ருஶோஹமனுக்கி ஸர்வஶக்தனுமான அநுஹவ ஸர்வாஹாரஸ்வமான ஸர்வைஶ்வர்ய ஸர்வகாரண ஸர்வாவ ஸ்வாமித ஸர்வ விதசைங்கர்யத்தையுந்தந்துகப்பன், நீ யொன்றுக்கும், ஶோகிக்கவேண்டாவென்று ஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஏகம் ஸர்வப்ரதம் யுக்த்யா ஸ்ரீ யாஜுஷம் ஸமாஶ்ரிதை:|
விதஶோகைராசார்யைரயம் பந்தா: ப்ரதர்ஶித: ||

களில் ஶ்ரமப்படாதே. என்றபடி துடர்ச்சி இல்லாதபடி - மறுபடியும் வராதபடி.

இந்த சரமஶ்லோகத்துக்கு ஸ்ரீபகவத் கீதைக்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஶங்கராதிகள் இப்படி வ்யாக்யானம் செய்யாமல் அநேகம்விதமாக அர்த்தம் சொல்லியிருந்தாலும் இதுவே தத்வார்த்தமென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஏகம்' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **ஸர்வப்ரதம்** எல்லாப் பலங்களையும் கொடுக்கக் கூடியவனையும், **ஏகம்** - ஒருவனையும், **ஸ்ரீ யாஜுஷம்** - லக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்தவனையு மிருக்கிற, **யுக்த்யா** - ஸித்தோபாயமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, **ஸமாஶ்ரிதை:** - அடைந்தவர்களாய், **விதஶோகை:** - போயிருக்கிற துக்கங்களையுடையவர்களான, அதாவது எல்லாத் துக்கங்களையும் கழித்தவர்களான, **ஆசார்யை:** - ஆசார்யர்களினால், **அயம் பந்தா:** - இந்த வழி, கீழ் அர்த்தம் சொல்லப்பட்ட மார்க்கம், **ப்ரதர்ஶித:** - காண்பிக்கப்பட்டது. சரமஶ்லோகத்தில்பூர்வார்த்தத்தில் சொல்லப்பட்ட உபாயத்தில்நிஷ்டையுடையவர்களாய் ஶோகநிவ்ருத்தியடைந்த ஆசார்யர்களினால் உபதேஶிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகையினால் உபாதேயதமம் என்று தாத்பர்யம். மற்றவர்கள் சொல்லுமர்த்தங்கள் அவர்கள் அதில் நிஷ்டையுடையவர் களில்லாமையினால் அனுபாதேயம் என்பதும் இத்தால் த்யோதிதம்.

இப்படி ஸதாசார்யோபதேஶத்தாலே இந்த சரமஶ்லோகார்த்தத்தில் தமக்கு அஜ்ஞாநாதிகளொன்றுமில்லாமல் நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானமுண்டாயிற்றெனபடியாலே அவர்கள் விஷ

குறிப்புடன்மேவுந் தருமங்களின்றி
யக்கோவலனர்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்று
விரைந்தடைந்து
பிரித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகை
யப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான்
மருளற்றனமே. 36

யத்தில் உபகார ஸ்ம்ருதி செய்தருளுகிறார்—'குறிப்புடன்' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] குறிப்புடன் - அவதானத்துடன், மேவும் - ஆதரவுடன் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற, இத்தால் அநேகம் கடவை செய்ய வேண்டுமென்பது த்யோதிதம், தருமங்களின்றி - தருமங்களொன்றுமில்லாமல், 'இன்றி' என்பதினால் அஸக்த்யாதிகளினால் அவைகள் தனக்குப் பல ஸாதனமாகாமலிருப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது, அக்கோவலனர் - அப்படி ப்ரஸித்தனான கோபாலனுடைய, இத்தால் உபாயத்வத்துக் குபயுக்தமான ஸௌலப்யம் காட்டப்பட்டது, வெறித்துளவக்கழல் - வாஸனையோடுகூடிய திருத்துழாய் மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, கழல் - திருவடிகளை, மெய்யரண் - மெய்யான உபாயம், வ்யர்த்தமாகாத உபாயம் என்றபடி, என்று - என்று விஸ்வஸித்து, விரைந்து - விளம்பாக்ஷமர்களாய், அடைந்து - ஸரணமாக ஆஸ்ரயித்து, பிரித்த - நம்மை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்ட, அன்றிக்கே 'பிறகு' என்கிற பதத்தின் விகுதியாய் 'பிறித்து' என்றாயிருக்கிறதாகவும், அப்பொழுது பிறகு என்றர்த்தம், வினைத்திரள் - பாபங்களின் ஸமூஹம், பின்றுடராவகை - நம்மைப் பின்னால் தொடர்ந்து வராமலிருக்கும் ப்ரகாரத்தில், அப்பெரியோர் - அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களான நம்பூர்வாசார்யர்களுடைய, மறிப்புடை - (நகரத்திலிருக்கும் ஜனங்களை) வளைத்துக் கொள்ளக்கூடிய, 'ஸஸ்ய நாராஸ்த்ரோத வித்ரஸ்த காலெவர் பலவ'என்கிறபடியே அவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கேட்டவர்கள் எவராயினும் அவர்களுக்கு வசப்பட்டு விடுவார்கள் என்றபடி, மன்னருள் - த்ருடமான க்ருபையினாலுண்டான, வாசகத்தால் - ஸ்ரீஸூக்தியினால், மருளற்றனம்-

வ்யாஸாம்நாயபயோதிகணஸம்ஹநிஹம்
ஹ்ருத்யம் ஹதேவார்த்தகம்
ஶ்லோகம் கேவந லோகவேதவதவி
த்வாவித்யாத்ருஷ்டம் விது: |
தேஷாம் ஶக்திஷு ஶக்திஸாய விரிவா
தேவாவாநவஜ்ஞிஷீ
தைவஶம்வாயந ஶாநக வ்யஹ்ருதய
ஶ்ரேஷ்டாஸ்ரிஶ:கம்விந: ||

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே சரமஶ்லோகாதிகார
ஏகோநத்ரிம்ஶ:.

—o:o:o—

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

சீர்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

—•—

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பதவாக்யயோஜநாஸஹிதஸ்த்ருதீய:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

—<>—

அஜ்ஞானமில்லாதவர்களானோம், அன்றிக்கே, பின்துடராவகை, அப்பெரியோர்-அந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய, மறிப்புடை * * வாசகத்தால் - 'ஶோசம:' என்கிற வார்த்தையால் என்றர்த்தமாகவுமாம்.

இப்படிச் சரம ஶ்லோகத்துக்கு ஸுகரமான உபாயத்தை விதிப்பதில் தாத்பர்யமாகில் வ்யாஸ ஶிஷ்யரான வைஶம்பாயனாதிகள் இப்படி யறிந்து அநுஷ்டிக்கக் காணுமே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்—'வ்யாஸ' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே

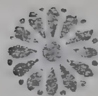
இப்படிச் சரமஸ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லையே என்னில் அருளிச் செய்கிறாகவுமாம்.

ப-ரை] **வ்யாஸாம்நாய** - வ்யாஸருடைய வேதமாகிற, 'பாரதம் பஞ்சமோ வேத:' என்கிறபடியே ஐந்தாவது வேதமாகிய பாரதமாகிற, **வ்யோதி** - ஸமுத்திரத்திற்கு, அதில் உண்டான என்றபடி, **கௌஸ்துபந்நிபம்** - கௌஸ்துபத்துக்கு ஸமமான, அதாவது பாரதத்தில் ஸாரதமமான என்றபடி, **ஹரே:** - பகவானுக்கு, **ஹ்ருத்யம்** - ஹ்ருதயங்கமமான, இந்த ஸ்லோகோபதேஷ்டாவான பகவானுக்கே அர்த்தானுஸந்தானம் மிகவும் இனிதாயிருக்கிறதென்றபடி, **உத்தமம் ஶ்லோகம்** - உத்க்ருஷ்டமான சரமஸ்லோகத்தை, உத்தமமான உபாயத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் 'உத்தமம்' என்றபடி, **லோகவேத பதவீ** - லோக பதவியாலும், வேத பதவியாலும், அஶக்தன் ஶக்தனை யாஶ்ரயிப்பதும், அதினால் காப்பாற்றுவதும் லோகத்திலும் வேதத்திலும் காணப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி, அன்றிக்கே 'ஸர்வதாபி லோகே வேதேச' இத்யாதிகளிற்போலே 'லோக' என்பது ஸ்ம்ருதிகளைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், **விஶ்வாஸிதார்த்தம்** - விஶ்வாஸத்தை உண்டுபண்ணப்பட்ட அர்த்தத்தை உடையதாக, **கேசந** - சிலர், நம்பூர்வாசார்யர்கள் என்றபடி, **விது:** - தெரிந்துகொண்டார்கள், அவர்களே அறிந்தார்கள், மற்றவர்கள் அறியவில்லையென்றபடி. இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிஸித்தமாகையினால் மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்பது தோஷாவஹமல்ல என்று திருவுள்ளம். **முக்தி** - மோக்ஷமாகிற, **ஸௌத** - மெத்தையிலிருக்கிற, **வீதீ** - ராஜமார்க்கத்திற்கு, **ஸோபாநபங்க்திஷு** - படிகளின் வரிசைகளாயிருக்கிற (மோக்ஷத்தை யடைவிக்கக்கூடிய ப்ரபத்திமார்க்கத்தில் ஏறுவதற்குக் காரணங்களா யிருக்கிற) **யேஷாம்** - எந்த நம்பூர்வாசார்யர்களுடைய, **உக்திஷு** - ஸ்ரீ ஸூக்திகளில், **வால்மீகி பாராஶர்ய ப்ரமுகா:** - முதலியவர்களான, வால்மீகி, பராசரர்முதலியவர்களான என்றபடி, **ஜ்யேஷ்டா:** - பெரியோர்கள், **ஶிரஶ்கம்பிந:** - தலையை அசக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட பெரியோர்களாதரிப்பதினால் அல்லாத மனுஷ்யர்க

ளின் அநாதரவு தோஷமாகாது என்றபடி, அன்றிக்கே 'உக்தி:' இத்யாதி - மோக்ஷமாகிற மெத்தைக்குப் போகிற வழியில் இருக்கும்படிகளில், அதாவது மோக்ஷோபாய மார்க்கத்தில் கர்மயோகாதி வழிகளில நடந்து கொண்டிருக்கிற, ஏதே - இந்த, 'வைஶம்பாயந' இத்யாதி - வைஶம்பாயநாதிகள் கர்மயோகாதி பரம்பரையாக இன்னும் அந்த ஸௌதத்தை யடையாமல் படியின் வழியாகச் செல்லா நிற்க நம்பூர்வாசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் பரிசயம் பண்ணின மஹா ப்ராஜ்ஞர்கள் மோக்ஷத்துக்கு நேரில் போவதைப் பார்த்து அந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் பெருமையைக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். அன்றிக்கே 'யேஷாம் உக்திஷு' என்பதற்கு பூர்வாசார்யர்களால் அறியப்பட்ட எந்த அர்த்த விசேஷங்களின் நிரூபணத்தில் என்றர்த்தமாகவுமாம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினல்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
சரமஶ்லோகாதிகாரம்
முற்றிற்று.

பதவாக்யயோஜனுபாகம் முற்றிற்று.

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஆசார்ய க்ருத்யாதிகாரம்.

[ஆசார்யோபதேஶத்துக்குப் பாத்ராபாத்ரம்—உபதேஶ க்ரமம்—உபதேஶ ஸங்க்ரஹம்.]

அநுஜிக்ருக்ஷு: ஶாஸ்த்ரம் யாதாத்ம்யம் த்ரியாஸ்ரு
ஶுஶ்ரூஷுவிவிதபரீக்ஷா ஶோதிதகாயவிவாத்ரு
அநகம் குணஜ்ஞதயா ஆஹித ஸௌஹார்தாய:
ப்ரதிஶதி நிரபாயம் ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபம் ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:॥

இப்படி இந்த ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அர்த்தாநுஶாஸந பாகம், ஸ்திரீகரண பாகம், பதவாக்ய யோஜநாபாகம், என்கிற மூன்று பாகங்களை அருளிச்செய்து மேலே ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாபாகம் என்கிற நாலாவது பாகம் ஆரம்பிவிக்கப் படுகிறது. இதில் ஆசார்யன் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிக்கும் ப்ரகாரமும், அப்படிப்பட்ட ஶிஷ்யன் ஆசார்யன் விஷயத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய ப்ரகாரங்களும், இப்படி ஶிஷ்யன் இந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்தநுஸந்திப்பதினால் வரும் ப்ரயோஜநமும் அருளிச்செய்யப்பட்டு நிகமனம் செய்யப்படுகிறது. கீழ் சரமஶ்லோகாதிகாரத்தில் தங்கள் ‘ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியிலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிப்பார்கள்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே உபதேஶத்துக்கு யோக்யமில்லாத அஸச்சிஷ்யர்களும் உண்டென்றேற்படுகிறபடியினால் ஶிஷ்யர்களுக்குள் வ்யாவ்ருத்தியெப்படி? அவர்களுக்கு சரம தஶையிலுபதேஶிப்பானேன்? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாய் ஸமாதானமருளிச்செய்யப் போகிறவராய்

அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தருளுகிறார்— 'அபிஜிகமிஷு:' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] த்ரயாந்த: - பரமபதம், க்ஷீராப்தி, ஸூர்ய மண்டலம் என்கிற மூன்று வாஸஸ்தானங்களையுடைய பகவானுடைய, ஆத்யம் - எல்லாவற்றிற்கும் முதலான, உத்க்ருஷ்டமான என்றபடி, திவ்யம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத, பதம் - ஸ்தானமாகிய பரம பதத்தை, அபிஜிகமிஷு: - அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, ஆர்ய: - ஆசார்யன், ஶாஸ்த்ர - ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட, விவித - அநேகம் விதங்களான; அதாவது 'பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை:' என்கிறபடியே தர்ப்பாதிகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு வரும்படி சொல்லுவது, த்ரேதாக்னிகளை ரக்ஷிக்கச் சொல்லுவது, முதலிய அநேக விதமான பரீக்ஷா ப்ரகாரங்களாலே என்றபடி, ஶோதிதே - பரிஶோதிக்கப்பட்ட (மனதின் நிஶ்சயத்தை யறியப்பட்ட), க்வாபி - ஒரு, பாத்ரே - உபதேச பாத்திரமான ஶிஷ்யனிடத்தில், அநவமகுணஶாந்த்யா - தோஷமில்லாத ஶாந்தி தாந்த்யாதி குணங்களையுடையவனா யிருக்கும் தசையில், அன்றிக்கே இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப் பட்டிருக்கிறபடியே 'ஶ்ருதாத்ருப்த ஸஞ்ஜாதஹர்ஷ:' என்னலாம்படியான தசையிலே, அதாவது ஆசார்யனிடமிருந்து கேட்டதைமாத்திரம்கொண்டு திருப்தியடையாமல் மேல்மேல் கேட்க வேண்டுமென்பதில் ஸந்தோஷமுடையவனாயிருக்கும் தசையிலே என்றாகவுமாம், ஆஹித - உண்டாக்கப்பட்ட, ஸ்நேஹ: - ப்ரீதியை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, நிரபாயம் - அழிவில்லாத ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபம் - ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களாகிற தீபத்தை, ப்ரதிஶதி - கொடுக்கிறான், உபதேசிக்கிறான் என்றபடி. இங்கு ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ஒரு தீபமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் அதற்குத் தகுந்த யோஜனாந்தரம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஶாஸ்த்ர' இத்யாதி-வெங்கலம் பித்தளை முதலிய வஸ்துக்களுக்குத் தகுந்தபடி ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் சாம்பல், புளி, முதலிய த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு சுத்தி செய்யப்பட்ட ஒரு தகளியில் அழுக்கு முதலிய தோஷங்களில்லாத நூலினால் செய்யப்பட்ட திரியில் விடப்பட்ட எண்ணெயை யுடைத்தாயிருக்கும்படி ஒருநாளும் அணை

ஆசார்யோபதேஶத்துக்குப் பாத்ராபாத்ரம்.

இப்படி 1 'ஶாஸ்த்ரகுஹ்யதமம்' என்றும், 2 'தஸ்மை ஸர்வஸம்பத் சாஸ்த்ரம் விதரேந் ஶாஸ்த்ரம்' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமாசார்யான ஸர்வஜ்ஞரான் முதலாக ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸமாகதங்களாய் ஸிம்ஹீஸ்தந்யம்போலே விஜாதீயர்க்கு ரஸந் தெரியாத ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸம்க்ரஹேண சேர்த்துத் தாங்களு மநுஸந்தித்து, 1 'யோ

யாத தீபத்தை ஏற்றுகிறுன் என்றபடி. இந்த த்ருஷ்டாந்தத்திஞல் அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப் போக்கி ஜ்ஞானமாகிற வெளிச்சத்தை உண்டாக்குகிறதென்பதும், தன்னுடைய அந்திம காலத்திலே ஸம்ப்ரதாயத்தை ஒளித்துவிடாமல் நல்ல பாத்திரத்தில் கொடுத்துவிட்டுப் போவதிஞல் அவிச் சின்னமாய் வந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதும், ஸத்பாத்திரத்தில் ஏற்றுத பக்ஷத்தில் தீபத்துக்குப்போல் ஸம்ப்ரதாயம் விச்சின்ன மாகுமாகையிஞல் பரீக்ஷை செய்து நல்ல பாத்திரத்தில் உபதேஶித்துப் போகவேணும் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இந்த ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்ததாகையிஞல் பாத்திரா பாத்திர விவேகமில்லாமல் உபதேஶிக்கக் கூடாதென் றருளிச் செய்கிறுர்—'இப்படி' என்றுரம்பித்து. 'ஸதாசார்ய' இத்யாதி - ஸதாசார்யர்களுடைய உபதேஶ பரம்பரையாலே வந்ததாய். 'ஸிம்ஹீஸ்தந்யம்' இத்யாதி - பெண் ஸிம்ஹத்தின் ஸ்தனத்தில் உண்டாகும் பால். ஆடு முதலியவைகளின் ஸ்தந்யமா யிருந்தால் அல்ப ம்ருகங்களுக்கும் மற்றஎல்லா ஜாதியாருக்கும் கிடைக்கும். ஸிம்ஹத்தை அணுகி ஒருவராலும் அடையமுடியாதாகையிஞலே அதின் ருசி மற்றவர்களுக்கு அறியமுடியாதாப்போலே நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் அந்தர்கதரல்லாதவர்களிஞல் அறியமுடியாது என்று தாத்பர்யம். விஜாதீயர்க்கு - இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கு. 'ஸம்க்ரஹேண' இத்யாதியால் 'க்ஷிநோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்தாந்' இத்யாதி ஆசார்ய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞான தாரதம்யத்துக்குத் தகுந்தபடி உபதேஶிக்க

1 கீதை-11-43. 2 30-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஶ்ராவயத்யயோக்³யாநாம் யோக்³யாநாம் ஸம்வ்ரு-
யஹதி | இத³ம் ஶாஸ்த்ரம் தே ஸ்வஸ்தி வோऽஸ்து வ்ரஜா-
ம்யஹம் ||', 2 'இத³ம் தே நாதபஸ்காய நாப⁴க்தாய கதா³சந |
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்⁴யஸூயதி ||
ய இமம் பரமம் கு³ஹ்யம் மத்³ப⁴க்தேஷ்வபி⁴தா⁴ஸ்யதி | ப⁴க்திம் மயி
பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய: ||', 3 'நாவே

வேண்டிய அர்த்தங்களைச் சேர்ந்துக் காங்கள் அநுஸந்திக்கிறார்கள் என்றபடி. 'தாங்களும்' என்கிறவிடம் ஆசார்யர்களுக்கும் அப்பொழுதைக் கப்பொழுது தன்னுடைய ஆந்தர்யம் சொல்லுகிறது. 'வைபஞ்சஸ: வாரஸம்' என்றருளிச் செய்தாரிறே ஸ்ரீ கீதாசார்யனும். பாத்ராபாத்ர வ்யவஸ்தைக்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'ய:' என்றாரம்பித்து. ய: - எவன், இமம் அர்த்தம்-இந்த அர்த்தத்தை, அயோக்³யாநாம்-உபதேசிக்கத்தகாதவர்களுக்கு, ஶ்ராவயதி-உரைக்கிறானோ; யோக்³யாநாம்-உபதேசிக்கத் தக்கவர்களுக்கு, ஸம்வ்ருயஹதி-மறைக்கிறானோ; ஸ:, ஶத்ரு:-பந்தனம் செய்யத்தக்கவன், வ:-உங்களுக்கு, ஸ்வஸ்தி அஸ்து-மங்களம் உண்டாகட்டும், அஹம்-நான், வ்ரஜாமி போகிறேன். இத³ம் - இந்த அர்த்தம், அதபஸ்காய - தபஸ்ஸு செய்யாதவன் பொருட்டு, தே - உன்னால் (உன்னால்), ந வாச்யம்-சொல்லத்தக்கதல்ல, கதா³சந - ஒருபொழுதும், அப⁴க்தாய - பக்தி இல்லாதவன் பொருட்டு, ந (வாச்யம்), அஶுஶ்ரூஷவே - கேட்கவேண்டுமென்கிற ஆசை இல்லாதவன் பொருட்டும், ந, வாச்யம், ய:, மாம் - என்னைக் குறித்து, அப்⁴யஸூயதி - பொறாமைப் படுகிறானோ, அவன் பொருட்டும், ந (வாச்யம்), ய:, இமம் - இந்த, பரமம் - உயர்ந்ததான, கு³ஹ்யம்-ரஹஸ்யார்த்தத்தை, மத்³ப⁴க்தேஷு - என்பக்தர்களிடங்களில், அபி⁴தா⁴ஸ்யதி - சொல்லப் போகிறானோ (அவன்), மயி-என்னிடத்தில், பராம் - உயர்ந்த, ப⁴க்திம் - பக்தியை, க்ருத்வா-செய்து, மாமேவ - என்னையே, ஏஷ்யதி - அடையப்போகிறான், அஸம்ஶய: - ஸம்ஶயமில்லை. ராஜந் - ஓ! ராஜாவே,

---

1 ஸாத்வத-25-375. 2 கீதை-18-67, 68. 3 பார-மோ-313-32-38.

த நிஷ்டஸ்ய ஜநஸ்ய ராஜந் ப்ரதேயமேதத்பரமம் த்வயா ப
வேத் । விவித்ஸமாநஸ்ய விபோதகாரகம் ப்ரபோத
ஹேதோ: ப்ரணதஸ்ய ஶாஸநம் ॥ நதேயமேதச்ச யதா
ந்ருதாத்மநே ஶடாய க்லீபாய ந ஜிஹ்மபுத்தயே । ந பண்டி
தஜ்ஞாய பரோபதாபிநே தேயம் த்வயேதம் விநிபோத
யாத்ருஶே ॥ ஶ்ரத்தாந்விதாய குணாந்விதாய பராபவாதா
த்விரதாய நித்யம் । விஶுத்தயோகாய புதாய சைவ
க்ரியாவதே க்ஷமிணே ஹிதாய । விவிக்தஶீலாய விதி

ஏதத் - இந்த, **பரமம்** - உயர்ந்த அர்த்தமானது, **த்வயா** - உன்னால், **அவேதநிஷ்டஸ்ய** - வேதத்தில் நிஷ்டையில்லாத, **ஜநஸ்ய** - ஜனத்துக்கு, **ப்ரதேயம்** - கொடுக்கத் தகுந்ததாக, **நபவேத்** - ஆகாது, **விவித்ஸமாநஸ்ய** - அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவனுக்கு, **விபோதகாரகம்** - ஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாயும், **ப்ரபோதஹேதோ:** - ஜ்ஞானம் உண்டாவதற்காக, **ப்ரணதஸ்ய** - வணங்கினவனுக்கு, **ஶாஸநம்** - உபதேஶமாகிய, அதாவது அவனுக்குச் செய்யக் கூடிய உபதேஶமாகிய, **ஏதத்** - இந்த ஶாஸ்திரம், **ததா** - அப்படி, **அந்ருதாத்மநே** - பொய்யை ஸ்வபாவமாக வுடையவன் பொருட்டும், **ஶடாய** - வஞ்சகன் பொருட்டும், **க்லீபாய** - நபும்ஸகன் பொருட்டும், **ஜிஹ்மபுத்தயே** - வக்ரமான புத்தியையுடையவன் பொருட்டும், **பண்டிதஜ்ஞாய** - பண்டிதனை (இல்லாமலிருக்க) பண்டிதனைத் தன்னை நினைத்துக் கொண்டிருப்பவன் பொருட்டும், **பரோபதாபிநே** - அயலாரை ஹிம்ஸை செய்பவன் பொருட்டும், **நதேயம்** - கொடுக்கத் தகுந்ததல்ல. **த்வயா, இதம்** - இத்தஶாஸ்திரம், **யாத்ருஶே** - எப்படிப்பட்டவன் பொருட்டு, **தேயம்** - கொடுக்கத்தக்கதோ (அதை), **விநிபோத** - அறிந்துகொள், **ஶ்ரத்தாந்விதாய** - விஶ்வாஸமுடையவன் பொருட்டும், **குணாந்விதாய** - நல்லகுணமுடையவன் பொருட்டும், **நித்யம்** - எப்பொழுதும், **பராபவாதாத்** - அயலாரைத் தூஷிப்பதிலிருந்து, **விரதாய** - நிவ்ருத்தித்திருப்பவன் பொருட்டும், **விஶுத்தயோகாய** - பரிஶுத்தமான பக்தியை யுடையவன் பொருட்டும்,

ப்ரியாய விவாதபீதாய பஹுச்ருதாய | விஜாநதே சைவ ததா ஹிதக்ஷாந்திதயாய நித்யாத்மஸமாய தேஹிநாம் || ஏதைர்குணைர்ஹீநதமே ந தேயம் ஏதத் பரம் ப்ரஹ்ம விசுத்தமாஹு: | ந ச்ரேயஸா யோக்ஷ்யதி தாத்ருசே க்ருதம் தர்மப்ரவக்தாரமபாத்ரதாநாத் | வஸுமதீமிமாம் யத்யபி ரத்நபூர்ணாம் தத்யாந்நதேயம் த்விதமவ்ர

மேதாய - நல்ல புத்தியை யுடையவன் பொருட்டும், **க்ரியாவதே** - அநுஷ்டானத்தை யுடையவன் பொருட்டும், **க்ஷமிணே** - பொறுமை யுடையவன் பொருட்டும், **ஹிதாய** - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் ஹிதமா யிருப்பவன் பொருட்டும், **விவிக்தசீலாய** - ஏகாந்தமா யிருப்பதை ஸ்வபாவமாக வுடையவன் பொருட்டும், **விதிப்ரியாய** - ஶாஸ்திர விதியை ப்ரியமாகவுடையவனு யிருப்பவன் பொருட்டும், அன்றிக்கே ஆசார்யன் தன்னை நியமிப்பதில் ப்ரிய முடையவன் பொருட்டும், **விவாதபீதாய** - கலகத்திலிருந்து பயந்தவன் பொருட்டும், **பஹுச்ருதாய** - அநேக ஶாஸ்திரங்களை அறிந்தவன் பொருட்டும், **விஜாநதே** - (உபகாரத்தை) எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன் பொருட்டும், **ஹிதக்ஷாந்திதயாய**- பொறுமை, தயை, இவைகளைத் தனக்கு ஹிதமாக நினைப்பவன் பொருட்டும், **தேஹிநாம்** - எல்லா ப்ராணிகளின் விஷயத்திலும், **நித்யாத்மஸமாய** - எப்பொழுதும் தன்னுடைய ஆத்மாவுக்கு ஸமமாக (எண்ணி) இருப்பவன் பொருட்டும், (உபதேசிக்க வேண்டியது). **விசுத்தம்** - பரிசுத்தமான, **ஏதத்** - இந்த, **பரம்** - உயர்ந்த, **ப்ரஹ்ம** - ப்ரும்மஜ்ஞானம், **ஏதை:** - இந்த, **குணை:** - குணங்களினால், **ஹீநதமே**- குறைந்தவனிடத்தில், **நதேயம்** - கொடுக்கத் தகுந்ததல்ல, **தாத்ருசே** - அப்படிப்பட்ட குறைந்த குணமுடையவனிடத்தில், **க்ருதம்** - (உபதேசம்) செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு, **தர்மப்ரவக்தாரம்** - தர்மோபதேசம் செய்தவனை, **அபாத்ரதாநாத்** - அபாத்திரத்தில் உபதேசம் செய்தபடியினால், **ச்ரேயஸா** - நன்மையோடு, **நயோக்ஷ்யதி** - சேர்க்கப் போகிறதில்லை, **ரத்நபூர்ணாம்** - ரத்னங்களினால் நிறைந்ததாகிய, **இமாம்** - இந்த, **வஸுமதீம்** - பூமியை, **தத்யாத் யத்யபி** - கொடுப்பானேயாஞ

தாய | ஜிதேந்த்ரியாயைதத் அஸம்ஶயம் தே தேயம் ஹ்யேதத் ப்ரதே-யம் பரம் நரேந்த்ர || கராள மா தே பயமாபூத் கிஞ்சிதே-தத் பரம் ப்ரஹ்ம ஶ்ருதம் த்வயாத்ய | யதாவதுக்தம் பர-மம் பவித்ரம் விஶோகமம்ருதம் அநாதிமத்யம் ||', 1 'வித்ய-யைவ ஸமம் காமம் மர்தவ்யம் ப்ரஹ்மவாதினா | ஆபத்யபி ச கோராயாம் நத்வேனாமிரிணே வபேத் ||', 2 'மூடா-ஶ்ச பண்டிதம் மந்யா அதர்மிஷ்டா தர்மிஷ்டா இவ | [illegible] ||

ஓம், **ஏதம்** - இது, **அவ்ரதாய** - வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்காதவன் பொருட்டு, **நதேயம்** - கொடுக்கத் தக்கதல்ல, **நரேந்த்ர** - ஓ! ராஜாவே, **பரம்** - உயர்ந்ததாகிய, **ஏதத்** - இந்த அர்த்தம், **ஜிதேந்த்ரியாய** - ஜிதேந்திரியன் பொருட்டு, **அஸம்ஶய:** - ஸம்ஶயமில்லாமல், **தே** - உன்னால், **தேயம் ஹ்யேதத்** - கொடுக்கத் தகுந்ததாக ஆகும், **கராள** - ஓ! கராளனே, **கிஞ்சித்** - கொஞ்சமும், **பயம், மாபூத்** - உண்டாக வேண்டாம், **பரமம்** - உயர்ந்ததாயும், **பவித்ரம்** - பாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும், **விஶோகம்** - துக்கமில்லாததாயும், **அம்ருதம்** - நாசமில்லாததாயும், **அநாதிமத்யம்** - ஆதியும் மத்யமுமில்லாததாயுமிருக்கிற, **பரப்ரஹ்ம**-பரப்ருஹ்மமானது, **யதாவத்** - உள்ளபடியாக, **உக்தம்** - சொல்லப்பட்டது, **த்வயா** - உன்னால், **அத்ய** - இப்பொழுது, **ஶ்ருதம்** - கேட்கப்பட்டது. **ப்ரஹ்மவாதினா**-ப்ரும்மத்தை உபதேஶிப்பவனால், **வித்யயைவ ஸமம்**-அந்த ப்ரும்ம வித்யையுடன் கூடவே, **காமம் மர்தவ்யம்** - (தகுந்த பாத்ரம் கிடையாவிடில்) மரணமடைந்தாலுமடையலாம், **கோராயாம்** - பயங்கரமான, **ஆபத்யபி வா** - ஆபத்திலும், **ஏனாம்** - இந்த வித்யையை, **ஈரிணே** - களர்பூமியில், நிஷ்ப்ரயோஜனமான ஶிஷ்யனிடத்தில் என்றபடி, **ந வபேத்** - விதைக்கக்கூடாது (உபதேஶிக்கக்கூடாது) **மூடாஶ்ச** - மூடர்களாயிருந்தும், **பண்டிதம் மந்யா:** - பண்டிதர்களாக நினைத்துக் கொண்டவர்களாயும், **அதர்மிஷ்டா:** - அதர்மிஷ்டர்களாயிருந்தும், **தர்மிஷ்டா இவ**-தர்மிஷ்டர்களைப்போலிருந்

1 மனு-ஸ்ம்-2-113. 2 ஶாண்-ஸ்ம்-4-251-258.

ஸம்மோக்ஷார்த்தம் அநுஷ்டாநாதிகளாபனும் | லோகாநுஸாரஸ்ய ஏகத்ர குரு: ப்ரஹ்ராத் உதீரித: || ஸந்தி ஸந்தோ மூர்க்கா: க்வசித் ஏகோ விசாலதீ: | த்ராஸிதோபி ஸதா மூர்க்கை: அசல: ஸ ஸன்மதிர் [illegible] | ந விச்வாஸ: க்வசித் கார்ய: விசேஷாத் கலியுகே | பாபிஷ்டா வாதவர்ஷேண மோஹயந்த்யவிசக்ஷணாந் || கோபயந் யத்நம் [illegible] நாசரேத் [illegible] | ஸ்ரேஷ்ட

பவர்களாயுமிருக்கிறசிலர், ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களுடைய, த்வேஷம் - த்வேஷத்தை, ஆச்ரிதா: - அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, [illegible] - தர்மாநுஷ்டானத்துடன் கூடினவர்களை, [illegible] - பிடிக்கிறார்கள். ஸம்மோக்ஷார்த்தம் - மோக்ஷத்துக்காக, அநுஷ்டாநாதிகளாபனும் - அநுஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஸாமர்த்யம், ஏகத: - ஓரிடத்தில், அப்ரதானமாயும் என்றபடி, லோகாநுஸாரஸ்ய - லோகத்தையனுஸரிப்பதிலாவது, ஏகத்ர - ஓரிடத்தில் முக்யமாயுமென்றபடி; (எவனுக்கு இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட), குரு: - ஆசார்யன், ப்ரஹ்ராத் - [illegible], தாழ்ந்தவனாக என்றபடி, உதீரித: - சொல்லப்பட்டான், ஸந்த: - அநேகர்களான, மூர்க்கா: - மூடர்கள், ஸந்தி - உண்டாகிறார்கள், விசாலதீ: - பரிபக்குவமான புத்தியையுடைய, ஏக: - ஒருவன், க்வசித் - எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் (உண்டாகிறான்), ய: - எவன், மூர்க்கை: - மூடர்களினால், ஸதா - எப்பொழுதும், த்ராஸிதோபி - பயமுறுத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், அசல: - சலிக்காதவனோ, ஸ:, ஸன்மதிர் - புத்தியையுடையவன், க்வசித் - ஒருவனிடத்திலும், விச்வாஸ: - நம்பிக்கை, ந கார்யா - செய்யத்தக்கதல்ல, கலியுகே து - கலியுகத்திலோ, விசேஷாத் - விசேஷித்து (செய்யக்கூடாது). பாபிஷ்டா: - பாபிஷ்டர்கள், வாதவர்ஷேண - வாதமாகிற வர்ஷத்தினால், அவிசக்ஷணாந் - அஸமர்த்தர்களான ஜனங்களை, மோஹயந்தி - மோஹிக்கும்படி செய்கிறார்கள், யத்நம் - காரியத்தை, கோபயந் - (அபேக்ஷர்களுக்குச் சொல்லாமல்) மறைத்துக்கொண்டு, ஆசரேத் - அநுஷ்டிக்க வேண்டும்; ஸ்ரேஷ்ட:

പി നവക്തവ്യം ഗുഹ്യം സിദ്ധാന്തമേവ ച ॥ ആശ്രിതാ യാതിഭക്തായ ശാസ്ത്രശ്രദ്ധാവതായ ച । ന്യായേന ശൃണ്വതേ സർവം വക്തവ്യം സാധുബുദ്ധയേ ॥ ആത്മപൂജാർത്ഥമർത്ഥാർത്ഥം ദംഭാർത്ഥമപി വിഹ്വലഃ । അയോഗ്യേഷു വക്താ ശാസ്ത്രം സന്മാർഗാത് ഭ്രഷ്ടോ ഭവേത് ॥ ഊഷരേ നിവപേദ്ബീജം ഷണ്ഡേ കന്യാം പ്രയോജയേത് । സൃജേദ്വാനരേ സ്രജം നാപാത്രേ ശാസ്ത്രമുപദിശേത് ॥',

---

கேட்கப்படாதவனைக்கொண்டு, കിംചിത് - ஒன்றையும், ന ബ്രൂയാത് - சொல்லக்கூடாது, ശ്രുതവതാപി - கேட்கப்பட்டவனாயிருந்தபோதிலும், ഗുഹ്യമർത്ഥം - ரஹஸ்யமான அர்த்தத்தையும், സിദ്ധാന്തം - ஸித்தாந்தத்தையும், ന വദേത് - சொல்லக்கூடாது, ആശ്രിതായ - தன்னை ஆஸ்ரயித்திருப்பவன் பொருட்டும், അതിഭക്തായ - அதிகப் பக்தி உடையவன் பொருட்டும், ശാസ്ത്രശ്രദ്ധാവതേ - ஶாஸ்திரத்தில் ஶ்ரத்தையுடையவன் பொருட்டும், ന്യായേന - ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லிய முறைப்படி, ശൃണ്വതേ - கேட்பவன் பொருட்டும், സാധുബുദ്ധയേ - பரிஶுத்தனாயிருப்பவன் பொருட்டும், സർവം - எல்லா அர்த்தமும், വക്തവ്യം - சொல்லத் தகுந்தது, ആത്മപൂജാർത്ഥം - அயலார் தன்னை பூஜிப்பதற்காகவும், അർത്ഥാർത്ഥം - பணத்திற்காகவும், ദംഭാർത്ഥം - டம்பத்திற்காகவும், വിഹ്വലോപി - வ்ருத்தி யில்லாமையினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனும், അയോഗ്യേഷു - அயோக்யர்களிடங்களில், ശാസ്ത്രം - ஶாஸ்திரத்தை, വക്താ - சொல்லுகிறவன், സന്മാർഗാത് - பெரியோர்களின் மார்க்கத்திலிருந்து, ഭ്രഷ്ടഃ - நழுவினவனாக, ഭവേത് - ஆவான், ഊഷരേ - உழமண் பூமியில், ബീജം - விரையை, നിവപേത് - விரைத்தாலும் விரைக்கலாம், ഷണ്ഡേ - நபும்ஸகனிடத்தில், കന്യാം - பெண்ணை, പ്രയോജയേത് - கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், വാനരേ - குரங்கினிடத்தில், സ്രജം - புஷ்பமாலையை, സൃജേദ്വാ - கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், അപാത്രേ - பாத்திரமில்லாதவனிடத்தில், ശാസ്ത്രം, നോപദിശേത് - உபதேஶிக்கக் கூடாது, അയം - இந்த, മന്ത്രരാജഃ - மந்திர ஶ்ரேஷ்டமானது,

1 'ந நாஸ்திகாய கபடாய நாபக்தாய கதாசந । ந ஹிம்ஸாபிரதாய ந க்ருபணாய விசேஷதః ॥ தாதவ்யோ மந்த்ரராஜோ(அ)யம் மந்த்ரோ(அ)யம் ஹி ந தாத்ருசః । அகபடாய குருபக்தாய வைஷ்ணவாய விசேஷதః ॥ ஸர்வப்ராணாநுகூலாய தாதவ்யோ தேசிகேந து ॥', 2 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்', 3 'அந்தாதிமேலிட் டறிவித்தேனாழ் பொருளைச் சிந்தாமற் கொள்மினீர்தேர்ந்து' என்று ஸ்ரீஸாத்வத ஸநத்குமார வஸிஷ்ட கராளஸம்வாத ஸாண்டில்ய ஸூத்ரஸாத்யகிதந்த்ராதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே சரணாகதி பண்ணும்படிக்கீடான ஸாத்விகத்வாஸ்திக்யாதி

நாஸ்திகாய-நாஸ்திகன் பொருட்டு, நதாதவ்யः - கொடுக்கத் தக்கதல்ல, கபடாய-கபட புத்தி யுடையவன் பொருட்டும், அபக்தாய - பக்தி யில்லாதவன் பொருட்டும், கதாசந - ஒரு பொழுதும், ஹிம்ஸாபிரதாய-ஹிம்ஸை செய்வதில் ஆசை யுடையவன் பொருட்டும், ந, க்ருபணாய - க்ருபணன் பொருட்டும், விசேஷதः - விசேஷமாக, ந, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், அயம் - இந்த, மந்த்ரः - மந்திரம், நதாத்ருசः - அப்படிப்பட்டதில்லையோ, அகபடாய - கபடமில்லாதவன் பொருட்டும், குருபக்தாய-ஆசார்யனிடத்தில் பக்தியுடையவன் பொருட்டும், விசேஷதः, வைஷ்ணவாய - விஷ்ணுபக்தியுடையவன் பொருட்டும், ஸர்வப்ராணாநுகூலாய - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் அனுகூலனாயிருப்பவன் பொருட்டும், தேசிகேந-ஆசார்யனால், தாதவ்யம் - கொடுக்கத் தக்கது. தொண்டர்க்கு-பாகவதர்களுக்கு, அமுதுண்ண-அம்ருதத்தை ஸாப்பிட, அதாவது அம்ருதம்போன்ற பகவத் குணங்களை யனுபவிக்க, சொன்மாலைகள் - மாலைகள்போல் போக்யமான சொற்களை, சொன்னேன். அந்தாதிமேல் - திருவந்தாதி என்கிற ப்ரபந்தத்தின்மேல், இட்டு - வைத்து, திருவந்தாதியில் வாச்யங்களாக வைத்து, ஆழ்பொருளை - ஆழ்ந்த ரஹஸ்யமான அர்த்தங்களை, அறிவித்தேன், தேர்ந்து-நம்பிக்கை யுடையவர்களாய், சிந்தாமல் - அபாத்திரங்களில் போகாமல் என்றபடி, கொள்மின் — அங்கீகரியுங்

1 ஸாத்யகி தந்திரம். 2 திரு-9-4-9. 3 நான்-திரு-1.

𑌗𑍁ணங்களை யுடையவராய், 1 '𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃। 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂 ॥ 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌂 ॥ 𑌦𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌰𑌚𑌾𑌪𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾। 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥' என்றும், 2 '𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑍂𑌤

உபதேஶக்ரமம்.

கள். 𑌭𑌾𑌰𑌤 - பரத வம்ஸத்தில் பிறந்த ஓ! அர்ஜுநனே, 𑌅𑌭𑌯𑌂 - பயமில்லாமை, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 - ஸத்வ குணத்தின் பரிஶுத்தி, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 - ஜ்ஞாநயோகத்தில் நிலையாக விருக்கை, 𑌦𑌾𑌨𑌂 - கொடுப்பது, 𑌦𑌮𑌃 - மனதை யடக்குதல், 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 - யாகம், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 - வேதமோதுதல், 𑌤𑌪𑌃, 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂 - கபடமில்லாமை, 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 - ஹிம்ஸை செய்யாமை, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - உண்மை, 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 - கோபமில்லாமை, 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 - விட்டுவிடுதல், 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 - வெளியிந்திரியங்களை யடக்குதல், 𑌅𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌂 - கோழ்ச் சொல்லாமை, 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 - ப்ராணிகளிடங்களில், 𑌦𑌯𑌾 - கருணை, 𑌅𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, விஷயங்களில் ஆசையில்லாமை, 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌂 - ம்ருதுவான ஸ்வபாவம், 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃 - கெட்ட கார்யங்களைச் செய்வதில் வெட்கம், 𑌅𑌚𑌾𑌪𑌲𑌂 - இந்திரியங்கள் சலிக்காமை, 𑌤𑍇𑌜𑌃 - மற்றவர்களால் அவமானம் செய்ய முடியாமை, 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 - பொறுமை, 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 - தைர்யம், 𑌶𑍌𑌚𑌂 - பரிசுத்தி, 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌃 - த்ரோஹம் செய்யாமை, 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾 - அதிகக் கர்வம் இல்லாமை, இவைகள், 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 - தேவதைகளுடையதாகிய, 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌂 - ஸம்பத்தை, 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 - உத்தேசித்துப் பிறந்தவனுக்கு, 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - உண்டாகின்றன. 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 - ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டியானது, 𑌦𑍈𑌵𑌃 - தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடைய தென்றும், 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚 - அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 - இரண்டுவகைப்பட்டது, 𑌦𑍈𑌵𑌃 - தேவதைகளின் ஸ்வபாவ

1 கீதை-16-1-3. 2 வி-த-109-74.

ஸமேதாயம் சைவ ஸுஸம்ப்ரயதமாநவ | விஷ்ணுபக்திபரோ தேவ:’ என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட தேவப்ரக்ருதிகளுக்கு 1 ‘ஸம்வத்ஸரம் ததர்த்தம் வா மாஸத்ரயமதாபிவா | பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத் ||’, 2 ‘யத்ருச்சயோபஸந்நாநாம் தேசாந்தரநிவாஸிநாம் | இஷ்டோபதேச: கர்தவ்யோ நாராயணரதாத்மநாம் ||’ இத்யாதிகளிற்சொன்ன பரீக்ஷாதிகளாலே குணநிரூபணபூர்வகமாக 3 ‘ச்ருதாதந்யத்ர ஸதர்ஷஸ்தத்ரைவ கௌதூஹலீ’ என்னுமவஸ்தையிலே அக்ஷுண்ணமாக வெளியிட்டு, 4 ‘தம்போ

முடையவன், விஷ்ணுபக்திபர: - விஷ்ணுவினிடத்தில் பக்தி செய்பவன். ஸம்வத்ஸரம் - ஒரு வருஷம், தததர்த்தம் - அதில் பாதி (ஆறுமாதம்), மாஸத்ரயமதாபிவா - மூன்று மாதமாவது, விவிதோபாயை: - அநேகங்களான உபாயங்களினால், பரீக்ஷ்ய - பரீக்ஷைசெய்து, க்ருபயா - கருபையினால், நிஸ்ப்ருஹ: - ஆசையில்லாதவனாய், வதேத் - சொல்லவேண்டும். யத்ருச்சயோபஸந்நாநாம் - யாத்ருச்சிகமாக வந்தடைந்தவர்களாயும், தேசாந்தரநிவாஸிநாம் - வேறு தேசத்தில் வஸிப்பவர்களாயும், நாராயணரதாத்மநாம் - பகவானிடத்தில் ஆசையுடையவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்கு, இஷ்டோபதேச: - இஷ்டமான உபதேசம், கர்தவ்ய: - (பரீக்ஷையில்லாமல் செய்யத்தக்கது. ச்ருதாத் - கேட்கப்பட்டதைக்காட்டிலும், அந்யத்ர - இன்னும் கேட்கவேண்டுமென்பதில், ஸதர்ஷ: - ஆசையுடையவனும், தத்ரைவ - அதிலேயே, கௌதூஹலீ - குதூஹலத்தை உடையவனையும், ‘பரீக்ஷாதி’ இத்யாதி-பரீக்ஷை முதலியவைகளினால் குணங்கள் இருக்கிறதென்று நிஸ்சயமாயறிந்து, அக்ஷுண்ணமாக - ஆறு காதுகளுக்குப்படாமல், ஒருவன் சொல்ல ஒருவன்கேட்க என்றபடி. பார்த - ஓ! அர்ஜுந, தம்ப: - டம்பமும், தர்ப: - கொழுப்

1 சாண்-ஸ்ம்-1-116. 2 ஸாத்வதம்-21-45.
3 4 கீதை-16-4.

ர்போऽதிமாநஶ்ச க்ரோத: பாருஷ்யமேவ ச। அஜ்ஞாநஞ்சாபிஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பதமாஸுரீம்॥' என்றும், 1 'விபரீதஸ்வபாவோऽஸுர:' என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளுக்கு மறைத்து சீரிய தநமுடையார் சேமித்து வாழுமாப்போலே க்ருதார்த்தராய் வர்த்திப்பார்கள் பூர்வாசார்யர்கள்.

இவர்கள் தேஹேந்த்ரியாதி வ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டு. இச்சேதநாசேதநங்களிரண்டுமொழிய இவற்றுக்கு ஆதாரமாய் சேஷியா யிருப்பானொரு பரமாத்மாவுண்டு. இப்பரமாத்மாவை யொழிய இவ்வாத்மாவுக்குத் தானும் பிறரும் ரக்ஷகராக மாட்டாரென்று தத்வத்தையும், அநாதிகாலமந்தாதியாக ஸம்ஸரித்துப் போந்தவடியேனுக்கு இனியொரு கர்ப்பவாஸாதி க்லேசம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று

உபதேச ஸங்க்ரஹம்.

பும், அதிமாநஶ் - அதிக கர்வமும், க்ரோத: - கோபமும், பாருஷ்யமேவ ச - க்ரூரமான ஸ்வபாவமும், அஜ்ஞாநம்- அஜ்ஞானமும், ஆஸுரீம் - அஸுரர்களுடைய, ஸம்பதம், அபிஜாதஸ்ய-(உண்டாகின்றன). அஸுர: – அஸுரன், விபரீத:–விபரீதமான ஸ்வபாவமுடையவன். க்ருதார்த்தராய்–க்ருதார்த்தர்களாய். சேமித்து–புதைத்து வைத்து, கோபனம் பண்ணி என்றபடி. இப்படிப் பரீக்ஷாதிகள் செய்து உபதேசிக்கிற வார்த்தைகளை ஸங்க்ரஹேண நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவர்கள்' என்றாரம்பித்து. 'இந்த்ரியாதி'—'ஆதி' பதம் மனது, ப்ராணவாயு, இவற்றைக் குறிக்கிறது. ஆத்மா—ஜீவாத்மா. அந்தாதியாக—ஒரு அவஸ்தையின் முடிவு மற்றொன்றுக்கு ஆரம்பமாக, நடுவில் க்ஷணகாலம்கூட ஓய்வில்லாமல் என்றுதாத்பர்யம். 'ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று' என்பது 'சரணமாகப்பற்றி' என்பதோடந்

---

1 வி-த-109-74.

ஸூவாயடின் வு ஸாஷித்த ஶ௱௱வஶ௱ஂவஶா வஷிவடிக அயத்தாலே ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவடிகளை ஶ௱ ணமாகப்பற்றி ஸூதூதீயங்களையும் அவற்றைப்பற்ற வருஞ் சுமைகளையும் அங்கே ஸஊவிடிப்பதென்று ஹித த்தையும், ஸஷாவாயடின் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொ ண்ட வெம்பெருமா னினி தம்மை யொருபடிக்குங் கை விடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்தகாலம் ஈவ வமடிவஷிவடிஶஜமான நிஶவஶாயா௲கஷிஶவஶ்திரியோ டே நடப்பதென்று உதூஶகூசதூத்தையும் ஸஂஶ ஹாஶ விகளுக்குச் சுருங்கவருளிச் செய்வர்கள்.

வயிக்கிறது. வுஸாஷித்த – உபதேசித்த. இது ‘ அயத்தாலே ’ என்பதோடந்வயிக்கிறது. வஷிவடிக – அனுஸந்தானத்தை முன்னிட்டு. ‘ஸூதூதீய’ என்பதினால் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணமும், ‘ **சுமைகளை** ’ என்பதினால் பரஸமர்ப்பணமும், ‘ **திருவடிகளை தந்து**’ என்பதினால் பலஸமர்ப்பணமும் இங்குவிவக்ஷிதம். ‘**காட்டிக் கொடுக்க**’ என்பதற்கு ஆசார்ய நிஷ்டன் பக்கலானால் ஆத்மீய த்வேந பரஸமர்ப்பணம் செய்ய என்றும் ஸ்வநிஷ்டன் பக்க லானால் மந்திரோபதேசத்வாரா என்றுமர்த்தம். **தேற்றத்தோ டே** – மஹா விஸ்வாஸத்தோடே. வஷிவடிஶஂஶஂ – முக்ய மான நாடகத்துக்கு முன்னால் செய்யப்படும் உபோத்காதம். ஈ௲கஷிஶவஶ்திரி – கைங்கர்யம். ‘**அருளிச்செய்வர்கள்**’ என் பதினால் அந்தந்த ஸமயங்களில் ஆச்ரயிக்கிற சிஷ்யர்களின் புத்தியில் தாரதம்யத்துக்கும், ஸம்சய நிவ்ருத்திக்கும் தகுந்த படி உபதேசிக்கவேண்டு மாகையினாலும், க்ரந்தத்தில் அப்படி செய்வது அஸம்பாவிதமாகையினாலும் ஆசார்யோபதேசம் ஆவச்யகம் என்பது த்யோதிதம. இவ்வர்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—‘ **வூதெூயஃ** ’ என் றாரம்பித்து. இதில் புருஷார்த்தமும் சேர்த்து அருளிச் செய் யப்படுகிறது.

ஜ்ஞேயஸ்தாவத் விலக்ஷண:
ப்ரக்ருதிதஸ்த்ராதா பதிஸ்தத்பர:
தஸ்மிந்நாத்மபரார்ப்பணம்
ஹிததமம் தச்சேஷவ்ருத்தி: பலம் ।
இத்தம் தத்வஹிதே புமர்த்த
இதி நஸ்த்ரேதா விபக்தம் தநம்
தாயேநைவ தயாதநாஸ்ஸ்வய
மதுர்தத்தாத்மநாம் தேசிகா: ॥

ப-ரை] ப்ரக்ருதித: - ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும், விலக்ஷண:-விலக்ஷணனாக, ஜ்ஞேய:-(ஜீவாத்மா) அறியத்தக்கவன், 'ப்ரத்யக்வஸ்து' என்று பாடாந்தரமாம்போது ஜீவாத்மாவாகிற வஸ்து, விலக்ஷண: - விலக்ஷணமானது என்றர்த்தம், த்ராதா - ரக்ஷகனாகிய, பதி:-ஸர்வேஸ்வரன், தத்பர:-அந்த ஜீவாத்மாவைக் காட்டிலும் மேற்பட்டவன், தஸ்மிந் - அந்தப் பகவானிடத்தில், ஆத்மபரார்ப்பணம் - ஆத்மாவின் பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, ஹிததமம் - மிகவும் ஹிதமானது, தச்சேஷவ்ருத்தி: - அந்தப் பகவானுடைய கைங்கர்யம், பலம்-ப்ரயோஜனம், இத்தம் - இப்படி, தத்வஹிதே-தத்வம், ஹிதம், புமர்த்த: - புருஷார்த்தம், இதி - என்று, த்ரேதா-மூன்று விதமாக, விபக்தம் - பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற, தநம் - தனத்தை, ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை என்றபடி, தத்தாத்மநாம் - (தங்கள் திருவடிகளில்) ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மாவையுடைய, 'சிஷ்யஸ்தேஹம்' இத்யாதிகளிற்படி வந்தடைந்த என்றபடி, ந: - நமக்கு, தயாதநா: - தயையையே தனமாகவுடைய, தேசிகா:-ஆசார்யர்கள், தாயேநைவ - தாயதனமாக, அதாவது நமக்கு ஸ்வரூபத்தினாலேயே கிடைக்கவேண்டிய பொருளாக, ஸ்வயம் - தாங்களே, அது: - கொடுத்தார்கள், உபதேசித்தார்கள் என்றபடி.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பற்றின கீழும் மேலு முள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதய ஸம்ப்ரதாய மான மடப்பள்ளி வார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே

இப்படி ஆசார்யர்கள் ஸங்க்ரஹமாக உபதேசித்தார்களாகில் இக்ரந்தத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் ஆசார்யோபதேச மில்லாமல் ஸ்வகல்பிதங்களாகுமே? எல்லாம் உபதேசிக்கப்பட்டதென்னில் அப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்கள் முன்னேயே இருக்க மறுபடியும் இக்ரந்தம் ஒன்று எழுதுவானேன்? என்றிவை முதலிய சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. பற்றின - அர்த்தங்களைச் சேர்ந்தவைகளான, சில நேரில் அர்த்தங்களாகவும், சில ஆக்ஷேப ஸமாதானங்களாகவும் அவைகளை ஸ்தாபிக்க ஏற்பட்ட என்றபடி. கீழும் மேலும் - கீழ் அதிகாரங்களிலும், மேலதிகாரங்களிலும் என்றபடி. 'வேதாந்த' இத்யாதி-தர்க்க ஶாஸ்திரத்துக்கு உதயனர்பாஷ்யம்செய்து ப்ரகடனம் செய்தாப்போலே வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை விசேஷித்து ப்ரவசனம் செய்தமையால் கிடாம்பியாச்சானுக்கு வேதாந்தோதயனர் என்கிற திருநாமம், அப்படிப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்த என்றபடி. 'மடப்பள்ளி' என்பதினால் இவருடைய மற்றொரு விசேஷம் அருளிச் செய்யப்படுகிறது. ஒருகால விசேஷத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருமேனியில் இவருக்கு இருக்கும் பரிவைக்கண்டருளி திருக்கோட்டியூர் நம்பி, பெரிய நம்பி, இவர்களினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு மாதுகரம் ஸமர்ப்பிக்கும் கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பட்டவரென்பதைத் தெரிவிக்கும் மடப்பள்ளியாச்சான் என்கிற இவருடைய மற்றொருதிருநாமம் ஸூசிதம்.ஏகதேசமாய் 'மடப்பள்ளி' என்றது முழுத்திருநாமத்தையும் குறிக்கிறது. இத்தால் ஆசார்ய பக்தியும் ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில் நிஷ்டையும், பரமாசார்யர்களுடைய க்ருபைக்குப் பாத்திரமாயிருக்கும் தன்மையும், அந்தரங்கராயிருந்தமையினால் ரஹஸ்யோபதேசத்துக்கு அஸாதாரண பாத்

தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பி அப்புள்ளாரடியே னைக் கிளியைப் பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர் திருவுள்ளத்தி லிரக்கமடியாகப் பெருமாள் தெளி யப் ப்ரகாஸிப்பித்து மறவாமற் காத்துப் பிழையறப் பேசுவித்த பாசுரங்கள்.

திரரென்பதும் த்யோதிதம். ஆக இதுவே ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு மிகவும்திருவுள்ளமுகந்த ஸம்ப்ரதாயம் என்றபடி. **ஆசாரியன்** பக்கலிலே-தமக்கு திருத்தகப்பனாரும்ஆசார்யருமானஸ்ரீரங்கராஜ ரிடத்தில். **அடியேனை** - திருவடிகளை யாச்ரயித்தவென்னை.'**இனி**' இத்யாதி த்ருஷ்டாந்தத்தினால் வார்த்தைகளின் ஆனுபூர்விகளெல் லாம் அவருபதேசத்தால் கிடைத்ததென்பதும், அந்த உபதேச மில்லாமல் தமக்கு இக்ரந்த நிர்மாணத்தில் சக்தி இல்லை என்கிற நைச்யானுஸந்தானமும் த்யோதிதம். **அவர்** - அந்த ஆசார்யன். **தெளிய** - நன்றாக. இத்தால் ஆசார்ய க்ருபையே முக்ய காரணம், 'உதஸ்தஸ்ருதி'[8] இத்யாதி பகவத் வார்த்தையும் ஆசார்யோபதிஷ்ட மான அர்த்தத்தை ப்ரகாசம்செய்வது முதலியதையும் சொல்லு கிறது என்பது த்யோதிதம். 'எவனுக்குத் தேவதையிடத்தில் பக்தி யிருக்கிறதோ, அதைப்போல ஆசார்யனிடத்திலும் பக்தி இருக்கிறதோ அவனுக்கே உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன' என்று ச்ருதி சொல்லியிருப்பது இங்கனுஸந் தேயம்.'**பெருமாள்**' என்றது ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனை.'**மறவாமல்**'என்பதி னால் ஆசார்யன் உபதேசித்த ஆனுபூர்வியும் வாக்யங்களும் விடப் படவுமில்லை, சேர்க்கப்படவுமில்லை என்பது த்யோதிதம். '**பேசு வித்த பாசுரங்கள்**' என்பதினால் ஆசார்ய க்ருபாமூலமாக பகவந் நியமனத்தால் உண்டானது இக்ரந்தம் என்றதாயிற்று.

இப்படிப் பகவான் பேசுவித்தான் என்பது உபபன்ன மாகுமோ என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாக முதலாழ்வார்கள் விஷயத்தில் செய்த அனுக்ரஹ விசேஷத்தை நிரூபித்தருளு கிறார்—'**பாட்டுக்கு**' என்றாரம்பித்து.

பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப் பண்டொருகால்
மாட்டுக் கருடருமாயன் மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக் கிருள்செக நான்மறையந்தி நடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டு மிம்மெய்விளக்கே.

ப — ரை] **பாட்டுக்கு** - கானம் செய்வதற்கு, **உரிய** - தகுந்தவர்களான, **பழையவர்** - நித்ய ஸூரிகள், **மூவரை** - மூன்று பேரை, முதலாழ்வார்களை என்றபடி, 'பூர்வர்களான நித்ய ஸூரிகள் இருக்கிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி. '**பழையவர்**' என்பதினால் இவர்கள் நித்ய ஸூரிகளின் அவதாரமென்பதும், '**பாட்டுக்குரிய**' என்பதினால் அந்த நித்ய ஸூரிகளெல்லாரும் பகவானை ஸாமகானாதிகளைக் கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்குள் இவர்கள் அஸாதாரணமான ஸாமர்த்யத்தையுடையவர்கள் என்பதும், இப்படித் தன்னையும் வசீகரிக்கும்படி பாடக்கூடியவர்களாகையினால் இவர்களை வலிய நெஞ்சையுடைய ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்துவதில் நியோகித்தான் என்பதும் த்யோதிதம். **பண்டொருகால்**-முன்பொருகாலத்தில், **மாட்டுக் கருள்தரும்**-பசுக்களுக்கு க்ருபை செய்தவனான, அவைகளை மேய்த்தவனாகையினால் என்றபடி, **ஆயன்-ஸ்ரீ** க்ருஷ்ணன், அன்றிக்கே '**மாடு**' என்பதற்கு தனம், தன்னுடைய விபூதியான சேதனர்களுக்கு, **அருள் தரும்** - க்ருபைசெய்வதற்கு எண்ணமுள்ள, **ஆயன்**-ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், **தரும் மாயன்**, என்று பதச்சேதமாகவுமாம், ஆச்சர்யகுணமுடையவன் என்றர்த்தம். **மலிந்து**-இவர்கள் ப்ரார்த்திக்காமலிருக்கத் தானே ஸுலபனாய் வந்து, **வருத்துதலால்**- 'நடுவிலிவரொருவரென்றறியா வண்ணம் நள்ளிருளிமால் நெருக்க' என்கிறபடியே இவர்களை மிகவும் நெருக்குவதினால், **நாட்டுக்கு**- லோகத்துக்கு, ஜனங்களுக்கு என்றபடி, **இருள்** - அஜ்ஞானம், **சேக**-நசிக்கும்படி, **நான்மறையந்தி** - நாலு வேதங்களின் கடைசியிலிருக்கிற, **நடை**-மார்க்கம், **விளங்க**-ப்ரகாசிக்க, **வீட்டுக்கு**-(திருக்கோவலூரில்) ஒரு க்ருஹத்திற்கு, (அங்கும்), **இடைகழிக்கே**-தேஹளி(ரேழி) என்று சொல்

மருளற்ற தேசிகர் வானுகப்பா லிந்த வையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவ னிணையடிபூண்டிட வெண்ணுதலால்
தெருளுற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்
அருளுற்ற சிந்தையினு லழியாவிளக்கேற்றினரே. [பால்

லப்படும் இடத்துக்கு, இம்மெய்விளக்கு-இந்த மெய்யான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற திருவந்தாதிகளாகிற விளக்குகள் என்றபடி. வெளிகாட்டும் - ப்ரகாசத்தைக் காட்டும், இத்தால் லோகத்தில் தீபம் எங்கு ஏற்பட்டதோ அந்த இடத்திலேயே இருட்டைப் போக்கி அங்கிருக்கும் வஸ்துக்களை ப்ரகாசம் செய்யும், இம்மெய் விளக்கோவெனில் ஏற்றியது ஒரு வீட்டின் இடைகழியில், இருள் நசித்தது நாட்டில், வஸ்து ப்ரகாசித்தது நான்மறை அந்தி நடையாகையினுல் இதின் ஆச்சர்ய ப்ரபாவம் த்யோதிதம். இத்தையே யனுஸந்தித்து 'ஜீவெ_ந கெ_நவிஃஹோ' என்று இவர்தாமே ஸ்ரீ தேஹளீசஸ்தோத்திரத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறுர். 'செந் தமிழ்பாடுவார்' என்றும், 'இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால்' என்றுமிறே பரகாலபராங்குசர்கள் அருளிச்செய்தது. லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக பகவத் க்ருபையினுல் முதலாழ்வார்களைக் கொண்டு மூன்று திருவந்தாதிகளை ப்ரவ்ருத்தித்தாப்போலே இவர் திருவுள்ளத்திலும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன் ப்ரவேசித்து இக்ரந்தத்தை யருளிச் செய்யும்படி செய்தருளின சேஷ்டா விசேஷம் இங்கு விவக்ஷிதம்.

இப்படிப் பகவானுல் ப்ரவ்ருத்திக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயம் ஆசார்யோபதேசத்தினுலே அவிச்சிந்நமாக வருகிறதென்று நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறுர்— 'மருளற்ற' என்றுரம்பித்து.

ப—ரை] மருள்-அஜ்ஞானம், அற்ற-இல்லாத, தேசிகர் - பூர்வாசார்யர்கள், வானுகப்பால்-பரமபதத்திலுண்டான ஸந்தோஷத்தினுல் என்றபடி, இந்தவையமெல்லாம்-பூலோகத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம், இருளற்று-அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தமாகி, இறையவன்-ஸ்வாமி

நிரவயிஷயா ஷிவெூரா௨ஷ நதுரஜநிரங்கூெஸ [ஸெ௨ஃ
நிருயஉதியஸ்ஸீஷூரது ஸிக்ஷாக்ரு ஸெ௨ஶருணவஸங்கு
ஸவர௨ஶூரெ ராஜதாவாரம்வஸீ வரவாநவஸள
நவர௨ிஹதாம் ஷூெக்ஷண ஷூ௨வூரிரக்ஷதி ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஸ்த்ரிம்ஶஃ.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நமஃ.

சீரார்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

யான பகவானுடைய, இணையடி - திருவடிகளிரண்டையும், பூண்டிட-ஆச்ரயிக்க, எண்ணுதலால்-நினைத்தபடியினால், தாங்கள் பரமபதத்துக்குப் போவதாக உத்தேசித்து, அப்படியே லோகத்து ஜனங்களும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி என்றபடி, அன்றிக்கே இந்த ஜனங்களெல்லாம் மோக்ஷத்திலாசையுண்டாகி அதற்காக பகவானுடைய திருவடிகளை யாச்ரயிக்கவேண்டுமென் றெண்ணி என்றர்த்தமாகவுமாம், தெருளுற்ற-அந்த ஜ்ஞானத்துக் கனுகுணமான, செம்-செம்மையையுடைய, தொழில் - அனுஷ்டானம், கர்மானுஷ்டானம் என்றபடி அதாகிற, செல்வம் - ஸம்பத்து, பெருகி - வ்ருத்தியடைந்து, சிறந்தவர் பால் - ஆத்ம குணங்களினால் ச்ரேஷ்டர்களான சிஷ்யர்கள் பக்கல், அருளுற்ற-க்ருபையுடன் சேர்ந்த, சிந்தையினால்-எண்ணத்தினால், அழியா விளக்கு - அழியாத ஸம்ப்ரதாயமாகிற விளக்கை, ஏற்றினர் - ஏற்றினார்கள்.

இப்படி ‘ க்ருவயாநிஸூரஹொவஜெகஃ ’ என்கிறபடியே வேறொரு ப்ரயோஜனத்தி லாசையில்லாமல் உபதேசிக்கவேண்டு

மென்று விதித்ததாகில் 'ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய நமந்தோபி ப்ரவர்த்ததே' என்கிறபடியே தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தை யோசிக்காமல் ஒருவனும் ப்ரவ்ருத்திக்க மாட்டாதொகையினால் உபதேசமே அஸம்பாவிதமாகுமே என்னில் அருளிச் செய்கிறார்— 'நிரவயி' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] யஃ-எந்த ஆசார்யன், நிரவயி-எல்லையில்லாத, தயா-க்ருபையாகிற, திவ்யோதந்வத: - அப்ராக்ருதமான ஸமுத்திரத்தினுடைய, தரங்க - அலையைப்போல், நிஸ்தரங்கை: -தடங்கலில்லாமலிருக்கிற, ஶாந்தஸங்க்ரமை: - தன்னிடத்திலிருக்கும் சாந்தி தாந்தியாதி குணங்களை சிஷ்யர்களுக்கு உண்டாக்குவதற்குக் காரணமாகிய, அன்றிக்கே 'ஸங்க்ரமோ துர்க்ஸஞ்சாரஃ' என்கிறபடியே ப்ரவேசிக்கக்கூடாத இடத்தில் ஸஞ்சரிப்பதற்குக் காரணமான வழிக்கு ஸங்க்ரமணம் என்று பெயர், அப்படி ஆத்மகுணம் ஸம்பவிக்கிறதற்கு இடமில்லாத நம்மிடத்தில் அவைகள் ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்வதற்குக்காரணமான என்றுகவுமாம், ஶிக்ஷாக்ரமை: -சிக்ஷைகளின் க்ரமங்களினால், ஶிஷ்யாந்-சிஷ்யர்களை, நியமயதி-நியமிக்கிறானோ செய்யவேண்டியது செய்யக்கூடாதது இவைகளை வ்யவஸ்தை பண்ணுகிறானோ, சிக்ஷைகளுக்கு இங்கு விலக்ஷணமான ஸமுத்திரத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியதால் இந்த ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போலில்லாமல், போக்யமாயும் பரிசுத்தமாயு மிருக்கும் என்று தாத்பர்யம், ஸஃ-இந்த ஆசார்யன், இஹ - இந்த லோகத்தில், தாந் வரம்-அவர்களை மாத்திரம், ந ரக்ஷதி - காப்பாற்றுகிறானில்லை (பின்னை எப்படியென்னில்), தத்ரக்ஷண - அவர்களை ரக்ஷிப்பது என்கிற வ்யாஜத்தினால், ஸ்வகுரோ: - ப்ரதமாசார்யனான பகவானுடைய, ஆஜ்ஞாவாஹீநீ - ஆஜ்ஞைகளின் பரம்பரைக்கு, பகவானுடைய ஆஜ்ஞாரூபங்களான 'லோகங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமகாரணமான ப்ரும்மவித்யையைத் தன்னுடன் மறைந்துவிட்டுப் போகக்கூடாது' என்றும், 'தௌர்வாஸ'

என்றும் ச்ருதியில் விதித்திருப்பதற்கும் என்றபடி, **வரவாநு**-வசப்பட்டவனைக்கொண்டு, அதாவது பகவதாஜ்ஞானுபாலனம் செய்துகொண்டு, **ஸ்வைவி** - தன்னையும், **ஸஹிரக்ஷதி**-காப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறான். வேறொரு ப்ரயோஜன மில்லாவிட்டாலும் பகவதாஜ்ஞானுபாலனத்தால் ப்ரீதியும், செய்யாவிடில் நிக்ரஹமும் உண்டாகுமாகையினால் அவச்யம் உபதேசிப்பான் என்று திருவுள்ளம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஆசார்ய க்ருத்யாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரம்.

[ஆசார்ய ஶுச்ரூஷாதிகள் ப்ரத்யுபகாரமன்று — சிஷ்யக்ருத்யம் — குருபரம்பரானுஸந்தான பூர்வக உபதேசம்.]

अच्छिद्राचार्यभक्तिस्तत्प्रशंसादिशीलः
प्रत्युपकारमतिः स्वस्वस्य वास्वादिकेऽपि ।
नार्हति विनियोक्तुं गौरवं यस्य संप्रदायं
कृतविदनपवृत्तिः शिष्यतां देशिकानाम् ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते श्रीनिवासरामानुज महादेशिकाय नमः ॥

கீழதிகாரத்தில் கேவலம் க்ருபையினுல் ஆசார்யர்கள் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் என்று நிஷ்கர்ஷித்திருக்கிறது சாஸ்திரங்களில் சிஷ்யன் குருதக்ஷிணுதிகளைக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், ஶுச்ரூஷாதிகள் செய்யவேண்டுமென்றும் விதித்திருப்பதுடன் விரோதிக்குமே? ஆசார்யனுக்குத் தக்ஷிணுதிகளில் அபேக்ஷையில்லையாகில் அவன் ப்ரதிக்ரஹிக்கமாட்டானுகையினுல் கொடு என்று விதிப்பது வ்யர்த்தமன்றோ? என்கிற சங்கைகளுக்கு ஸமாதானமருளிச் செய்யக் கோலி அதிகாரார்த்தத்தைஸங்க்ரஹித்தருளுகிருர்—'अच्छिद्र' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] अच्छिद्र - குறையாத, आचार्यभक्तिः - ஆசார்ய பக்தியை யுடையவனுயும், இது எல்லா சிஷ்ய குணங்களிலும் முக்யமாகையினுலும், இது எல்லா ஹிதத்துக்கும் காரணமாகையினுலும் முதலில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, तत्प्रशंसादिशीलः - அந்த ஆசார்யனை ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலியதை ஸ்வபாவமாகவுடையவனுகவும், இது பக்தி இருப்பதற்

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் மிடியனுக்கு அகத்துக்குள்ளே நிதியைக் காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே உபகாரகனான ஆசார்யன் திறத்தில் ஶிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்க வேணுமென்றும் த்ரோஹம் பண்ணாதொழிய வேணுமென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விபூதியும் விபூதிமானும் இவனைச் சீச்சீயென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதிகளுக்கு ப்ரதிகூலரான

ஆசார்யஶுச்ரூஷாதிகள் ப்ரத்யுபகாரமன்று.

கடையாளம், 'ஶுஶ்ரூஷா'பதம் கைங்கர்யம் செய்வதைச் சொல்லுகிறது, தத்கோஶ-அந்த ஆசார்யனுடைய ஸ்ரீ கோசம் (புஸ்தகம்) முதலிய வஸ்துக்களிலும், வாஸ்துஷ்விபி - க்ருஹம் முதலியவைகளிலும், ப்ரவ்ருத்தபஹுமாநதி:-அதிகமான பஹுமானத்தை யுடையவனும், ஶமவதி-சாந்தி முதலிய குணங்களையுடைய சிஷ்யனிடத்தில், விநியோக்தும் - உபதேசம் செய்வதற்காக, ஸம்ப்ரதாயம்-ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை, கோபயந்-மறைத்து வைத்துக்கொண்டு, க்ருதவித்-ஆசார்யன் செய்த உபகாரத்தை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனும், அநவத்யவ்ருத்தி: - தோஷமில்லாத அனுஷ்டானத்தை யுடைய சிஷ்யன், நிதாநம். 'ப்ரதிநியதபோகஸமநிதாநம் நிதானம்' என்று சொல்லப்பட்ட ஶ்ரிய:பதியாகிற நிதியை, ந விந்தேத் கிம் - அடையமாட்டானா என்ன? ஸித்தமாய் அடைவான் என்றபடி.

இவ்வர்த்தங்களை - கீழதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை. மிடியனுக்கு-மிகவும் தரித்திரனுக்கு, அகத்துக்குள்ளே-தான் வஸிக்கும் வீட்டிற்குள்ளேயே. த்ரோஹம்-விரோத சிந்தை. விபூதியும் - விபூதியிலுள்ளவர்களும், விபூதிமானும்-பகவானும். ப்ரதிகூலரான-திக்காரம் முதலிய ப்ராதிகூல்யத்தைச்செய்த. வித்யாசோர:-வித்யையைத்

ஹிரண்ய ராவணாதிகளோடு துல்யனுமாய், 1 ‘வித்யாசோரோ குருத்ரோஹீ வேதேச்வரவிதூஷக: | த ஏதே மஹாபாபிந: ஸத்யோ தண்ட்யா இதி ச்ருதி: ||’ என்கிறபடியே தண்ட்யனுமாகாமைக்காகவத்தனை, ப்ரத்யுபகாரந் சொன்னபடியன்று. 2 ‘சரீரமர்த்தம் ப்ராணாம்ச்ச ஸத்குருப்யோ நிவேதயேத்’ என்றும், 3 ‘ஸர்வஸ்வம் வா ததர்த்தம் வா ததர்த்தாதர்த்தமேவ வா | குரவே தக்ஷிணாம் தத்யாத் யதாசக்தி வா வா நர: ||’ என்றுமிப்புடைகளிற் சொல்லுகிறவையும் ப்ரணிபாதாபிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச் சில கர்த்தவ்யங்களைச் சொ

திருடினவனும், ஆசார்யனுடைய அனுமதியில்லாமல் மறைந்து வித்யையை க்ரஹித்தவனும் என்றபடி, குருத்ரோஹீ - ஆசார்யனுக்கு த்ரோஹம் செய்தவனும், வேதேச்வரவிதூஷக:-வேதத்தையும் ஈச்வரனையும் தூஷிப்பவனும், தே - அந்த, ஏதே-இவர்கள், மஹாபாபிந:-அதிகப் பாபத்தைச் செய்தவர்கள், ஸத்ய:-பார்க்கும்பொழுதே, தண்ட்யா: - சிக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள், இதி-என்று, ச்ருதி: - ச்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். எப்படி அத்ரோஹாதிகள் ஆசார்யனுக்கு உபகாரம் செய்ததாகாதோ அதைப்போலே மேல் சொல்லப்படும் ஸர்வஸ்வதானம் செய்வதும் ப்ரத்யுபகாரம் ஆகாது என்று திருவுள்ளம். சரீரம்-தேஹத்தையும், அர்த்தம்-பணத்தையும், ப்ராணாம்ச்ச - ப்ராணன்களையும், ஸத்குருப்ய: - ஸதாசார்யர்களின் பொருட்டு, நிவேதயேத்-ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஸர்வஸ்வம் வா-எல்லாப் பணத்தையுமாவது, ததர்த்தம் வா - அதில் பாதியையாவது, ததர்த்தாத்-அதிலும்பாதியிலிருந்து, அர்த்தம் வா-பாதியையாவது, யதாசக்திவா-தன் சக்திக்குத்தகுந்தபடியாகவாவது, குரவே-ஆசார்யன் பொருட்டு, தத்யாத் - கொடுக்கவேண்டும்.

---

1 2 விஹகேச்வரஸம்ஹிதை. 3

ல்லிற்றத்தனை, 1 'கூரவயா நிஹ்ரவெஹாவெசு' என்னும் படியிருக்கிற அநந்ய ப்ரயொஜநனை வாவாயனுக்கு ப்ரத்யவகாரஞ் சொன்னபடியன்று. ஹமவான் பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வதிப்பானென்றும் அவனுக்கு நல்லனானாற்போலே ஆசார்யனுக்கும் நல்லனாயிருப்பானென்றும் வெதாஙங்களிற் சொன்னதுவும் 2 'ந ப்ரஶாதெஶ்ரூரள ஶிஷ்யொ வாஜ்நஃ காயகம்ஹிஃ। அவிஹஜ்ஞாதநாவாயஂ வதெதாஹிநு யஶாவ்ரதெ॥', 3 'தெவவிவாவாய உவாஸீத' என்றும், ஶாண்ஞிஸ்யாவஸ்தம்பாதிகள் சொன்னதுவும் ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யவகாரஞ் சொன்னபடியன்று, ஶாஸ்த்ரவக்ஷுஷான இவன் விழிகண் குருடனாகாமைக்கும், ஹமவ

ப்ரணிவாதம்-ஸேவிப்பது. அநந்ய ப்ரயொஜநனை-ஆசார்யன் இந்த ப்ரயோஜனத்தில் ஆசைப்படாமையினால் என்றபடி. நல்லன்-ப்ரியன், பக்தி பண்ணுவதினால் ப்ரியனாகிறாப்போலே என்றபடி. ஶிஷ்யஃ-சிஷ்யன், ஶுரள-குருவினிடத்தில், வாஜ்நஃ காயகம்ஹிஃ-வாக்கு, மனது, சரீரம் இவைகளினால், அவிஹஜ்ஞ ஆத்நா - தன்னால் பிரிக்காமல், தன்னுடன் வ்யத்யாஸமாய் எண்ணாமல் என்றபடி, ந ப்ரஶாதெஶ- தவறுதல் செய்யக்கூடாது. அவ்ரதெ யஶா - பகவானிடத்திலேபோல, அஹிநு - இந்த ஆசார்யனிடத்திலும், வதெத - இருக்கவேண்டும். ஆசார்யஂ - ஆசார்யனை, தெவவிவ - தேவதையைப்போல, உவாஸீத - உபாஸிக்க வேண்டும். ஶாஸ்த்ரவக்ஷுஷான - ஶாஸ்திரங்களைக் கண்ணாகவுடைய, ப்ரமாணமாக நம்பின என்றபடி, விழிகண் குருடன் - கண்விழித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே வஸ்துக்களைப் பார்க்கமுடியாதவன். ஆசார்யபக்தி இல்லாதவனுக்கு ஶாஸ்திரங்கள் இருந்தபோதிலும் உண்மையான அர்த்தத்தை ப்ரகாசம்

---

1 1318-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 சாண்-ஸ்ம்-1-118. 3 ஆபஸ்த-1-2-6-13.

ஆநந்தவம்போலே விலக்ஷணமான இவ்வநுபவத்தை ஜந்மரக்ஷகனான இவனிழவாமைக்குச் சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி இவ்விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரமில்லை யென்னுமிடத்தை 1 'ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாநஸ்ய தேவைரபி ந ஶக்யதே। ப்ரதி ப்ரதாநமபி வா தேயம் ஶக்தித ஆத்மந:॥' என்று ஸ்ரீஶாண்டில்ய பகவானருளிச் செய்தான். இதில் யதாஶக்தி தாநஞ் சொன்னதுவும் தன்னுகர்த்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினுணுகத் தன்னை நினைத்திருக்கப் பெறுன்.

இப்படி ப்ரத்யுபகாரரஹிதனான இவனுக்குச் செய்ய வடுப்பதேதென்னென்னில்:—இவனுபதேசித்த சிஷ்யக்ருத்யம். வர்த்தங்களை 2 'கபாலஸ்தம் யதா

செய்யாது என்றபடி. விலக்ஷணமான-விலக்ஷணமான ஆநந்தத்துக்குக்காரணமான. இவ்வநுபவத்தை - ஆசார்ய குணுனுபவத்தை, ஜந்மரக்ஷக-பிறப்புமுதல் தரித்திரன். இவைகள் ப்ரத்யுபகாரமாகாது என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிருர்—'இப்படி' என்ருரம்பித்து. ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாநஸ்ய-ப்ரும்ம வித்யையை உபதேசம் செய்தவனுக்கு, ப்ரதிப்ரதாநம் - பதில் கொடுப்பது, தேவைரபி-தேவதைகளினுலும், ந ஶக்யதே-செய்யமுடியாது, அபி வா-ஆனபோதிலும், ஆத்மந: - தன்னுடைய ப்ரீதியினுலே, ஶக்தித:-சக்திக்குத் தக்கபடி, தேயம்-கொடுக்கவேண்டும். 'தேயம்' என்றிந்த வசனத்திலிருப்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர்—'இதில்' என்ருரம்பித்து. நினைத்திருக்கப்பெறுன்-நினைத்திருக்கக்கூடாது. இவனுக்கு-இந்த சிஷ்யனுக்கு, அடுப்பது-உசிதமானது. கபாலஸ்தம் - மண்டையோட்டிலிருக்கும், தோயம்யதா-ஜலம் எப்படியோ, ஶ்வத்ருதௌ-நாய்த்தோல் துருத்தியில், பய: - பால், யதா - எப்படியோ,

1 சாண்-ஸம்-1-117. 2 பார-ஶா-35-42.

தைர்யம் ஸ்வாஸ்ரிதஸ்ய ச யஸ்ய வயோ: | உச்சிஷ்டம் ஸ்யாத் ஸ்தான தோஷேண வ்ருத்தஹீநே ததா ஸ்ருதம் ||' என்கிறபடியே தன் விபரீதாநுஷ்டாநங்களாலே கபாலஸ்தக்ஷீராதிகளைப்போலே அநுபஜீவ்யமாக்காதொழியவும், 1 'யச்ச்ருதம் ந விராகாய ந தர்மாய ந சாந்தயே | ஸுபத்தமபி ஸப்தேந காகவாஸிதமேவ தத் ||' என்கிறபடியே கற்றதையே ப்ரயோஜநமாக்காதொழியவும், இவற்றைக் கொண்டு வாந்தாஸியாகாதொழியவும், இவற்றையெல்லாம் 2 'பண்டிதை ரர்த்தகார்ப்பண்யாத் பண்ய

ததா - அப்படியே, வ்ருத்தஹீநே - அனுஷ்டானம் இல்லாதவனிடத்தில், ஸ்ருதம்-சாஸ்திரமானது, ஸ்தானதோஷேண-இடத்தின் தோஷத்தினால், உச்சிஷ்டம் ஸ்யாத் - தோஷத்தோடு கூடியதாகும், அநுபஜீவ்யமாக்க - அயலாருக்கு அங்கீகரிக்கத் தகாததாக, ஸம்ப்ரதாயம் பின்னால் வ்ருத்திபடைய வேண்டுமென்று க்ருபையினால்ஆசார்யன் உபதேசித்த அர்த்தத்தை ஒருவருக்கும் உபதேசம் செய்யாமலிருப்பது ஆசார்யனுக்கு அநபிமதமாகும் என்று தாத்பர்யம். யச்ச்ருதம் - எந்த சாஸ்திரம், நவிராகாய - வைராக்யத்துக்குக் காரணமாகவில்லையோ, ந தர்மாய - தர்மத்துக்கும் காரணமாகவில்லையோ, ந சாந்தயே-சாந்திக்கும் காரணமாகவில்லையோ, ஸப்தேந - சப்தத்தினால், ஸுபத்தமபி-ஸுஸம்பத்தமாயிருந்தபோதிலும், தத்-அது, காகவாஸிதமேவ - காக்கையின் சப்தத்துக்கு ஸமானம், தனக்கும் நிஷ்ப்ரயோஜனம் என்றபடி. 'கற்றதே' என்பதினால் வேறொரு ப்ரயோஜனத்துக்குக் காரணமாகவில்லை என்பது த்யோதிதம். வாந்தாஸி-வெளியில் உமிழப்பட்டதை மறுபடி ஸாப்பிடுமவன், வித்யையைச் சொல்லி அத்தால் ஜீவிக்கிறவன் என்றபடி. அர்த்தகார்ப்பண்யாத் - பணத்தில் ஆசையினால், பண்டிதை: பண்டிதர்களினால், பண்யஸ்த்ரீவிக்ரய -

---

1 இ-ஸ-14-43 2

ஷ்ரீஹிரிவ ஷ்யம் । ஆதூாஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸம்ஸ்க்ருத்ய வரோ வகாரணீ க்ருதஃ॥' ஜத்யாதிகளில் வரிஹஸிக்கிறபடியே மணிகாஞானமாக்குதல், விலேச்சாந்தாக்குதல், அம்ப லத்தி லவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின் கையில் பூமாலே யாக்குதல் செய்யாதொழியவும், அடியிலே விதெஷு தான் 1 'ஸெவயிஷெஷூ ரக்ஷஊம்' என்று ஸூாஹணனே

தாஸிகளேப்போல, ஆதூா, ஷ்யம் - தானே, ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸம்ஸ்க்ருத்ய-அலங்கரித்து அலங்கரித்து, வரோவகாரணீ க்ருதஃ-அயலாருக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. மணிகா ஞாகாரம் - தாஸி அலங்கரித்துக் கொள்வதைப்போல தன் ப்ரயோஜனத்துக்காகவல்லாமல் பணத்துக்காகச் செய்தல். 'வா ஷாபீ' என்று கீழ் வித்யார்த்தியிடம் பணம் வாங்குவது சொல் லப்பட்டது, இங்கு மற்றவர்களிட மிருந்து க்ரஹிப்பது சொல் லப்படுகிறது. விலேச்சாந்து-க்ரயத்துக்காக ஏற்பட்ட சந்தனம். கணிகாலங்காரத்தில் தன் அலங்காரத்தினுல் அயலானுக்கு ஸந்தோஷம், இதில் ஸந்தோஷம் கொஞ்சமும் இல்லை. பணத் தை இவ்வளவு என்றேற்படுத்தி அதைக் கொடுப்பவர்களுக்கு சொல்லுவது என்றபடி. அம்பலத்தில்-நல் சந்தியில், அன்றிக்கே பாமரர்களுடைய கூட்டத்தில் என்றுகவுமாம். கும்பலில் ஒரு மூட்டை அவலேக் கொட்டினுல் இன்னுர் எடுத்தாரென் றறிய முடியாமல் எல்லாரும் எடுத்துக்கொள்வதைப்போல தனக்கு அர்த்தாதிகளேயும் ஸம்பாதித்துக்கொள்ளாமல் முகம் தெரியாத வனுக்கெல்லாம் உபதேசித்தல் என்றபடி. 'குரங்கு' இத்யாதி-த்வேஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்வது, குரங்கு பூமாலேயைக் கசக்கி வீணுக்குமாப்போலே அபார்த்தம் சொல்லுவார்கள் த்வே ஷிகள் என்றபடி. அடியிலே - முதற்காலத்திலே. தெஸெவ யிஃ - உனக்குப் புதையல்போலே எல்லாப் புருஷார்த்தங்களுக் கும் ஸாதனமாக, அஷ்மி - ஆகிறேன், ஊம் - என்னே, ரக்ஷ -

1 மனு-ஸ்ம்-2-114.

யமவேக்ஷித்தபடியிலே முன்பே சுவஸேபாதிகளைக்கைபிடித்து வைப்பார் கையிற் காட்டிக் கொடாதே ரக்ஷித்துக் கொள்ளவும், பிறவிக் குருடனை தன்னை அபர்வறுமம ரர்கள் வஸிஷ்டத்துக்கஹனும்படி திருத்தின வரசோவ காரகனுக்குச் செய்யலாம் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென் னுமிடத்தைத்தெளிந்து, 1 'ஏகஸ்மிந்நப்யதிக்ராந்தே முஹூர்த்தே த்யாநவர்ஜிதே। தஸ்யுபி: முஷிதேநேவ யுக்தமாக்ரந்திதும் ப்ருஶம்॥' என்கிற நிலையிலுங் காட் டில் 2 'வஸிஷ்டவ்யபதேஶிந:' என்கிறபடியே ஶரண்ய ஞன பெருமாள் வம்ஶக்ரமாகதமாகப் பிறந்து படைத் துக் கைக்கொண்ட நிலை இந்நிலையென்று வஸிக்ரஹித் து, 3 'என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்' என்றிருக்கவும் ப்ராப்தம்.

காட்டாற்று. கைபிடித்து வைப்பார் - கையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்குமவர்கள். பிறவிக்குருடன் - ஜ்ஞானலேசமு மில்லாதவன் என்றபடி. திருத்தின - திருந்தும்படிசெய்த, பரிபாகத் தை உண்டாக்கின என்றபடி. வஸிஷ்டவ்யபதேஶிந: - வஸி ஷ்டரைக்கொண்டு அவருடைய ஶிஷ்யனென்று சொல்லிக்கொள் ளக் கூடியவனாகிய. இது தஶரதரைக் குறித்து விஶ்வாமித்ரர் சொன்ன வாக்யம். இதைத் திருவுள்ளம்பற்றி அபயப்ரதான ப்ரகரணத்தில் 'உபியோஜந:' என்கிற இடத்தில் ஶரண்யன் அருளிச்செய்ததாக ஸ்ரீமத் அபயப்ரதான ஸாரத்தில் இவர் தம்மாலேயே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறந்து படைத்து - அவதாரம் செய்கதினால் அலப்யலாபமாக அடை ந்து. இந்நிலை - ஆசார்யனைக்கொண்டு தன்னை நிரூபித்துகொள் ளுமநிலை. என்னை, தீமனம் - தீயமனதை, அதாவது கெட்ட மனதை, கெடுத்தாய் - நிவ்ருத்திப்பித்தாய், எனக்கு முன்னி ருந்த கெட்டமனதை நிவ்ருத்திப்பித்தாயென்றபடி, உனக்

---

1 619 ம் பக்கம் பார்க்க. 2 ராமா-பால-19-2. 3 திரு-2-7-8.

தானிப்படிப் பெற்ற ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமான ஜ்ஞாயநத்தை முன்னிலயிகாரத்திற் சொன்னபடியே

குருபரம்பரானுஸந்தான பூர்வக உபதேசம். உவிதஜ்ஞாநமறிந்து ஸஙவிக்கும்போது 1 ‘கமயாமி யமா வூவெம் உக்ஷாவெவ்ஷுஉமூநிஸததெஉ: | வூஷ்டிஃ வெஹாவாவ ஹமவாநஜ்ஜயொநி: விதாஉஹ: ‖ தெஹொக்கம் வூரூகூஸ்தாய ஹஹூஜெ நஉழஷா தடெ | ஸாரஸ்வதாய தெநாவி உஉ ஸாரஸ்வதெந வ‖’ என்று ஸ்ரீவராமர ஷ்ஹஷி்ஷு தெஉஜெூய ஹமவானுக் கருளிச்செய்தாற்போலே மூரவரவஶரையை வூகாஶிப்பித்துக் கொண்டு தன் கூரதஜீதையும் கூமஷ்த்தின சீர்மையுந் தோற்ற உவசெஶிக்கவேணும். கூஜ்ஞாத ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லுமவன் ஸம்வூஉாயமன்றிக்கே யிருக்க ஏடுபார்த்தாதல், கூவரேறக் கேட்டாதல் சொல்லுமாகில்

கேன் செய்கேன் - உனக்கென்ன ப்ரத்யுபகாரம் செய்யக் கடவேன், உவிதஜ்ஞாந - உபதேஶிக்கத்தகுந்த பாத்திரம். ஸஙவிக்கும்போது - உபதேஶிக்கும்போது. யமாவூவெம் - முன்புபோல், கமயாமி - சொல்லுகிறேன், உக்ஷாவெவ்ஷு: - தக்ஷர் முதலிய, உமூநிஸததெஉ: - முனிஶ்ரேஷ்டர்களினல், வூஷ்டிஃ - கேழ்க்கப்பட்டவராய், ஹமவாநு - த்ரிகாலஜ்ஞானியாயும், கூஜ்ஜயொநி: - பகவானுடைய நாபீகமலத்தை உத்பத்திஸ்தானமாகவுடையவருமான, விதாஉஹ:-ப்ரும்மா, வெஹாவாவ- சொன்னர், தெஹெ: - அந்த ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்களால், நஉழஷாதடெ - நர்மதாநதிக்கரையில், வூரூகூஸ்தாய - புருகுத்ஸர் என்கிற, ஹஹூஜெ - ராஜாவின்பொருட்டு, உக்கம் - சொல்லப்பட்டது, தெந - அந்தராஜாவினல், ஸாரஸ்வதாய - ஸாரஸ்வதருக்கு (உக்கம்), ஸாரஸ்வதெந வ - ஸாரஸ்வதரினல், உஉ - எனக்கு, (உக்கம்). கூவரேற-சுவருக்கு மறைவில் நின்று. களவுகொண்டு

1 வி-பு-1-2-8, 9.

களவுகொண் டாஹரணம் பூண்டாற்போலே கண்டார்க்கெல்லாந் தானஞ்சவேண்டும்படியாம். 1 'யத்ருச்சயா ச்ருதோ மந்த்ரஸ்சந்நேநாத வ்யபதேஸத: அத்ருஷ்டிதோவா வ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத் ஸாநர்த்தஸ்ச தத்ஸ்வத:' இத்யாதிகளிற்படியே அநர்த்தாவஹமுமாம். கேட்டுச்சொல்லச் செய்தே 2 'தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஸ்நேந ஸேவயா', 3 'ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற முறையழியக் கேட்டுச்சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டு ஆஹரணம் பூண்டாற்

திருடி. இது அத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயத்துக்கும் காரணமாகும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'யத்ருச்சயா' என்றாரம்பித்து. யத்ருச்சயா-யாத்ருச்சிகமாக, 'வேறு கார்யமாகப்போகும் வழியிலே என்றபடி, ஸந்நேந-மறைந்துகொண்டிருப்பவனாலும், வ்யபதேஸத: - வ்யாஜத்தினாலும், மந்த்ர:-மந்திரம், ச்ருத: - கேட்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், அத்ருஷ்டிதோ வா-புஸ்தகத்தில் பார்க்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், வ்யர்த்த: ஸ்யாத் - வ்யர்த்தமாக ஆகும், ச அத: - மேலும், ஸாநர்த்த:-நரகம் முதலிய அநிஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறதாகவும், தத்ஸ்வத:.ஸாஸ்திரமுறைப்படியே கேட்கவேண்டும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'தத்' என்றாரம்பித்து. தத் - அந்த ஆத்மதத்வத்தை, ப்ரணிபாதேந-அதிகமாக நமஸ்காரம் செய்வதினாலும், ஆசார்யர்கள் போதும் என்று சொல்லுகிற வரையிலும் என்றபடி, பரிப்ரஸ்நேந - அனேகவிதமாகக் கேட்பதினாலும், ஸேவயா - ஸுஸ்ரூஷை செய்வதினாலும், வித்தி - அறிந்துகொள். ப்ரணிபத்ய - ஸேவித்தும், அபிவாத்ய - அபிவாதனம் செய்தும் (மைத்ரேயர் கேட்டார்). முறையழிய - க்ரமப்படியில்லாமல். காலன் கொண்டு - கால புருஷதானம் வாங்கி, அதாவது ஒருவனுக்கு ஆயுஸ்ஸுக்குப் பீடைவருமாகில் எள்ளினால் புருஷன்போல் ஒருபொம்மை செய்து அனேகம் விதமான ஆபரணங்களை அதற்

1 பாத்-சர். 2 கீதை-4-34. 3 வி-பு-1-1-1.

போலே கண்டாரெல்லாருந் தன்னை யருவருக்கும்படியாம். 1 'யஶ்சாதர்மேண விப்ரூதே யஶ்சாதர்மேண ப்ருச்சதி । தயோரந்யதர: ப்ரைதி வித்வேஷம் வாதிகச்சதி ॥' என்கிறபடியே அநர்த்தாவஹமுமாம். யதாந்யாயம் கேட்டுச்சொல்லச் செய்தே சொல்லும்போது ஶாஸ்த்ரவை ப்ரகாஶிப்பியா தொழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிற அர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போலே அடியற்றவையோவென்று ஶிஷ்யனுக்கு மதிஸந்தேஹம் பிறக்கும்படியான அநாசாரவிஷயமாம். 'ஸ்வஶாஸ்த்ராணாம் ஸ்வஶிஷ்யேப்ய: ப்ரவசநாக்ருதம் ததா' என்று ஆதிஶ உபசாரபர்வத்திலே ஶாஸ்த்ரவை ப்ரகாஶிப்பியாதொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது. அப்போது 2 'ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேஜ்ஜாது ஸ்த்ரீம் ப்ரதாநமோவசெ । ஸ்வப்ரகாஶ ப்ரகாஶாஹ்ரம் க்ஷீயதே ஸம்வஸாயுஷீ ॥' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவைஶத்ய ப்ரவர்த்தகமான பகவதநுக்ரஹஸம்பத்தும் ஆசார்யனுக்கு ஸதாசார்யப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ஶேஷபாவாநுஸந்தாநப்ரவர்த்தக ஸந்நிதேயுங் குலையும்படியாம். ஶாஸ்த்ரவைப் ப்ரகாஶிப்பியா நிற்கச்செய்தே அவன் பண்ணின ஶாஸ்த்ரீயோபதேஶத்துக்கு விருத்தஞ் சொல்லுமாகில் விப்ரலம்பகனென்று பேருண்டாய்

குள் வைத்து தக்ஷிணையுடன் தானம் கொடுப்பது. யஃ - எவன், அதர்மேண - அதர்மத்தினால், விப்ரூதே - சொல்லுகிறானோ, யஃ அதர்மேண, ப்ருச்சதி - கேட்கிறானோ, தயோ: - அவர்களுக்குள், அந்யதர: - எவனாவதொருவன், ப்ரைதி - மரணமடைகிறான், வித்வேஷம் வா - த்வேஷத்தையாவது, அதிகச்சதி - அடைகிறான். வேரில்லாக்கோத்தான் - வேரில்லாமல் மரத்தின் மேலேயே உண்டாகி வளரும் கொடி. அடியற்றவை - ஆரம்பம் ஸரியாக இல்லாதவை. ஸ்வஶிஷ்யேப்ய: - தன் ஶிஷ்யர்களின் பொருட்டு,

---

1 பார-ஶா-335-5. 2 44-ம் பக்கம் பார்க்க.

1 ‘ஜ்யோதிஷம் வ்யவஹாரஞ்ச ப்ராயஸ்சித்தம் சிகித்ஸகம் ।
விநா ஸாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத் தமாஹுர் ப்ரஹ்மகாதகம் ॥’
என்கிறபடியே பாபிஷ்டனுமாம். ஸச்சிஷ்யனுக்கு ப்ராப்த
உபதேசத்தில் உபதேசத்தைத் தவிருமாகில் க்ருபணனென்
று பேருமாய், 2 ‘பாத்ரஸ்தம் ஸ்வஜ்ஞாநஞ்ச க்ருத்வா பிண்டம்
ஸமுத்ஸ்ருஜேத் । நாச்சாத்ய ஸ்வயம் யாதி லோகஸ்யேவ
ஸபீஜகம் ॥’ என்கிற நியோகத்தையுங் கடந்தா
னும். ஆகையால் விளக்கு பிடிக்குமவன் தன்னை ராஜா
ஒரு காரியத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன்கையில்

ஸ்வாசார்யாணாம் - தன் ஆசார்யர்களினுடைய, ப்ரகாசநம் - ப்ர
காசம் செய்வது, அக்ருதம் - செய்யப்படாமலிருப்பதும். ஜ்ஞாந
வைசத்ய ப்ரபவஸ்ய - பகவானைப்பற்றிய விசதமான ஜ்ஞானத்
தைப்பற்றி உண்டாகிற. ஜ்யோதிஷம் - ஜ்யோதிஷ ஸாஸ்திரத்தை
யும், வ்யவஹாரம் ச - வ்யவஹாரத்தையும், ப்ராயஸ்சித்தம் - ப்ரா
யஸ்சித்தத்தையும், சிகித்ஸகம் - வைத்தியத்தையும், ஸாஸ்த்ரேண
விநா - ஸாஸ்திரமில்லாமல், ய: - எவன், ப்ரூயாத் - சொல்லு
வனோ, தம் - அவனை, ப்ரஹ்மகாதகம் - ப்ரும்மஹத்தி செய்தவ
னாக, ஆஹு: - சொன்னார்கள். ப்ராப்தோபதேசே - உபதே
சிக்கவேண்டிய தசையில். க்ருபண: - க்ருபணன். ஸ்வஜ்ஞா
நம் - தன்னுடைய ஜ்ஞானத்தை, பாத்ரஸ்தம் - நல்ல பாத்திரத்
தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக, க்ருத்வா - செய்து, பிண்டம் - சரீரத்
தை, ஸமுத்ஸ்ருஜேத் - விடவேண்டும். லோகஸ்யேவம் - லோகங்
களுக்கு ஜ்ஞானத்துக்குக் காரணமான ஸாஸ்திரத்தை, அபீஜ
கம் - (ஸமமான) வேறொரு பீஜத்தை உண்டாக்காமல், லோகத்
தில் ஒரு விதையை நட்டு மற்றும் விதைகள் உண்டாக்கிறப்
போலே என்றபடி, அச்சாத்ய-மறைத்து விட்டு, ஸ்வயம் - தான்,
நயாதி - போகக்கூடாது. நியோகம் - ஆஜ்ஞை. ‘ஒரு’ இக்
யாதி—மற்றொரு இடத்திற்குப்போய் செய்யவேண்டியதான கார்

---

1 சேஷதர்மம். 2 பௌஷ்கரம்.

விளக்கை யதுக்குப் ப்ராப்தரானார் கையிலே கொடுத்துப் போமாப்போலே ஸத்பாத்ரமானார்க்குத்தான் சொல்லும் போது தனக்கு உபதேசித்த ஆசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்கு உபதிஷ்டமான அர்த்தங்களையே சொல்லவும், சில காரணங்களாலே திவ்யசக்ஷுஸ் ஶ்ரோத்ரங்கள் பெற்றுத்தானிவற்றாலே யறிந்துசொல்லுமவற்றையும் 1 'வ்யாஸ ப்ரஸாதாச்ச்ருதவாநேதத் குஹ்யமஹம் பரம் । யோகம் யோகேஶ்வராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத் கதயத: ஸ்வயம் ॥' என்கிறபடியே ஆசார்ய ப்ரஸாதமடியாக இவ்வர்த்தமறிந்தேன், என் கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென்றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு சொல்லவும் பெறில்

யத்தைச் செய்யச்சொன்னால். 'அர்த்தங்களையே' என்பதினால் ஸம்ப்ரதாயாகாதங்களில்லாதவைகளைச் சொல்லக்கூடாதென்பது த்யோதிதம். காரணங்கள்-ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதாதிகள். 'திவ்ய' இத்யாதி-ஸாதாரணக்கண்ணால் பார்க்கமுடியாதவைகளைப் பார்க்கும்படியான கண், ஸாதாரண காதுகளினால் கேட்க முடியாதத்தான ஶப்தத்தைக் கேட்கக் கூடிய காது. இதில் ஶிஷ்டானுஷ்டானம் காட்டியருளுகிறார்—'வ்யாஸ' என்றாரம்பித்து. ஏதத்-இந்த, பரம்-உயர்ந்ததான, குஹ்யம்-ரஹஸ்யமான, யோகம்-யோகத்தை, அஹம்-நான், ஸ்வயம்-தானாகவே, கதயத: - சொல்லுகிற, யோகேஶ்வராத் - சேதனாசேதன வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் நியந்தாவாகிய, க்ருஷ்ணாத் - க்ருஷ்ணனிடத்திலிருந்து, ஸாக்ஷாத்-நேரிலேயே, கேட்டார் வார்த்தைக் கேட்டல்ல என்றபடி, வ்யாஸ ப்ரஸாதாத் - (என்னுடைய ஆசார்யனாகிய) வ்யாஸருடைய அனுக்ரஹத்தினாலே, ஶ்ருதவாந் - கேட்டேன். கைமிடுக்கு-ஸாமர்த்தியத்தினாலே. இப்படிச் சொல்லில் பொய்யாகாதோ என்னில் அருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வுண்மையை' என்றாரம்பித்து. திவ்ய

1 கீதை-18-75.

இவன் சொல்லுமர்த்தங்களெல்லாம் ஸர்வர்க்கு மாத³ரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதஜ்ஞனு யிருந்தானென்று ஸாத்விகரும் ப்ரஸாதி³க்கும்படியாய், ஸத்³வாதி³யாயிருந்தானென்று உபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷத³பரமபுருஷனும் தங்களோடொக்க இவனை ப்ரமாணஸம்மதனென் றுஶம்ஸிக்கும்படியுமாம். இப்படி க்ருதஜ்ஞனுய வஹிதனை ஶிஷ்யனைப்பற்ற நாம் செய்த க்ருஷி ஸப²லித்ததென்று ஆசார்யனும் க்ருதார்த்த²னுயிருக்கும்.

ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயாந் யோ
வித்³யாபே⁴தா³நுபாதி³ஶத் ।
கத்²யதே மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு
ஸ து ஶ்ரேஷ்ட²தமோ கு³ரு: ॥

சக்ஷுராதிகள் பெற்றதும் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினுல் உண்டான படியினுல் இது தத்வமே என்று தாத்பர்யம். **உபநிஷத்துக்களும்**-'ஆசார்யனையுடைய புருஷனே பகவானையறிவான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யாதிகள், **ஔபநிஷத³**-உபநிஷத்துக்களினுல் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற. **ஶம்ஸிக்கும்படியாம்**- 'நவத³ஸ்மாத்' என்றாரம்பிக்கும் கீதா ஶ்லோகத்தின்படியே கொண்டாடும்படியாம். ஆசார்யனுக்கும் இது ப்ரீதிகரமென்றருளிச் செய்கிறூர்—'**இப்படி**' என்றாரம்பித்து. **பற்ற**-குறித்து. **க்ருஷி**-ப்ரயத்னம். உபநயனம் செய்தவர்களையும், வேதாத்யயனம் செய்வித்தவர்களையும், மந்திரம் மாத்திரம் உபதேஶம் செய்தவர்களையும், ஶாஸ்திரஜ்ஞானத்துக்குப் பரம்பரையாகக் காரணமானவர்களையும் ஆசார்யர்களென்றெண்ணவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதினுல் இங்கு ஆசார்யனென்று சொல்லப்படுகிறவர்களுள் ப்ரதானமான ஆசார்யனை நிரூபித்தருளுகிறூர்—'**ஸாக்ஷாத்**' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] **ய:**-எவன், **ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயாந்**-மோக்ஷத்துக்கு நேரில் உபயோகங்களான, **வித்³யாபே⁴தா³ந்**-வித்யைகளின் பிரிவுகளை, **உபாதி³ஶத்**-உபதேஶித்தானே, **மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு**-

ஆசார்யவத்தயா மோக்ஷம் வதந்தி ஸ்ம்ருதி ச।
இஹாமுத்ர ச தத்பாதௌ ஶரணம் தேசிகா விது: ॥

ஏற்றிமனத் தெழில்ஞான விளக்கை யிருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க் கொருகைம்மாறு மாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளர்ப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே

மோக்ஷத்தைப்பற்றிய ஶாஸ்திரங்களில், ஸ ஏவ-அவனே, ஶ்ரேஷ்டதம: - மிகவும் உயர்ந்தவனான, குரு:-ஆசார்யனாக, கத்யதே- சொல்லப்படுகிறான். 'ஆசார்யவாந்' என்பதினால் பலாந்தரங்களுக்கு ஸாதனங்களான உபாஸனங்களும், 'ஸாக்ஷாத்' என்பதினால் பரம்பரையாகாரணமான கர்மயோகாதிகளும் விலக்கப்படுகின்றன. ஆசார்யவத்தயா - ஆசார்யனை உடையவனாயிருப்பதினால், மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, வதந்தி - வேதங்கள் சொல்லுகின்றன, ஸ்ம்ருதி ச - இதிஹாஸ புராணங்களும் சொல்லுகின்றன. (ஆகையால்) தேசிகா: - ஆசார்யர்கள், இஹ - இந்த லோகத்திலும், அமுத்ர - பரலோகத்திலும், தத்பாதௌ - அந்த ஆசார்யன் திருவடிகளையே, ஶரணம் - ப்ராப்யங்களாக, விது: - அறிந்துகொண்டார்கள். 'நாதாய நாதமுநயேத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீய' இத்யாதி அநுஸந்தேயம். அல்பஜ்ஞர்களான ரிஷி முதலியவர்களுக்கு ஆசார்யன் விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரம் செய்ய முடியாதிருந்ததை மாத்திரம் கொண்டு ப்ரத்யுபகாரமே இல்லை என்று நிர்த்தாரணம் செய்தது உபபன்னமாகுமோ என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமருளிச்செய்து கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஏற்றி' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] மனத்து-(ஶிஷ்யனுடைய) மனதிலே, எழில்-மிகவும் ப்ரகாசமுடைய, ஞானவிளக்கை-ஜ்ஞானமாகிற தீபத்தை, 'ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா' என்பது அநுஸந்தேயம், ஏற்றி-உண்டாக்கி என்றபடி, 'வேதியர் வேதத்தினுட் பொருள் நிற்கப்பாடி என்னெஞ்சுள்

நிறுத்தினன்' என்கிறபடியே கலக்கமுடியாதபடி உபதேஶம்செய்து என்றபடி, இருளனைத்தும் அஜ்ஞானமெல்லாவற்றையும், அந்யதாஜ்ஞானம், விபரீதஜ்ஞானம் முதலியவைகளை என்றபடி, மாற்றினவர்க்கு - மாறும்படி செய்த ஆசார்யனுக்கு, ஒரு - ஒருவிதமான, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரத்தை, மாயனும்-ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களையுடைய பகவானும், காணகில்லான் - அறிய ஶக்தியையுடையவனல்லன், இப்படியானாலும் ஶிஷ்யன் செய்யவேண்டியதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'போற்றி' இத்யாதியினால். போற்றி-தான் ஸ்தோத்திரம்செய்து, உகப்பதும்-ஸந்தோஷிப்பதும், புந்தியில்-புத்தியில்,கொள்வதும்-அங்கீகரிப்பதும், ஸதா த்யானிப்பதும் என்றபடி, இப்படி மாநஸிகவாசிகங்களைச் சொன்னது காயிகத்துக்கு முபலக்ஷணம், பொங்கு - வ்ருத்தியடையாநிற்கிற, புகழ் - கல்யாணகுணங்களை, சாற்றி - லோகத்தார் அறியும்படி ப்ரஸித்தமாகச்சொல்லி, வளர்ப்பதும் - அந்தக்கீர்த்தி மேல்மேல் வ்ருத்தியடையும்படி செய்வதும், முன்னம் பெற்றதற்கு-முன்னம் ஆசார்யனிடத்தில் தான் அடைந்த மஹோபகாரத்துக்கு, சற்றல்லவோ - அல்பமானதல்லவா. ஆகையினால் இவையெல்லாம் செய்தாலும் ஸத்ருஶமானதாகாது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ஆசார்யன் விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரத்தை பகவானும் அறியமாட்டானென்றது உபபன்னமாகுமோ? யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளுக்கெல்லாம் முதல்காரணம் பகவானுடைய க்ருபையல்லவோ? இவ்வுபாயமும் அவனுடைய க்ருபைக்குக் காரணமாயிருப்பதினால் க்ருபையன்றோ முக்ய காரணம்? ஆகையினால் பகவானைவிடத் தாழ்ந்தவனாக நினைக்கவேண்டாவோ என்னில்? பகவான் தான் ஸர்வஶக்தனாயிருந்தும் தன்னால் செய்யமுடியாத சேதனோஜ்ஜீவனகார்யத்தை ஆசார்ய வேஷத்தை பரிக்ரஹித்தே செய்யவேண்டியிருப்பதினால், 'ஆசார்யனைவிட உத்க்ருஷ்ட தேவதை இல்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—'அஸ்ராவீந' என்றாரம்பித்து.

ஆஸீநதுரங்கவக்த்ரவிஶதஜிஹ்வாக்ரஸிம்ஹாஸநா
தாசார்யாதிஹ தேவதாம் ஸமதிகாம் அந்யாம் ந மந்யாமஹே ।
யஸ்யாஸௌ பஜதே கதாசிதஜஹத்பூமா ஸ்வயம் பூமிகாம்
மக்நாநாம் பவிநாம் பவார்ணவஜலோத்தாரணாய நாராயண: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகார ஏகத்ரிம்ஶ:.

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ப-ரை] ஆஸீந - உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, துரங்கவக்த்ர - ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனாலே, விஶத - ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஜிஹ்வாக்ர - நாக்கின் நுனியாகிற, ஸிம்ஹாஸநாத் - ஸிம்ஹாஸனத்தை உடையவனாகிய, பகவான் இவர்களிடத்திலேயே எப்பொழுதுமிருப்பதினால் என்றபடி, 'ஹ்ருதயஸிம்ஹாஸநரஸிக' என்று கீழருளிச் செய்தது ப்ரதிவாதி நிரஸனகாலத்தில், ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶம் செய்யும் ஸமயத்தில் 'கண்டாக்ஷரஸ்வரூபேண தேவேஶ: பரிவர்த்ததே' என்கிற ந்யாயத்தினால் ஆசார்யனுடையஜிஹ்வாக்ரத்திலிருக்கிறதினாலே இவனுடைய உபதேஶத்வாரா ஶிஷ்யனுடைய ஹ்ருதயத்தில் புகுருவதற்கு அடியிட்டபடி த்யோதிதம். 'விஶத' இத்யாதியினால் 'ததாஹி நாநீகிந்' இத்யாதி விவக்ஷிதம். 'ஜிஹ்வாஸநவரம் ப்ராப்ய ப்ரீயதாம் தாமஸ: । ஸ்வயமேவ ப்ரஸாதேந கேஶவோ விஶதோமுக: ॥' என்பதும் இங்கனுஸந்தேயம். 'என்னாவிலின் கவியானொருவர்க்கும் கொடுக்கிலேன்' என்றருளிச்செய்தவர் வாக்

கில் புகுந்து 'என்நாமுதல்வன்' இத்யாதி யருளிச்செய்யும்படி செய்தமை வ்யஞ்ஜிதம், **ஆசார்யாத்** - ஆசார்யனைக் காட்டி லும், **இஹ** - இந்த லோகத்தில், **அந்யாம்** - வேறான, **தேவதாம்**-தேவதையை, **ஸமதிகாம்**-மேற்பட்டதாக, **நமந்யாமஹே** - எண்ணமாட்டோம். 'தேவுமற்றியேன்' இத்யாதி யனு ஸந்தேயம். '**அந்யாம் ஸமதிகாம்**' என்பதினால் ஶ்ரிய:பதி யான ஸர்வேஶ்வரனும் இவர்களுடைய ஜிஹ்வாக்ரத்திலே புகுந்தருளி அவயவ பூதனான பிறகு பஹிர்பூதனான தைவம் இல்லை என்பது த்யோதிதம். இத்தால் 'கரியகோலத் திருவுருக் காண்பன் நான் பெரியவண்குருகூர்நகர்நம்பிக் காளுரியேனாய்' என்கிறபடியே பகவானை யாஶ்ரயிக்குமிடத்திலும் ஆசார்யனு டைய ஜிஹ்வையில் வஸிப்பதினால் உத்தேஶ்யனாவதைத் குறிக் கிறது என்பது த்யோதிதம். இதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார்—'யஸ்ய' இத்யாதியினால். **அஸௌ நாராயண:** - இந்த நாராயணன், **ஸர்வதா** - எப்பொழுதும், **அஜஹத்** **ஸ்வமஹிமா** - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளை விடாதவனாய்க்கொண்டு, இதற்குமுன் இப்படிச் செய்யாததற்கு ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளில் ந்யூநதை சொல்ல வழியில்லைஎன்றபடி, '**அபி**' என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும், எப்பொழுதும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி யுக்தனாயிருந்தா லும் என்றபடி, 'செய்த்தலைச் சங்கம்' என்கிற நூற்றந்தாதிப் பாசுரம் இங்கனுஸந்தேயம். **மக்நாநாம்** - ஸம்ஸார ஸமுத்திரத் தில் முழுகியிருக்கிற, **ஜந்தூநாம்** - ஸம்ஸாரி சேதனர்களுடைய, **ஸம்ஸாரார்ணவஸமுத்தாரய** - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்திலிரு ந்து கரையேற்றுவதற்காக, அவர்களைக் கரையேற்றுவதற்காக என்றபடி, **ஸ்வயம்** - தானே, **யஸ்ய** - எந்த ஆசார்யனுடைய, **ஸ்வமஹிமா** - வேஷத்தை, **ஹஜதே** - அடைகிறானோ. தன்னால் அஶக்யமான சேதனோஜ்ஜீவன கார்யத்தை ஆசார்யரூபேண

அவதரித்துச் செய்யவேண்டியிருந்தது ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ஆகையினல் ஆசார்யனே உத்க்ருஷ்டன் என்றபடி. ஆசார்யனே பகவதவதாரமாகையினல் வேறு தேவதை இல்லை என்று தாத்பர்யம். இருவரும் ஸமமாயிருந்தாலும் உபசாராதிசயத்தாலே ஆசார்யனே உத்தேஶ்யதமன் என்று திருவுள்ளம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினல்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
சிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

நிகமநாதிகாரம்.

[கீழ் அதிகாரங்களின் அர்த்த ஸங்க்ரஹம்—இந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப் பட்ட மார்க்கத்தை அவலம்பிப்பவர்களுக்கு வரும் ப்ரயோஜனங்கள்.]

கரதலகலிதவில்வ: கஶ்சிதாசார்யத்ருஷ்ட்யா
ஸ்ம்ருதநிகிலநிபந்தோ ஸ்ம்ருதிஶோகோ வரம ஹோமா: ।
ஸமரணவிஷயஸிலை ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரயந்நு
ஸாமலிதஸிலுஹாரீ ஸலிலப்ரதாஸி நந்த்ய: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இந்த நிகமநாதிகாரத்தில் இந்த ஶாஸ்திரத்தின் ஆரம்பம் முதலாக அதிகாரங்கள்தோறும் ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தங்களை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்துகொண்டு இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டதே பரம புருஷார்த்தத்துக்கு ஹேதுவான மார்க்கம் என்று உப ஸம்ஹாரம் செய்தருளப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'கரதலகலித' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] கஶ்சித் - ஒருவன், இது அவித்யைக் கிருப்பிடமான இந்த லோகத்தில் இப்படிப்பட்டவன் துர்லபன் என்பதைக் காண்பிக்கிறது, அன்றிக்கே ஜாத்யாதி நிபந்தனமில்லாமல் எவனாவதொருவன் என்றாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே ஆசார்ய கடாக்ஷத்துக்கு முன் ய: கஶ்சன என்றிருந்தவன் இப்படி யாவான் என்றாகவுமாம், ஆசார்யத்ருஷ்ட்யா - ஆசார்யனுடைய கடாக்ஷத்தினால், இத்தால் உபோத்காதாதிகாரார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், கரதலகலிதவில்வ: - உள்ளங்கையில் வைக்கப் பட்ட நெல்லிக்கனிபோல செய்யப்பட்ட, ஸ்பஷ்டமாக்கப்

பட்ட அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யங்களை உடையவனாய் என்றபடி, இத்தால் அர்த்தானுஶாஸநபாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், ஊஷித-போக்கடிக்கப்பட்ட, நிவிஞ - எல்லா, ஶோஹஃ - அஜ்ஞானத்தை யுடையவனாயும், ஸித்தோபாயம் முதலியவைகளைப்பற்றிய ஸம்ஶயம் தீர்ந்தவனாயும் என்றபடி, இத்தால் ஸ்திரீகரணபாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், உஒுஉஂ த்ராதிஹொஶஃ- திருமந்திரம்முதலியவைகளை ஸாகமாகவுடையவனாகவும், இவைகளின் அர்த்தானுஸந்தானத்தைப் போகமாகவுடையவன் என்றபடி, 'த்ராதி' பதம் த்வயத்தையும், சரமஶ்லோகத்தையும் குறிக்கிறது, இது பதவாக்யயோஜனாபாகார்த்தம், ஸஶுணவிஷயஸிஜள - நல்ல குணத்தையுடைய ஶிஷ்யன் கிடைத்தபொழுது, ஸஂஹுஷாயஂ - ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை, ஹுயஹு - உபதேசம் செய்துகொண்டும், ஸாவரித - பெரியோர்களின் நல்ல அனுஷ்டானங்களாகிய, ஸிஞ - உயிர் நெல்லுகளை, ஹாரீ - பொறுக்குமவனாயும், 'ஸாவரித'ங்களாவது 'ஶஂஶாணாஂ வஹஸதூஂ தமெவா வரிதஂ குவிசு। தெஷாஂ யசு ஹவவொயாகூஂ பாஜிஶாஂ ஹுதயா வஶெசு॥' என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் அருளிச்செய்தபடியே அவர்களுடைய உபதேசத்துக்குப் பொருத்தங்களான ஆசாரங்களை மாத்திரம் பொறுக்கிக்கொண்டு, அவர்கள் அவதார புருஷர்களாகையினால் அவர்களுடைய விசித்ர சேஷ்டைகளை நாம் அங்கீகரிக்கக் கூடாது என்று நிரூபித்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். 'ஸிஞஹாரீ' என்பதினால் அநேகம் பேர்களிடமிருந்து பொறுக்கிக்கொள்ளவேணுமென்பது த்யோதிதம். (இப்படி இருந்துகொண்டு) ஸூரிஸஶாஹிநஜ்ஃ - நித்ய ஸூரிகளின் கும்பல்களினால் கொண்டாடத் தகுந்தவனாகிறான். 'வானவர் முறை முறை யெதிர்கொண்டு வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே' யென்றும், 'விதிவகை புகுந்தனர்' என்றும் சொல்லி ஸ்துதிப்பர்கள் என்றபடி.

கீழ் அதிகாரங்களின் அர்த்தஸங்க்ரஹம்.

இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா ஸூரிகளோடொக்க பகவதநுபவரஸத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யனாய் வைத்து அநாதிகாலமிழந்து ஓரளவிலே புரிந்து ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமுண்டாய் தத்த்வஹிதங்களை யறியத்துடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமானபடியும், இவற்றைக் கொண்டறியுமர்த்தங்களில் ப்ரதிஷ்டிதங்களினுடைய ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக பரமாசார்யஸங்க்ரஹீதமான அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்த்வத்ரயாதிவிபாகவிவேகம் பண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும், இத்தத்த்வத்ரயத்தில் ஸம்ஸாரநு ஸாத்விகஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டவன் ஸ்ரிய:பதியென்னுமிடமும், இவ்வர்த்தங்களெல்லாந் தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயோந்முகனாம்படியும், அதிகாரிவிபாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக் கநுரூபமான உபாயவிபாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக் கதிகாரவிஶேஷ மிருக்குங் கட்டளையும், ஸகலஸுலபமான இவ்வுபாயத்துக் கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிபாகமும், முமுக்ஷுக்கு ஸபரிகரமான ஸாங்கப்ரபதந ப்ரபதநகர்த்தவ்யத்தினுடைய ஸந்நிவேஶ மிருக்கும்படி

கீழ் அதிகாரங்களில் பரக்க நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களை க்ரமேண ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. ஸூரிகளோடொக்க-நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஸமமாக. அளவிலே-காலத்தில். புரிந்து - வைராக்யத்தை யடைந்து. தாத்பர்யமும்-ப்ராக்ருதயாத்ம ப்ரமாதிகளை முதலில் கழிக்கவேண்டியதென்கிற ப்ரயோஜனத்துக்காக என்பதையும். ஸந்நிவேஶம் - அமைப்பு,

யும், இப்படி ஸாங்க ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணின வன் ஸர்வரக்ஷணாதிக்ருதன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனா கையாலே க்ருதக்ருத்யனும்படியும், இந்நிஷ்டை தனக் குப் பிறந்தமைகண்டு தான் தேறியிருக்கைக் கடையா ளங்களும்; இவனுக்கு ஆர்த்தியில் மாந்த்யத்தாலே ஶரீர மநுவர்த்தித்ததாகில் இங்கிருந்த காலத்துக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாய் ஸ்வாராத்யப்ராப்தஶேஷவ்ருத்திரூபமான கைங்கர்ய மிருக்கும்படியும், பகவத்கைங்கர்யத்துக் கெல்லைநிலம் பாகவதகைங்கர்யமானபடியும், ஶாஸ்த்ரா வான ஸ்வாபிமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமை யாலே யதாஶாஸ்த்ரம் கைங்கர்யமநுஷ்டிக்க வேண்டினபடி யும், இச்ஶாஸ்த்ரீயகைங்கர்ய ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அபராதங் கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவை கழிகைக்கும் விரகுக ளும், இந்நிரபராதகைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநாவத்தி ஸுவிதமாவது பாகவதாஶ்ரிதமான பகவத் க்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியே இருந்த இவ்வதி காரிக்கு ஶரண்யஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே ப்ரஶஸ்ததேஶ காலாதிநியதி நிரபேக்ஷமாக ஸ்தூலஶரீரத்தினின் றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால் விதா யௌவராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவரவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோ டே பரிவேஷவைபவமாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்கும் ஸ்வாநுரூப கைங்கர்யவைபவமும் பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான

அநுஷ்டான ப்ரகாரமென்றபடி. **விரகுகளும்** - பாபாரம்பக பாபங்களுக்கும் சேர்த்து ப்ரபத்தி பண்ணுகையும், அதிகா ரானுகுணமாக புந: ப்ரபத்தியாதிகள் செய்வதும். நியதி-நியமம். **அழைத்துவரவிட்ட** - அழைத்துக்கொண்டுவரும்படி உத்தரவு செய்யப்பட்ட. **மேன்மை**-உத்கர்ஷம், (ஆதிவாஹிகர்களின் ஸத்

ஊசெஷ்யுக்தமிருக்கும்படியும், இப்படி உத்தமமான ஜாத வங்களில் ஹேயமான விசேஷவாயத்தையும் கதவங்களில் ஹேயமான ஸாதேஷவாயத்தையும் இவ் வுவாயநிஷ்டனுடைய ஷஸாவத்தில் மாஸ்த்ரங்களிசையாத வேற்றச் சுருக்கங்களையும் பற்றி ஆஹாரதோஷ ஹேதுகஸம்ஸர்க யுகஸ்வபாவாதிகளாலே வருங் கலக்கங்களுக்குப் பண்ணும் பரிஹார ப்ரகாரங்களும், இவையெல்லாமத்தாஸக்திக்கை ஊவமான ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதவாக்யயோஜநைகளும், இவ் வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் யதாஸாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநம் பண்ணுமாவாயத்துக்கு உபதேஸாதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி பரலோகாரக்ஞ வாவாயத்திறத்தில் தகுதியான ஹேதுப்ரகாரமில்லாமையாலே நித்யஸூரியான ஸிஷ்யனுக் குச் செய்ய வடுக்குமவையுமெல்லாம் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கநுகூலங்

காரவிஸேஷம்). 'ஊசெஷ்யுக்தமிருக்கும்படியும்' இத்யந்தமாக அர்த்தானுஸாஸநபாகார்த்தமும், மேல் 'இப்படி' இத்யாதியினால் ஸ்திரீகரணபாகார்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். 'ஏற்றச் சுருக்கங்களைப் பற்றி' என்பதினால்ப்ரபாவ வ்யவஸ்தா ப்ரபாவரக்ஷாதிகாரங்களின் அர்த்தம ஸங்க்ரஹீதம். ஆஹாரதோஷம் - அசுத்தமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்வதினால் உண்டாகும் புத்தியின்குறைவு. ஹேதுகஸம்ஸர்கம்-குத்திசொல்லுகிறவர்களுடன் ஸம்பந்தம். யுகஸ்வபாவம் - கலியுகத்தின் ஸ்வபாவம். 'ஆதி' பதம் பாபபரிபாகத்தைக் குறிக்கிறது. 'இவையெல்லாம்' இத்யாதி பதவாக்யயோஜனபாகத்தின் ஸங்க்ரஹம். 'இவ்வர்த்தங்கள்' இத்யாதி ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாபாகார்த்தம். 'ப்ரவ்ருத்தி' இத்யாதி-உபதேஸம் செய்ய ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கும் உபதேஸம் செய்யாமல் நிவ்ருத்திப்பதற்கும் தகுதியானஸிஷ்யர்களின் வ்யத்யாஸம். நித்ய

களான ஸர்வ நந்யாயங்களாலும், ஸுஜ்ஞாநஸம்ஶய விபர்யயங்களற யதாஶ்ருதம் யதாஹ்ருதயமுபபாதித்தோம்.

இந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப் பட்ட மார்க்கத்தை அவலம் பிப்பவர்களுக்கு வரும் ப்ரயோஜனங்கள்.

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் முற்பட ஸகலஸம்ஶய ச்சேதமுடைய ஸதாசார்யன் பக்கலிலே ஸாத்ம்யவஸந்ய 1 'ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஸாதரனாய் விஶதமாக ஶ்ரவணம் பண்ணி இவற்றுக்கு உபயுக்தங்களான நல்வார்த்தைகளையும் 2 'ஸுவ்யாஹ்ருதாநி மஹதாம் ஸுக்ருதாநி ததஸ்தத: । ஸஞ்சிந்வந் தீர ஆஸீத ஶிலஹாரீ ஶிலம் யதா ॥' என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து ஸுஸ்யாஸஸம்ஸ்தேயாலே தெளிந்துகொள்வது. 3 'ஸூக்ஷ்ம: பரம

ஜ்ஞேயான - எல்லாக் காலத்திலும் கடனுளியான. யதா ஶ்ருதம் - ஆசார்யனிடத்திலிருந்து கேட்டபடி, யதா ஹ்ருதயம் - தம்முடைய மனதில் வாஸ்தவமென்று தோன்றின ப்ரகாரம். இத்தால் ஆப்ததமத்வம் த்யோதிதம். ஸாதரனாய் - ஆசார்யனிடத்திலும், அவன் செய்யும் உபதேஶத்திலும் ஆதரவுடன் கூடினவனாய். இவற்றுக் குபயுக்தங்களான - இவ்வர்த்தங்களையே விஶதமாகத் தெரிவிக்கக்கூடியவைகளான, நல்வார்த்தை- ஹிதோபதேஶம். மஹதாம்-பெரியோர்களுடைய, ஸுவ்யாஹ்ருதாநி- உபதேஶரூபமான வார்த்தைகளையும், ஸுக்ருதாநி - (ப்ரமாணவிருத்தங்களான) நல்ல அனுஷ்டானங்களையும், ததஸ்தத: - அங்கங்கிருந்து, ஶிலஹாரீ - உயிர் நெல்லுகளைப் பொறுக்கிறவன், ஶிலம் யதா-நெல்லை(பொறுக்குவதை)போல, ஸஞ்சிந்வந்- பொறுக்கிச் சேர்த்துக்கொண்டு, தீர:-தைர்யஶாலியாக, ஆஸீத- இருக்கவேண்டும். ப்லவங்கம-ஓ! வானரமே, ஸதாம் - பெரியோர்களுடைய, தர்ம:-தர்மம், ஸூக்ஷ்ம: - ஸூக்ஷ்மமானது, பர

---

1 1223-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 பார-உத்-34-34. 3 ராமா-கிஷ்-18-15.

துர்ஜ்ஞேய: ஸதாம் தர்ம: ப்லவகை:' என்றும், 1 'தர்மஸ்ய தத்வம் நிஹிதம் குஹாயாம்' என்றும், 2 'அணீயாந் க்ஷுரதாராயா: கோ தர்மம் வக்துமர்ஹதி' என்றும் ருஷிகளுக்குங்கூட வருந்தி பதவிந்யாஸம் பண்ண வேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் 1 'மஹாஜநோ யேந கத: ஸ பந்தா:' என்றும், 3 'தர்மசாஸ்த்ர ரதாரூடா வேதகட்கதரா த்விஜா: | க்ரீடார்த்தமபி யத் ப்ரூயுஸ் ஸ தர்ம: பர

துர்ஜ்ஞேய:-(ஆகையினால்) மிகவும் அறியமுடியாதது. தர்மஸ்ய - தர்மத்தினுடைய, தத்வம் - உண்மையானது, குஹாயாம் - ஒருவராலும் அறிய முடியாத இடத்தில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (தர்மம்) க்ஷுரதாராயா: - கத்தியின் நுனியைப்பார்க்கிலும், அணீயாந்-மிகவும் கூர்மையுள்ளது, (ஆகையினால்) இஹ - இந்த லோகத்தில், க: - எவன், தர்மம்-தர்மத்தை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, அர்ஹதி-யோக்யனாகிறான். வருந்தி-ப்ரயாஸைப்பட்டு. பதவிந்யாஸம்-அடிவைப்பு, நடக்கவேண்டிய என்றபடி. மஹாஜந: - பெரியோர்கள், யேந - எந்த வழியில், கத: - நடந்ததோ, நடந்தார்களோ என்றபடி, ஸ: - அது, பந்தா: - வழி. தர்மசாஸ்த்ரரதாரூடா: - தர்ம சாஸ்திரங்களாகிற தேரில் ஏறிக்கொண்டவர்களாயும், தர்ம சாஸ்திரங்களை உபதேசத்துக்கு ஆதாரமாய் வைத்துக்கொண்டவர்கள் என்றபடி, வேதகட்கதரா: - வேதமாகிற கத்தியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற, தர்ம சாஸ்திரத்தில் ஸந்தேஹமுண்டானால் வேதங்களைக்கொண்டுநிவர்த்திக்கிறவர்களான என்றபடி, த்விஜா:-ப்ராம்மணர்கள், க்ரீடார்த்தமபி-விளையாட்டுக்காகவாவது, யத்-எந்த வார்த்தையை, ப்ரூயு:-சொல்லுவார்களோ, ஸ: - அது, பரம: - உயர்ந்த, தர்ம:-தர்மமாக, ஸ்ம்ருத: - எண்ணப்பட்டது. 'ச்ருதி' இத்யாதி—

---

1 பார-ஆர-314-119. 2 பார-உத்-35-29.
3 போதா-14-1-7.

ஶொ உத:॥' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஶரணரான வஸ்வூர்வாசார்யர்கள் கண்டகஶோதநம் பண்ணி நடந்த வழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொரு தப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு 1 'அவிஶ்ராமமநாலம்பமபாதேயமதேஶிகம்। தம: காந்தாரமத்வாநம் கதமேகோ கமிஷ்யஸி ॥' என்றும், 2 'நிஷ்தீர்யே நிராலம்பே நிஶ்சாயே நிராஶ்ரயே। அதீவ்யஸ்யஸஹேமார்கே யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி ॥' என்றும் உதாஹ்ருதங்கள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள் காணவேண்டா.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளை ப்ரமாணமாகவுடையவர்களான. கண்டகஶோதநம் பண்ணி - முள்ளைப் பொறுக்கி ஶுத்தம் செய்து, மார்க்கத்தில் முள்ளைப்போல நல்வழி நடப்பதற்கு விரோதமான வாதிகளுடைய குயுக்திகளை நிரஸித்து என்றபடி. அவிஶ்ராமம் - இளைப்பாற இடமில்லாததாயும், அநாலம்பம்-பிடித்துக்கொள்ள தடி முதலிய ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லாததாயும், அபாதேயம் - பசியை நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ஆஹாரம் முதலியதில்லாததாயும், அதேஶிகம் - வழியைக் காட்டக்கூடிய ஜனமில்லாததாயும், தம: காந்தாரம் - இருட்டால் மூடப்பட்டதும் காடுகள் நிறைந்ததுமான, அத்வாநம் - வழியை, நரகத்துக்குப்போகும் மார்க்கத்தை என்றபடி, ஏக: - ஒருவனாக, கதம் - எப்படி, கமிஷ்யஸி - போகப்போகிறாய். நிஷ்தீர்யே - தீர்த்தமில்லாததாயும், நிராலம்பே - பிடித்துக்கொள்வதற்கொன்றுமில்லாததாயும், நிஶ்சாயே-நிழலில்லாததாயும், நிராஶ்ரயே - உட்கார இடமில்லாததாயும், அஸஹே - துக்ககரமாயும், அதீவ்யஸி - மிகவும் நீண்டதாயுமிருக்கிற, யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி - யமனுடைய வீட்டைக் குறித்துப் போகும், மார்கே - வழியில். நெஞ்சாறல்படும் - துக்கப்படும். ஸம்வாதவிதௌ - சாந்தோக்யத்தில் ஐந்தாவது ப்ர

1 பார-ஶா-337-34. 2 வங்கி-நித்.

வஞ்சாஷ்டிவிசேஷயிற் சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடும்பட்டுப் பூட்டைக் குண்டிகைபோலே யேறுவதிழிவதாக ஸம்ஸாரசக்ரத்திலே வர்த்திக்கவும்வேண்டா. 1 'த்வம் ந்யஞ்சதீருஞ்சதீ: கர்மஸூத்ரோபபந்நா: । ஹரே விஹரஸி க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபி:॥' என்கிற ஸம்வருஷ்யோவகரணமான உபசேஷ கழிந்து மற்றுள்ள வதிஶயிதஸுகங்கள் பெறப்போமயி காரிகளுடைய வழிகளிற் காட்டில் வாராஷாலஹேய ஹேதுயாலும், புநராவ்ருத்தி யில்லாமையாலும், 2 'தேஹாவிஶிஷ்டாம் ஜாநாதி மதிகேசஞிநாம் ந்ருணாம்',

---

பாடகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஜீவாத்மா புண்யங்களைச்செய்து ஸ்வர்க்காதிகளுக்குப்போகும் மார்க்கமும், புண்யபல மனுபவித்த பிறகு மறுபடியும் இந்த லோகத்துக்கு வரும் கஷ்டத்தையும் நிரூபித்திருக்கிறது. 'பருத்தி' இத்யாதி—பருத்தியிலிருந்து நூலிழுக்கும்பொழுது முதலில் கொட்டையை நீக்கிப்பன்னி, பட்டைபோட்டு மறுபடியும் குறுக்கும் நெடுக்குமாக பட்டைபோட்டு மாற்றப்படுவதுபோல. இப்படி பனிரண்டு தடவை செய்யப்படுகிறது, பாடு-ஶ்ரமம். பூட்டைக்குண்டிகை-ஏற்றச்சால், ஏறுவதிழிவதாக - ஸ்வர்க்காதி லோகங்களுக்குப் போவதும், மறுபடியும் கர்ம பூமிக்கு வருவதுமாக. இனி இந்த நல்வழி நடப்பவனுடைய ஸுகங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'த்வம்' என்றாரம்பித்து. ஹரே-ஓ! பகவானே, த்வம்-நீர், ந்யஞ்சதீ:-கீழ் விழுகிறதுகளாயும், உதஞ்சதீ: - மேல் கிளம்புகிறவைகள்ளாயும், கர்மஸூத்ரோபபந்நா:-கர்மங்களாகிற கயிறுகளினால் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்கிற, ஜந்துபி: - ஜந்துக்களினால், க்ரீடாகந்துகைரிவ - விளையாட்டின் பொருட்டிருக்கிற பந்துகளினால்போல, விஹரஸி - விளையாடுகிறீர். 'மற்றுள்ள' இத்யாதி—ஸ்வர்க்காதி பலங்கள். ஸாகாஞ்சி

---

1 ஶேஷதர்மம். 2 பார. ஶா-358-6.

1 'உத்க்ராமதி ச ஸந்மார்க்க: ஶீதீபூதோ நிராஶய:', 2 'தேவயாந: பர: பந்தா யோகிநாம் க்லேஶஸம்க்ஷயே' இத்யாதிகளிற்படியே ஸத்த்வ விஶிஷ்டமாய், 3 'ஆத்மா கைவல்யதாம் ப்ராப்தோ யத்ர கத்வா ந ஶோசதி', 3 'ஸூர்யாக்நியதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹாத்மந: ॥ ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷம் தேவதாநவை:। யத்ர கத்வா புநர்ஜந்ம நோபயாந்தி ச பாரத ॥', 4 'ஸந்தேவே

நாம் - பரமைகாந்திகளான, ந்ருணாம் - மனிதர்களுடைய, கதிம் - கதியை, தேப்ய: - மற்றக் கதிகளைக்காட்டிலும், விஶிஷ்டாம் - உயர்ந்ததாக, ஜாநாமி - அறிகிறேன். ஶீதீபூத: - மிகவும் குளிர்ச்சியுடையவனாய், ஸாம்ஸாரிக தாபங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாய் என்றபடி, நிராஶய: - துக்கங்களொன்று மில்லாதவனாய், ஸந்மார்க்க: - நல்ல வழியையடைகிறவனாய், உத்க்ராமதி-ஶரீரத்தைவிட்டுவெளிக்கிளம்புகிறான். யோகிநாம்-யோகிகளுக்கு, க்லேஶஸம்க்ஷயே - கஷ்டங்கள் நிவ்ருத்தி யடையும்போது, ப்ராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் என்றபடி, தேவயாந: - தேவயானம் என்று சொல்லப்பட்ட, பர: - உத்தமமான, பந்தா: - மார்க்கம். கைவல்யதாம் - அவித்யாதி களில்லாமலிருக்கையை, ப்ராப்த: - அடைந்திருக்கிற, ஆத்மா- ஜீவாத்மாவானவன், யத்ர - எந்த இடத்தில், கத்வா-போய், ந ஶோசதி - துக்கிக்கிறதில்லையோ, ஸூர்யாக்நியதீப்தம் - ஸூர்யன் அக்னி இவர்களுக்கு மேல்பட்டு ப்ரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிற, விஷ்ணோர்மஹாத்மந: - மஹாத்மாவாகிய விஷ்ணு வின் இடமானது, ஸ்வயைவ - தன்னுடைய, ப்ரபயா - காந்தியினாலே, தேவதாநவை: - தேவதைகளினாலும் அஸு ரர்களினாலும், துஷ்ப்ரேக்ஷம்-பார்க்க முடியாதது, யத்ர கத்வா- எந்த லோகத்தில்போய், பாரத - பரதவம்ஶத்தில் பிறந்த

---

1 பார-ஶா-194-27. 2

3 பார-ஶா-196-11, ஆர-136-18-23. 4 1255-ம் பக்கம் பார்க்க.

நிரயாஸ்நாதஸ்நாநஸ்ய பாரகாதநஃ ' இத்யாதிகளிலும் ஸம்ஸாராநலவுக்கு பாரமென்று ஶ்ருதிகளிலுமோதப் படுகிற பரமபதத்தை பர்யந்தமாக வுடைத்தாய், ஸம வஸ்த்ரஸாதநவுமானமாய், பரிபூர்ணமான பரம ஸாம்யத்தைப் பெறப்புகுகிறேனென்கிற ஸந்தோ ஷத்தை வாயமாக வுடைத்தாய், 1 'தஸ்யகாஶித ஆரஃ' என்கிறபடியே ஹார்த்தனான வீஶ்வரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தாலே காட்டப்படுகிற வசிராதிமார்க்கத் தாலே அவ்வோதேவதைகள் தந்தாமெல்லைகள்தோ றும் உஜ்ஜ்வலதீப பூர்ணகும்பாதிகளை முன்னிட்டு ஸபரிகரரா யெதிர்கொண்டு ஸாவதானமாய் ஸேவாதிகளைப் பண்ணி வழிநடத்த, கர்மலோகத்திலிருந்த நாள் இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாங் காணிக்கையிட் டுக் கண்டநுபவிக்க, அவர்களுக்கு மெட்டவொண் ணாத வெல்லைகளெல்லாங் கடந்து, நித்யஸூரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெரியாதபடியான நிரதிஶயவஸ்

ராஜாவே, இமம் லோகம் - இந்த லோகத்தைக் குறித்து, நாயாதி - திரும்பி வருகிறதில்லையோ. பர்யந்தமாக-கடைசி யாக. 'பரமபத' இத்யாதி 'ஆஸீநஸ்' இத்யாதிக்கும் 'ஸமவஸ்த்ரஸாத' இத்யாதி 'நிராமயம்' இத்யாதிக்கும் 'ஸந்தோஷத்தை' இத்யாதி 'சுவாமேயம்' என்பதற்கும், 'ஹா ர்த்த' இத்யாதி 'சுதேஶிகம்' என்பதற்கும் எதிர்த்தட்டு. இறைக் கோண்ட - இவனிடமிருந்து பூஜாதிகளையடைந்த. காணிக்கை யிட்டு - உபஹாரங்களை ஸமர்ப்பித்து. வாசி - வ்யத்யாஸம், வஸ்திர - ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய தேஜஸ்ஸு முதலியவைகள். பரமபதத்தில் திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தில் எழுந் தருளியிருக்கும் பகவானை அனுபவிக்கப்பெறுவன் என்றருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அப்படி வீற்றிருக்கும் வைலக்ஷண்யத்தை

---

1 ஶா-ஸ-42-16.

தியைப் பெற்று, 1 ‘ததோ மஹதி பர்யங்கே மணிகாஞ்சநசித்ரிதே। மேரௌ க்ருஷ்ணாஸீநம் நீலம் ஜீமூதமிவாம்பரே॥ ப்ராஜமாநம் வபுஷா திவ்யாபரணபூஷிதம்। பீதகௌஸேயஸம்வீதம் ஹேம்நீவோபசிதம் மணிம்॥ கௌஸ்துபேந உரஸ்யேந மணிநாபிவிராஜிதம்। உத்யதே வோதயம் ஸைலம் ஸூர்யேணாவ்ருதம் கிரீடிநம்॥ நாவ

வேறொருவிதமாகக் காட்டுவது அஸம்பாவிதமாகையினாலே அவதாரதசைகளில் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் ஸேவை ஸாதித்திருப்பதை மஹர்ஷிகள் அனுபவித்திருப்பதைக்கொண்டு ஸுலபமாக புத்திக்கு கோசரமாக்குவதற்காக நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ததஃ’ என்றாரம்பித்து. ததஃ - பிற்பாடு, மணிகாஞ்சநசித்ரிதே-ரத்னங்களாலும், ஸுவர்ணத்தாலும் அதிவிசித்ரமாகச் செய்யப்பட்ட, மஹதி-பெரிய, ஔன்னத்யவிஸாலத்வாதிகளோடுகூடிய என்றபடி, பர்யங்கே - ஸிம்ஹாஸனத்தில், மேரௌ - மேருபர்வதத்தில், நீலம்-மிகவும் கறுத்ததான, ஜீமூதம் இவ-மேகத்தைப்போல, வபுஷா - தம்முடைய திருமேனியினால், ப்ராஜமாநம் - ப்ரகாஸித்துக்கொண்டும், திவ்யாபரணபூஷிதம் - மிகவும் உயர்ந்த ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுப், பீதகௌஸேய ஸம்வீதம் - மஞ்சள் நிறமான பட்டினால் திருவரையில் சுற்றப்பட்டும், ஹேம்நி - தங்கத்தில், உபசிதம் - இழைக்கப்பட்ட, மணிம் - நீலரத்னம்போலிருக்கிற, உரஸ்யேந - திருமார்பிலிருக்கிற, கௌஸ்துபேந - கௌஸ்துபத்தினால், அபிவிராஜிதம் - திருமேனியெங்கும் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டும, உத்யதா - உதித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸூர்யேண - ஸூர்யனால், ஆவ்ருதம் - வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிற, உதயம் ஸைலம் இவ-உதய பர்வதத்தைப்போலவும், கிரீடிநம் - கிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டுமிருக்கிற, கிரீடத்துக்கு ஸத்ருஸமான த்ருஷ்டாந்தமில்லாமையினால் சொல்லப்படவில்லை,

---

1 பார ஸா-44-13-16.

த்ரும் வித்யதே தஸ்ய த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந।', 1 'தம் வைஶ்ரவணஸங்காஶ முபவிஷ்டம் ஸ்வலங்க்ருதம் । ததர்ஶ ஸூத: பர்யங்கே ஸௌவர்ணே ஸோத்தரச்சதே ॥ வராஹருதிராபேண ஶுசிநா ச ஸுகந்திநா । அநுலிப்தம் பரார்த்யேந சந்தநேந பரந்தபம் ॥ ஸ்திதயா பார்ஶ்வத

க்ருஷ்ணம் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை, ததர்ஶ - பார்த்தார், த்ரிஷு லோகேஷு - மூன்று லோகங்களிலும், கிஞ்சந-ஒன்றும், தஸ்ய- அவனுக்கு, ஶாத்ரவம் - ஸத்ருஶமாக, நவித்யதே - இல்லை. அன்றிக்கே மூன்று லோகங்களிலும் அந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய ஸாத்ருஶ்யம் (ஸத்ருஶமாயிருக்கை) கொஞ்சமும் இல்லை என்றர்த்தமாகவும். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பகவத்ஸேவை மாத்திரம் நிரூபிக்கப்பட்டதினால் அதில் த்ருப்தி இல்லாமல் 'தயாஸஹாஸீநம்', 'கோலத்திருமாமகளோடுன்னை' இத்யாதிகளில் பரக்கப்பேசப்பட்ட பரமபதராஸிகைக்கு ஸத்ருஶமாய் பிராட்டி ஸாந்நித்யத்தினால் விஶேஷ மஹிமையையுடைய அவதாராஸிகையை நிரூபித்தருளுகிறார்—'தம்' என்றாரம்பித்து. ஸூத: - ஸாரதியான ஸுமந்திரர், ஸௌவர்ணே-ஸுவர்ணமயமாயும், ஸோத்தரச்சதே - மேலே போடப்பட்ட மெத்தையோடுகூடியதுமான, பர்யங்கே-ஸிம்ஹாஸநத்தில், உபவிஷ்டம்-உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவராயும், வைஶ்ரவணஸங்காஶம்-குபேரனுக்கு ஸமமாக ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், ஸ்வலங்க்ருதம் - நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், வராஹருதிராபேண - பன்னிரத்தம்போன்ற வர்ணத்தையுடையதாயும், ஶுசிநா - பரிசுத்தமானதாயும், ஸுகந்திநா - நல்ல வாஸனையுடையதாயும், பரார்த்யேந - மிகவும் உயர்ந்ததாயுமிருக்கிற, சந்தநேந-சந்தனத்தினால், அநுலிப்தம் - பூசப்பட்டவராயும், பரந்தபம் - (இப்படிப்பட்ட அழகாலே) ஶத்ருக்களை ஜயிக்கக்கூடியவராயும், 'எவிற்றுச் செய்வா னென்றெதிர்ந்துவந்த மல்லரை சாவத்தகர்த்த சாந்தணி தோள் சதுரன்மலை' என்பதிங் கனுஸந்தேயம், பார்ஶ்வத: -

1 ராமா-அயோ-16-8-11.

ஸ்திதயாபி சாமரஹஸ்தயா । உபேதம் ஸீதயா பூய: சித்ரயா சசினம் யதா ॥ தம் தபந்தமிவாதித்யமுபபந்நம் ஸ்வதேஜஸா । வவந்தே வரதம் வந்தீ விநயஜ்ஞோ விநீதவத் ॥' என்று ஸாரத ராமாயணங்களிற் சொல்லப்பட்ட அவதாராஸிகையாலே ப்ரகடிதமான ராஜ்யவைபவஸமயத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸபத்நீகனான ஸர்வேச்வரன் தாளிணைக்கீழ் 1 'ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமைசெய்ய வேண்டு நாம்' என்கிற மநோரதத்தின்படியே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வா

பக்கத்தில், ஸ்திதயா - நிற்கிற, சாமரஹஸ்தயா-சாமரத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸீதயா-ஸீதையுடன், சித்ரயா - சித்ராநக்ஷத்திரத்துடன், சசினம் யதா - சந்திரனைப்போல, பூய: - அதிகமாக, உபேதம் - சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற, 'அபி, பூய:' என்கிற பதங்களினால் திருமேனி காந்தியையும், ஆபரணங்களின் சேர்த்தியையும், சந்தனாதி அலங்கார விசேஷங்களையும் அஸத்கல்பங்களாக்கக்கூடிய பிராட்டி ஸந்நிதியினால் உண்டான ஸௌந்தர்யாதிசயம் சொல்லப்படுகிறது, தபந்தம் - தபித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஆதித்யமிவ-ஸூர்யனைப்போல, ஸ்வதேஜஸா - தனக்கு அஸாதாரணமான தேஜஸ்ஸினால், உபபந்நம் - நிறைந்த, தம் - அந்த, வரதம் -வரத்தைக் கொடுக்கிறவனை, ராமம்- ஸ்ரீ ராமனை, ததர்ச-பார்த்தார், வந்தீ-பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவராயும், விநயஜ்ஞ:-விநயம் தெரிந்தவராயுமிருக்கிற ஸுமந்த்ரர், விநீதவத்-வணக்கத்துடன், வவந்தே-ஸேவித்தார். அவதாராஸிகை - அவதாரதசைகளில் வீற்றிருந்த தசைகள். ப்ரகடிதமான - ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட, ஊஹித்தறியப்பட்ட என்றபடி. 'ஸ்வஸ்ராவே ஸாயநம் வ ஸயதி ஹிவாஸ ஸஹ தத்ராபி விஷ்ணும்', 'தேவ: ஸ்ரீமாந் ஸ்வதாம்நி க்ரீடதீதி வதந்தேகடியம் ஸஹஸ்ரம்' இத்யாதிகளிற்படியே உபய வேதாந்தங்களிலும்

---

1 4:5-ம் பக்கம் பார்க்க.

வஷ்டூாவித ஸவஙுவிய கைஜ்ஜயஙுங்களேயும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஸ்ரீயஃபதியான நாராயணன் திருவடிகளே உபாயதஶையிலும் ஃபலதஶையிலு முபஜீவ்யங்கள்.

உறுசகட முடையவொரு காலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருத மொடியவொரு போதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவு மளவிலுரலூடுற்று(டொத்து)நின்றன
உறுநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன
மறநெறியர் முறியபிரதானத்து வந்தன
மலர்மகள் கைவருட மலர்போதிற் சிவந்தன
மறுபிறவியறு முனிவர் மாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன
அறமுடைய விசயனமர் தேறிற்றிகழ்ந்தன
அடலுரகபட மடியவாடிக் கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத் தமர்ந்தன
அணிகுருகை நகர்முருக நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடைய துளவமலர் வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர் குமரனென மேவிச்சிறந்தன
விரலசுரர் படையடைய வீயத்துடர்ந்தன
விடலரிய பெரியபெருமாள் மெய்ப்பதங்களே. 51

ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களே இப்படி இந்த ப்ரபந்தத்தில் கீழ் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தமென்று அதிஸங்க்ரஹமாய் நிரூபித்தருளுகிறார்— 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. உபஜீவ்யங்கள் - உபாயமாயும் ப்ராப்யமாகவும ஆஶ்ரயிக்கத்தக்கவைகள். கீழ் 'ஶ்ரீமதே' என்று உபக்ரமிக்கப்பட்டதே நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது.

இப்படி உபாயோபேயதஶைகளில் ஶ்ரிய:பதியின் திருவடிகளே உபஜீவ்யமென்பது ஸங்கதமாகுமோ? ப்ராப்யதஶையில் பரமபதநாதன் திருவடிகளன்றோ உபஜீவ்யம்? ராமக்ருஷ்ணவதாரங்கள் காலவிப்ரகர்ஷத்தினால் ஆஶ்ரயிக்கமுடியாதே

என்னில்? அவ்விரண்டாகாரங்களும் பொருந்திய அர்ச்சாவதாரம் கொண்டிருக்கும் பகவானுடைய திருவடிகளே உபஜீவ்யம் என்று திருவுள்ளத்தில்கொண்டு திவ்யஸ்தலங்களுக்கு உபலக்ஷணமாக ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸாந்நித்யமடைந்திருக்கும் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளே உபஜீவ்யமென்று ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்— 'உறு' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] விடலரிய-விடமுடியாததான, மேல் அருளிச்செய்யப்படுகிற ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஸர்வபாப நிவர்த்தகத்வம், ஸௌலப்யம், ஸௌஸீல்யம், ஆஸ்ரிதரக்ஷண ப்ரதிஷ்டிதத்வாதிகள், ஸம்ஸாரபந்த நிவர்த்தகத்வம், ஆழ்வாருடைய உகப்பினால் நமக்கு குலதனமாயிருக்கை, போக்யத்வாதிஸயங்கள் முதலியவைகளினால் ஒருதரம் அனுபவிக்கப்பட்ட பிறகு என்றபடி, பெரியபெருமாள்-ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, மெய்ப்பதங்களே - ஆஸ்ரிதர்கள் விஷயத்தில் மெய்யான திருவடிகளே, இத்தால் ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வோபயுக்த குணவிஸேஷங்களோடு கூடினவைகளாகையினால் திருவடிகளே உத்தேஸ்யங்கள் என்பது த்யோதிதம், உறு-மிகவும் பலிஷ்டமான, சகடம், உடைய - முறியும்படி, ஒருகால் - ஒரு ஸமயத்தில், அன்றிக்கே ஒருதடவை, உற்று - ஸ்பர்ஸித்து, உணர்ந்தன - விழித்துக்கொண்டதுகள், அன்றிக்கே ஜாகரூகங்களாயிருந்ததுகள், அஸுராவேஸத்தினால் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்பதில் பூர்ண நிஸ்சயத்துடன் வந்தவலி 'உறு' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. 'ஒருகால்' என்பதினால் அப்படிப் ப்லிஷ்டமான சகடமும், அதிலிருந்த அஸுரனும் அதி ஸுகுமாரமான திருவடிகள் ஒருதடவை தொட்டதினால் முறிந்தது என்கிற ஆஸ்சர்யம் த்யோதிதம். ஸர்வ ரக்ஷகனாய் ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள கைதப்பினபோது திருவடிகள் அவனையும் ரக்ஷித்தது, என்கிறபடியினால் திருவடிகளின் உபாயத்வம் ஸூசிதம். உற்று - ஸாவதானமாக, உணர்ந்தன, என்கிற யோஜனையில் ரக்ஷகத்வமாகிற தங்களுடைய க்ருத்யத்தில் தாங்கள் ஜாகரூகங்களாக இருந்தன என்ற

படி. **உடன் மருதம்**-'புணரேய் நின்ற' இத்யாதிகளிற்படியே (நடுவில் இடைவெளியில்லாமல்) ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற மருதமரங்கள், **ஒடிய** - முறிந்துவிழ, **ஒருபோதில்** - ஒருஸமயத்தில், **தவழ்ந்தன**, பாபத்தினுல் ஸ்தாவரஜன்மத்தை யடைந்தவர்களுக்கு அதை விமோசனம் செய்தமையால் பாபநிவர்த்தகத்வம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. **உறிதடவுமளவில்**-உறிகளைத் தடவும்பொழுது, **உரலூடு** - உரலுடன், **உற்று**-சேர்ந்து, (**ஒத்து**-ஸத்ருஸங்களாக), **நின்றன**, வெண்ணெய்திருட ஆரம்பித்து அதைத்தலைக்கட்டவும் மாட்டாதே, தான் அகப்பட்டு உரலோடு கட்டப்பட்டு நிற்கும்பொழுது அசேதனமான உரலுக்கும் தனக்கும் வ்யத்யாஸம் இல்லாமல் நின்றமை என்று அபிப்ராயம். க்ருஷ்ணனுக்காகப் பயந்து இருட்டறையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததினுல் '**தடவும்**' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'பின்னு மகம்புக்கு உறியைநோக்கி பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான்' என்றுறிறே. 'உரலினோடிணைந் திருந்தேங்கிய வெளிவு' என்றது இங்கனுஸந்தேயம், அன்றிக்கே உன்னத ஸ்தானத்திலிருந்தமையினுல் அவைகளை எட்டுவதற்காக 'பொத்தவுரலைக் கவிழ்த்ததன் மேலேறி தித்தித்தபாலும் தடாவினில்வெண்ணையும் மெத்தத்திருவயிராற விழுங்கிய அத்தன்' என்கிறபடியே உரலின்மேல் ஏறிநின்றமை சொல்லப்பட்டதாகவுமாம். இத்தால் அநந்யர்களுக்கு இஷ்டபலம் கொடுத்தமை த்யோதிதம். **உறு** - யோக்யமான, **நெறி** - மார்க்கத்தையுடைய, ஸத்யமார்க்கத்தையுடைய என்றபடி, **ஓர்** - அத்விதீயமான, **தருமன்** - தருமபுத்திரரால், **விடு** - அனுப்பப்பட்ட, **தூது** - தூதக்ருத்யத்துக்கு, **உகந்தன** - ப்ரீதியுடன் ஒப்புக்கொண்டன, பெறுப்பேறுகப் பாவித்து ஸந்தோஷித்ததுகள் என்றபடி. இத்தால் ஸௌலப்யாதிகள் த்யோதிதம். **மற** - கோபத்தை, **நெறியர்** - மார்க்கமாகவுடையவர், 'விபரீதஸ்வபாவாஸுரா:' என்கிற ஆஸுர ப்ரக்ருதிகள் என்றபடி, **முறிய** - நசிக்கும்படி, **பிரதானத்து** - ப்ருந்தாவனத்தில், **வந்தன**, அன்றிக்கே **உவந்தன** - ப்ரீதி பண்ணினதுகள் என்றுகவுமாம். ப்ருந்தாவனத்தில் ஜங்கமஸ்தாவர வேஷம் பூண்டு நிற்கும் அஸு

ரர்கள் நாசம் அடைவதற்காக என்றபடி, 'வைநதாவநம் ஹமவ தா கூரெஷ் நாகிஷ்கூடிணா। ஸுஜெ ந உநஸா யூதம் மவாஂ வநூஜி உஹீஷ் தா॥' என்பது அநுஸந்தேயம். மலர்மகள் - லக்ஷ்மீ, கை வருட - திருக்கைகளினால் தடவிக்கொடுக்க, மலர்போதில்-மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பத்தைக் காட்டிலும், அன்றிக்கே அப்பொழுது தான் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற, 'வாஞாஸஷுஷெவ' இத்யாதி களிற்படியே அத்யந்த ஸுகுமாரமான பெரிய பிராட்டியார் கை பட்டபோதிலும், 'சிவந்தன' வாகையினால் ஸௌகுமார்யாதி ஶயம் த்யோதிதம். மறுபிறவி - அடுத்த ஜன்மத்தை, அறு-அறுக் கக்கூடிய, இது 'மாலுக்கு' விஶேஷணம், முனிவர் - மகரிஷிக ளுடைய, மாலுக்கு - பரமபக்திக்கு, இசைந்தன - அநுரூபங்களா யிருந்ததுகள். ஸ்வயம் போக்யங்களாகையாலே அவர்கள் விட வொண்ணாமல் நிரந்தரம் த்யானம் செய்தார்கள் என்பதும், ப்ர யோஜனாந்தரத்துக்காகச் செய்யவில்லை என்பதும் த்யோதிதம். திருவடிகளின் ப்ரபாவத்தாலே ஸம்ஸாரம் தன்னடையே கழிந்தது என்றபடி. 'ஒருபொருட் கசைவோரசைக' இத்யாதி இங்கனுஸந்தேயம். மனுமுறையில்-மனுவின் வம்ஶத்தில், வருவது- ஆராத்யமாக வந்துகொண்டிருக்கிற, ஓர் - அத்விதீயமான, விமா னத்து - ப்ரணவாகார திவ்யவிமானத்துள், உறைந்தன-இருந்தன, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்போல தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப் போருகையன்றிக்கே சேதனர்களெல்லாரையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தல்லது போகிறதில்லை என்று ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதமாய் இருப் பது த்யோதிதம். அறமுடைய - தர்மத்தையுடைய, அதைச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, விசயன் - அர்ஜுநன், அமர்தேரில் - பாரத யுத்தத்துக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட தேரில், திகழ்ந்தன - ப்ரகாசித்தன, 'விசயனமர்தேர்' என்பதினால் அர்ஜு நன் ரதிகனாய் பகவான் ஸாரதியாய் நின்ற நிலை த்யோதிதமாய் ஸௌஶீல்யாதிகள் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டன. 'தேருமூர்ந்து தேசுயர்ந்த' இத்யாதி அநுஸந்தேயம். அடல் - ஹிம்ஸிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடைய, உரகபடம் - காளியனுடைய படம், மடிய-

மடிந்துபோம்படி, ஆடி - நர்த்தனம் பண்ணி, **கடிந்தன** - கோபித்துக்கொண்டன, காளீய நிரஸனம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. **அறுசமயம்** - ஆறு மதங்களினாலும், **அறிவரிய** - அறியமுடியாத, **தானத்து** - ஸ்தானத்திலே, பரமபதத்திலே என்றபடி, **அமர்ந்தன** - ப்ரதிஷ்டிதமாய் நின்றன, **அணிதுருகைநகர்** - பூமண்டலத்துக்கு ஆபரணமான குருகாபட்டணத்துக்கு, **முருகர்** - நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, **நாவுக்கு** - வாக்குக்கு, **அமைந்தன** - ஸ்தோத்திரத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு இருந்ததுகள். 'என்னுவின் கவியாெனாருவர்க்குங் கொடுக்கிலேன்', 'தஹாஸிநாஸீகிநீ ** நயாவாமெஹ' இத்யாதிகளிற்படியே ஒருவருக்கும் அடையமுடியாத குணதிஶயங்களை உடைத்தாயிருந்தமை த்யோதிதம். இவர் 'துயரறு சுடரடி' என்றாரம்பித்து அடிவிடாமல் போந்தவராகையினால் அவரடியாரான நமக்கும் அவ்வடியை ஆஶ்ரயிப்பதற்கு அடியுண்டாயிற்றென்றபடி, 'சுநெஷூ ** வாஜாவ் நிக்வா மயிமஷ்ஜாதம் வஜம் ஊஃணொலயிசெஷவதம் நூ:' என்பது இங்கனுஸந்தேயம். இத்தை யடியொத்தியே பெரிய முதலியாரும் 'ஸௌரஷ்யாரி ** வாஜாஙவிநூம்' என்றருளிச்செய்தது. **வெறியுடைய** - வாஸனையுடன் கூடிய, **துளபமலர்** - திருத்துழாய்ப் புஷ்பத்தை, **வீறுக்கு** - ஸ்வோத்கர்ஷத்துக்காக, **அணிந்தன** - அலங்காரமாக்கிக் கொண்டன, **விழு** - உத்தரையின் கர்ப்பத்திலிருந்து விழுந்த, **கரி** - கரிக்கட்டை, **ஓர் குமரன்** - ஒரு பிள்ளை, **என** - என்று சொல்லும்படி, **மேவி** - அனுக்ரஹித்து, **சிறந்தன** - ப்ரகாஶித்ததுகள், 'ஹவிதொஜம்வசு வரீக்ஷதி வ' என்றிவர்தாமேயருளிச்செய்திருக்கிறபடியே கரிக்கட்டையாய் விழுந்ததை பெரிய மஹாராஜனுகும்படி க்ருபை பண்ணினதுகள் என்றபடி. **விறல்** - ஸாமர்த்யத்தையுடைய, **அசுரர்படை** - அஸுரர்களுடைய ஸேனை, **அடைய** - முழுவதும், **வீய** - நஶிக்கும்படி, **துடர்ந்தன** - பின் தொடர்ந்து சென்றன, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணத்திலுள்ள ஊற்றத்தினதிஶயத்தாலே பசுவுக்காகப் புலியைத் துடர்ந்துசெல்லுங் கணக்கிலே துடர்ந்து சென்றன என்றபடி.

ஐதி யதிராஜ ஊஹாநஸவரிஊஹ
வரிவாஹவாஸிதாஂ விலைத ।
விஊாய வரிஷஜ்நிஷெவ்யாஂ
வெஷாஙொாஷய நஸஂஹஷாய ஸாூயாஂ ॥

இப்படிக் கீழருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களாகையாலே ஸம்ஸாரமாகிற மஹாக்னியினால் தாபத்தையடைந்தவர்களைக் குறித்து தம் பரமக்ருபையினால் இவைகளைத் தினந்தோறும் அனுபவியுங்கள், அம்ருதம்போல் ஆத்மோஜ்ஜீவனத்துக்குக் காரணமாகும் என்று உபதேஸித்தருளுகிறார்—'ஐதி' என்றாரம்பித்து. இது 'வாராஶயபூவவஷாூயாஂ * * ஹளஊோ: விலைஷஙாஹஂ' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உபதேஸித்தாப்போலே இருக்கிறது.

ப—ரை] யதிராஜ - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய, ஊஹாநஸ-மடப்பள்ளியிலுண்டான, வரிஊஹ - வாஸனையின், வரிவாஹ - பெருக்கினால், வாஸிதாஂ - வாஸனை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற, மடப்பள்ளியாச்சானை 'ஊஹாநஸ' என்றும், அவர் விஷயத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்குண்டான க்ருபா விஶேஷத்தை 'வரிஊஹ' என்றும், அதினால் உண்டான அர்த்தோபதேஶத்தை 'வரிவாஹ' என்றும் ஆரோபித்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'வாஸிதாஂ' என்பதினால் உவநிஷதூூஹாஜ்ஜிஊஸெஸ்யாய்யதமான கேவல ஸாூதையைக் காட்டிலும் போக்யமான அனேக த்ரவ்யங்களின் சேர்க்கையினாலுண்டான போக்யதாதிஶயம் த்யோதிதம். இத்தால் இதர ஸம்ப்ரதாயங்களைக் காட்டிலும் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தத்வம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று, விஊாய - வித்வான்களுடைய (தேவதைகளுடைய), வரிஷஜ் - ஸமூஹத்தினால், நிஷெவ்யாஂ - அனுபவிக்கக் கூடியதாயிருக்கிற, 'வநகஃஷாஷாூநஹாூஂஜீத' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாத்விகர்கள் குழாங்களாய்க்கூடி அனுபவிக்கக்கூடியது என்றபடி. வெஷாநொாஷய - வேதாந்தோதயனருடைய (மடப்

கலகண்டா கணாஸ்வாத்யே காமஸ்யாஸ்த்ரே நிஜாங்குரே ।
நிம்பவ்ருத்திபிருத்கீர்ணே ந சூத: பரிதப்யதே ॥

பள்ளியாச்சானுடைய), ஸம்ப்ரதாயஸாரம்-ஸம்ப்ரதாயமாகிற அம்ருதத்தை, பிபத - (தினந்தோறும்) அனுபவியுங்கள். இங்கு 'ஹம்ஸா: பிபந்து' என்பதுபோலில்லாமல் பொதுவாக அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது கேவலம் ஸம்ஸாரிகளுக்கு மாத்திரம் அனுபாவ்யமில்லை, ஸூரிகளுக்கும் போக்யதாதிஶயத்தினால் அனுபாவ்யம் என்பது த்யோதிதம். 'இமையா இமையவரேத்திய' இத்யாதி கீழ் அருளிச் செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம்.

இப்படி இது ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகில் எல்லோரும் ஏகமுகமாக அங்கீகரிக்காததற்குக் காரணம் என்னவென்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாக அப்படி அங்கீகரியாதது ப்ரபந்தத்துக்கு தோஷாவஹமல்ல, அவர்களுக்கே தோஷாவஹம் என்று, உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்தருளுகிறார்— 'கலகண்டா' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] கலகண்டா - குயில்களின், கண-கும்பலினால், ஆஸ்வாத்யே - புஜிக்கக்கூடியதாயும், காமஸ்ய-மன்மதனுக்கு, அஸ்த்ரே - பாணமாயுமிருக்கிற, மன்மதன் லோகங்களைத் தன் வசமாக்குவதற்குக் காரணமாயிருக்கிற என்றபடி, நிஜாங்குரே - தன்னுடைய துளிர், நிம்பவ்ருத்திபி: - வேப்பிலையை ஆஹாரமாகவுடைய ஒட்டை முதலியவைகளினால், உத்கீர்ணே - கக்கப்பட்டிருந்ததால், சூத: - மாமரம், ந பரிதப்யதே - துக்கப்படுகிறதில்லை, குயில்களை 'கலகண்டா' என்று நிரூபித்திருப்பதினால் அயலாரை ரஞ்ஜிப்பிக்கும்படி ஶப்தங்களைச் சொல்லக்கூடிய வித்வான்கள் அபிப்ரேதர்கள். 'காமஸ்யாஸ்த்ரே' என்பதற்கு ஸர்வஜனங்களினாலும் ஆசைப்படக் கூடியவனாய் அதினால 'காம: காமப்ரத:' என்று ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமத்தில் காமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரிய:பதி ஜனங்களைத் தனக்கு வஶப்படு

மூன்பெற்ற ஞானமு மோகந் துறக்கலு மூன்றுரையில்
தன்பெற்ற தன்மையுந் தாழ்ந்தவர்க்கீயுந் தனித்தகவும்
மன்பற்றி நின்றவகை யுரைக்கின்ற மறையவர்பால்
சின்பற்றி யென்பயன் சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே.

த்துவதற்கு இப்ரபந்தத்தைத் தனக்கு பாணமாக வைத்திருக்கிறுன் என்பது த்யோதிதம். இத்தால் ஸாத்விக ஜனங்களுடைய ஆதரமே முக்யமானது, அஸாத்விகருடைய அநாதரவினுல் இக்ரந்தத்துக்கு யாதொரு ஹானியும் வாராது, அது அவர்களுக்கே தோஷாவஹமாகுமென்றருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று.

குணத்தை க்ரஹிப்பதிலேயே இச்சையுடையவர்களுக்காக இக்ரந்தம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகையினுல் அஸாத்விகர்களுடைய அநாதரவு அகிஞ்சித்கரம் என்றருளிச் செய்கிறுர்— 'மூன்பெற்ற' என்றுரம்பித்து.

ப—ரை] **மூன்** - முதலிலே, **பெற்ற** - (ஆசார்யர்களுடைய உபதேசத்தினுல) அடையப்பட்ட, **ஞானமும்** - தத்வஹித புருஷார்த்தங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானமும், இத்தால் ஆர்த்தானுஶாஸநபாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், **மோகம்** - அஜ்ஞானத்தின், **துறக்கலும்** - நிவ்ருத்தியும், இத்தால் ஸ்திரீகரணபாகம் ஸங்க்ரஹீதம், **மூன்றுரையில்** - ரஹஸ்யத்ரயத்தில், **தன்** - தன்னுடையதாய், **பெற்ற** - இப்பொழுது அறியப்பட்ட, **தன்மையும்** - ஸ்வபாவத்தையும், பகவச்சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதிகளை யென்றபடி, இத்தால் பதவாக்யயோஜனுபாகம் ஸங்க்ரஹீதம், **தாழ்ந்தவர்க்கு** - தன்னிடத்தில் ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு, **ஈயும்** - இவ்வர்த்தங்களை உபதேஶிக்கும்படியான, **தனித்தகவும்** - அத்விதீயமான க்ருபையையும், **மன்** - உறுதியாக, **பற்றி** - அவலம்பித்துக்கொண்டு, **நின்ற**, இவ்வர்த்தங்களே உபஜீவ்யங்கள் என்று ஸதா அனுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் என்றபடி, **வகை** - ப்ரகாரத்தை, **உரைக்கின்ற** - (ஶிஷ்யர்களுக்கு) உபதேஶம் செய்கிற, **மறையவர்பால்** - வைதிகர்களிடத்தில், **சின்** - கோபத்தை, **பற்றி**-

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌵𑌚𑌸𑌾
𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑍇𑌤𑌰𑌵𑌾𑌦𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾
𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌗𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌦𑌂𑌪𑌤𑌿𑌦𑌯𑌾
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥

அடைந்து, **என் பயன்** - என்ன ப்ரயோஜனம், யதாஶாஸ்த்ரம் அநுஷ்டித்து உபதேசித்துப் போருகிற பெரியோர்களிடத்தில் கோபித்துக்கொள்வதில் என்ன ப்ரயோஜனம் என்றபடி, **சீரறிவோர்க்கு** - குணங்களை யறிபவர்களுக்கு, இதின் உத்க்ருஷ்டத்வத்தை அறியக்கூடிய ஸாத்விகதையுடையவர்களுக்கு என்றபடி, **இவை** - இந்த அர்த்தங்களை, **செப்பினம்** - சொன்னோம். இங்கு **'தன் பெற்ற தன்மையும்'** என்பதினால் திருமந்திராதிகாரார்த்தமும், **'தாழ்ந்தவர்க்கு'** இத்யாதியினால் அகிஞ்சனராய் ஆஶ்ரயிப்பவர்களுக்குப் பரம புருஷார்த்தத்தைக் கொடுப்பது என்றர்த்தமாகையினால் த்வயாதிகாரார்த்தமும், **'மன்பற்றி'** இத்யாதியினால் பகவானை ஆஶ்ரயித்து நிர்ப்பரனாய் நிற்பது ஏற்படுகிறபடியினால் சரமஶ்லோகாதிகாரார்த்தமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது.

லோகத்தில் க்ரந்தங்களைச் செய்வது ப்ரஸித்தி, பஹுமானம், பணம், முதலிய ப்ரயோஜனங்களுக்காகக் காணப்பட்டிருப்பதினால் அநந்ய ப்ரயோஜனமாகச் செய்தோமென்று கீழ் 'சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே' என்றருளிச் செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ வென்ன அருளிச் செய்கிறார்—'𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] **𑌯𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮** - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய, **𑌵𑌚𑌸𑌾𑌂** - ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய ஸ்ரீ ஸூக்திகளின், **𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃** - ஆவ்ருத்திகளினால், **𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂** - யௌவநமானது, **𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂** -

கழிக்கப்பட்டது, லோகத்தில் விஷயானுபவங்களின் ஆவ்ருத்தி களினால் கழிக்கப்படும் யௌவநம் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்தி களின் ரஸானுபவத்தினால் கழிக்கப்பட்டது என்றபடி, 'ஶ்ருவஞ்திலி:' என்பதற்கு 'த்ரிம்ஶஶாரம் ஶ்ராவிதஶாரீரக ஹாஷ்ய:' என்கிறபடியே அனேகம் தரம் ப்ரவசனங்களின் ஆவ்ருத்திகளினாலும், 'ஊடோ: விஶஞ்ஞநஹம்' என்கிறபடியே ஸ்வானுஸந்தானத்தின் ஆவ்ருத்திகளினாலும் என்று தாத்பர்யம், இத்தால் ப்ராப்த காலங்களிலும் இதர புருஷார்த்தங்களில் அந்வயமில்லாமை ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது. தேஹயாத் திராதிகளுக்காக ப்ரபுக்களுக்குப் பாரதந்திரனாயிருப்பது முதலிய தாவஶ்யகமன்றோ வென்னில்? அதுவும் தமக்கில்லை என்றரு ளிச் செய்கிறார்—'நிஃஷூத' இத்யாதியால். அன்றிக்கே இவ னால் ஜயிக்கமுடியாத சத்ருக்களென்று ஸ்ரீ பகவத்கீதாதிகளில் ப்ரஸித்தர்களான காமக்ரோதாதிகளுக்குப் பாரதந்திரனாயிருக்க வேண்டிய யௌவனத்தில் இதர புருஷார்த்தங்களில் ஆசை யில்லை என்றது அஸங்கதமன்றோவென்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். நிஃஷூத-போக்கடிக்கப்பட்ட, ஐதா - (பகவானைத்தவிர) மற்றவர்களுக்கு, வாரதம்த்ர - பாரதந்திர னாயிருக்கையாகிய, நிரயா: - நரகத்தை உடையதுகளான, 'ஸவஃம் வாவஶம் ஓ:வம்' என்கிறபடியே மற்றப் பாரதந்த்ர் யங்கள் நரகதுல்யங்கள் என்றபடி, வாஸரா: - தினங்கள், ஸுவம் - ஸுகமாக, நீதா:-கழிக்கப்பட்டதுகள். 'வாஸரா:' என்பதினால் ஒருநாளாகிற அல்பகாலங்கூட பாரதந்த்ர்யம் வஹி க்கவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வாஸர' என்கிற பதம் மத்யாஹ்னத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்பொழுது 'நநூ த்ரூஷித ஶூதிதெ்ர நநூத்ரூஸஷிதொரவள'. என்கிறபடியே மத்யாஹ்ன காலங்களில் த்ரவ்யார்ஜனாதிகளுக்காக ப்ரபு ஸேவா திகளும், அப்படி ஸம்பாதிக்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு விஷ யானுபவமாகிற ஸுகானுபவம் செய்யவேண்டிய காலமாகிற ராத் திரியிலும் இதர புருஷார்த்தத்தில் அந்வயமில்லை என்று இந்தப்

பூர்வார்த்தத்தால் சொல்லப்பட்டதாகிறது. பொதுவாக 'ஊதாஶ வாஶதா த்ரூ' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் 'மாறனார் வரிவஞ்சிலைக் காட்செய்யும் பாரினரொடும் கூடுவதில்லையான்' என்றும், 'என்னையாளும் வன்கோவோரைந்திவை' என்றும்சொல்லுகிறபடியே காமக்ரோத இந்திரியாதிகளுக்கும் பாரவஶ்யமில்லை என்பதும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. அவைகளுக்கு வஶப்பட்டிருக்கையே ஆத்மாவுக்கு மிகுந்த துக்கமாகையினால் 'ஸிரயா:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. பரவாதிநிரஸனம் செய்திருப்பதும் க்ரோதாதி கார்யமன்று என்றருளிச்செய்கிறார்— 'ஸமீக்ருத' இத்யாதியினால். ஸதாம்-பெரியோர்களுடைய, அநந்ய ப்ரயோஜனர்களான பரமைகாந்திகளுடைய, ஹஸதிம்-அனுக்ரஹத்தை, ஸமீக்ருத - ப்ரயோஜனமாக அங்கீகரித்துக்கொண்டு, அஸதாம்-துர்வாதிகளுடைய, மவெஃரவி-கர்வமும், நிவஃரவித: - போக்கடிக்கப்பட்டது, இத்தால் பரமத நிரஸனமும் மஹான்களுடைய அனுக்ரஹத்திற்காகச் செய்யப்பட்டபடியினால் ப்ரயோஜனாந்தர ப்ரஸக்தியில்லை என்பது த்யோதிதம். 'ஐயமற அறுசமயக் குறும்பறுத்தோம் அணியரங்கர் அடியவர்க்கே அடிமை செய்தோம்' என்றிவர்தாமேயருளிச்செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். அன்றிக்கே ஸதாம்-பெரியோர்களுடைய, ஹஸதிம் - அனுக்ரஹகார்யமான நியமனத்தை என்றாகவுமாம், பெரியோர்கள் நியமனத்தை ஶிரஸா வஹித்துச் செய்தோம் என்றபடி, 'சுஹஜிஹ தா நியாக: ஸஜ்ஞாவாயஃநிவெ:', 'ஸஉதநாதஸதாம் வீ திஜெதாம்ஸஜெதாம்' 'வஃதிஷாவிதவெஷாஜ: வஃதிக்ஷிவவஹிஉஃத:' இத்யாதி அனுஸந்தேயம். இனி வரப்போகிற காலத்திலும் தமக்கு ப்ரயோஜனாந்தரகந்தமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஶேஷாயஷ்வி' இத்யாதியினால். ஶேஷாயஷ்வி- மிகுதியாயிருக்கும் காலங்களிலும், ஶேஷிஉம்வதி - ஶேஷிகளான ஸ்ரீ ஶ்ரிய:பதிகளினுடைய, ஐயா-கருணையினாலுண்டான, தீக்ஷாம் - தீக்ஷையை, 'சுஷயம் ஸவஃ ஊஃதொஹ்யா ஐஷாஜெ்த

செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்துத்
தப்பற்றவர்க்குத் தாமே யுகந்து தருந் தகவால்
ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தி லுறைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவை முத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே.

ஆ_தம் ௨௨' என்கிற தீக்ஷையை என்றபடி, இத்தால் வ்ரதம் செய்யத்தவறினல் ஹாநி பகவானுக் குண்டாகுமாகையினல் தன்னைப் பகவான் ரக்ஷிப்பதில் தமக்குள்ள மஹாவிஸ்வாஸம் த்யோதிதம்; உதீக்ஷாஉஹெ - அண்ணுந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அதாவது அதிலேயே ஊற்றமுடையவர்களாயிருக்கிறோமென்றபடி. இத்தால் சாதகபக்ஷியைப்போல் இருக்கும் நிலை த்யோதிதம். 'ஸாதிய_ூம_ுஜ_ூவ' என்கிறபடியே அனேகம் திக்குகளில் அலமறவாமல் ஒரே திக்கில் நோக்கையுடைமை சொல்லப்பட்டது.

இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் அதிகாரஸங்க்ரஹப் பாட்டுக்கள் ஸர்வார்த்தஸங்க்ஹரமாயும், போக்யதமமாயும், ஸுகமாய் அர்த்தானுஸந்தானம் செய்யக்கூடியதுமா யிருக்கிறபடியினல் அவைகளின் குணதிஶயத்தை அனுஸந்தித்தவைகளின் ப்ராஶஸ்த்யத்தை அருளிச்செய்கிறர்—'செப்ப' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] **செப்ப** - சொல்லும்பொழுது, **செவிக்கு** - காதுகளுக்கு, **அமுது** - அம்ருதம், **என்ன** - என்று சொல்லும்படி, **திகழும்**-ப்ரகாஶிக்கிற; இது 'முப்பத்திரண்டு' என்பதற்கு விஶேஷணம், 'ஸம்ஶ_வெ ஊயூ_ாம் வாக்யம்' என்கிறபடியே அர்த்தானுஸந்தானம் செய்து ஸுகமாயிருப்பதன்றிக்கே ஶப்தம் பட்டவிடத்திலேயே அம்ருதம்போல ரஸித்திருக்கை அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. **செழும்** - ஶ்லாக்யமான, **குணத்து**-குணத்தையுடையவர்களாய், **தப்பற்றவர்க்கு**-அஸூயாதிதோஷமில்லாதவர்களுக்கு, ஸச்சிஷ்யர்களுக் கென்றபடி, **தாமே** - தாங்களே, **உகந்து** - ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய், **தரும்** - செய்கிற, **தகவால்** - க்ருபையினல் என்றபடி, ஆசார்யர்கள் செயல் நன்றாகத் திருத்திப்

ஆஸ்திக்யவாந் நிஶிததீர் நயவர்த்மவேத்தா
ஸத்த்வம் ஶ்ரத்தாய பரிபாஷ்ய ஜநாஸ்தயீ: ।
ஸங்கேததீரஹிதஸத்த்வரணேஷ்வஸக்த:
ஸ்வச்சந்தநீ ச நாவியாவஸ்யதி ஶாஶ்வதீம் ந: ॥

பணிகொள்ளுமவர்களாகையினுல் தங்களைப்போலவே ஸ்வாது தமமான க்ரந்தத்தைச் செய்யக்கூடிய ஶக்தியை க்ருபைசெய் தார்கள் என்று தாத்பர்யம், ஒப்பற்ற-ஸத்ருஶமில்லாத, ப்ரமாண தமங்களான என்றபடி, **நான்மறை**-நான்கு வேதங்களினுடைய, **உள்ளக்கருத்தில்** - உள்ளடக்கி வைத்திருக்கும் தாத்பர்யார் த்தத்தில், அத்யந்தகூடமான தத்வார்த்தத்தை என்றபடி, **உறைத்து** - நன்ருக ஸ்பர்ஶித்து, தத்வார்த்தங்களை விஶதமாக விஷயீகரித்து என்றபடி, **உரைத்த**-சொல்லப்பட்ட, **இவை**-இந்த, **முப்பத்திரண்டு** - முப்பத்திரண்டு பாட்டுக்களும், **முத்தமிழ் சேர்ந்த** - இயல், இசை, நாடகம், என்கிற மூன்றுவிதமான தமிழ் சேர்ந்த, **மொழித்திருவே** - ஶப்தரூபமான அலங்காரம். இந்த ப்ர பந்தத்துக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும், அன்றிக்கே, **மொழி**-ஶப்தரூபமான இக்ரந்தத்துக்கு, **திரு** - ஶோபாகரம் என்ருகவு மாம். அன்றிக்கே ருக் யஜுஸ் ஸாமவேதங்களை யெடுத்து இவர்கள் பெரியோர்களுக்கு அழிவில்லாத ஸம்பத்துக்கள் என்று ஶ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதை அநுஸரித்து அந்த வேதங்களின் தாத்பர்யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற இவை அழிவில்லாத ஸம் பத்து என்ருகவுமாம்.

இனி வரப்போகிறகாலத்தில் கலியுக ஸ்வபாவத்தினுல் நாஸ்திக்யம் முதலியவைகள் மேற்பட்டு அதினுல் இந்த க்ரந்தத் தை ஆதரிப்பவர் இல்லாமல் போகும்படியாகுமே என்னில் அரு ளிச் செய்கிருர்—'**ஆஸ்திக்யவாநு**' என்ருரம்பித்து.

ய—ரை] **ஆஸ்திக்யவாநு** - ஆஸ்திக புத்தியை யுடையவனும், **நிஶிததீ:** - கூர்மையான புத்தியை யுடையவனும், **நய**

மறையுரைக்கும்பொருளெல்லாம்மெய்யென்றோர்வார்
மன்னியகூர்மதியுடையார் வண்குணத்தில்
குறையுரைக்க நினைவில்லார் குருக்கடம்பால்
கோதற்றமனம்பெற்றார்கொள்வார் நன்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர் சங்கேதத்தால்
சிதையாததிண்மதியோர்தெரிந்ததோரார்
பொறைநிலத்தின்மிகும்புனிதர்காட்டுமெங்கள்
பொன்றாதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே. 52

அநஸூயு: - பொறாமை இல்லாதவனும், ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிஶுத்தமநா: - நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்தினால் பரிசுத்தமான மனதை யுடையவனும், ஸதர்த்தீ - நல்ல புருஷார்த்தத்தை விரும்புகிறவனும், ஸங்கேத - கட்டுப்பாட்டிலிருந்து, பீதிரஹித: - பயமில்லாதவனும், ஸத்ருணேஷு - புல்லுக்கு ஸமமான அல்ப புருஷார்த்தங்களில், அஸக்த: - ஆசை இல்லாதவனு மிருக்கிறவன், ந: - நம்முடைய, ஶாஶ்வதீம் - அழிவில்லாத, ஸத்பதவீம் - (இந்த க்ரந்தத்தில் உபபாதிக்கப்பட்ட) நல்ல மார்க்கத்தை, அநுவ்யாஸ்யதி - அனுஸரிக்கப்போகிறான்.

கீழ் ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையே விவரித்தருளுகிறார்— ‘மறையுரைக்கும்’ என்றாரம்பித்து.

ப—ரை. மறை - வேதத்தில், உரைக்கும் - சொல்லப்படும், பொருளெல்லாம் - அர்த்தங்களெல்லாம், மெய் - உண்மையானவை, என்று, ஓர்வார் - நம்பியிருப்பவர்களும். இத்தால் சில பாகங்கள் கல்பிதங்கள் எனறிவை முதலியவைகளைச் சொல்லும் மற்றவர்கள் விலக்கப்படுகிறார்கள், மன்னிய - ஸ்திரமான, கூர் - கூர்மையுள்ள, மதியுடையார் - புத்தியுடையவர்களும், வண் - விலக்ஷணமான, குணத்தில் - குணங்களில், குறை - குற்றத்தை, உரைக்க - சொல்ல, நினைவில்லார் - நினைவில்லாதவர்களும், ‘குணேஷு தோஷாவிஷ்கரண மஸூயா’ என்று சொல்லப்படுகிறபடியே அஸூயை இல்லாதவர்கள் என்றபடி, குருக்கடம்பால் - ஆசார்

இதுவழியின் னமுதென்றவரின் புலன்வேறிடுவார்
இதுவழியாமல வென்றறிவா ரெங்கடேசிகரே [பார்
இதுவழியெய்துக வென்றுகப்பா லெல்பிழை பொறுப்
இதுவழியா மறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. 53

யர்களிடமிருந்து, **கோதற்ற** - தோஷமில்லாத, **மனம்** - மனதை, **பெற்றார்** - அடைந்தவர்களும், **நன்மை** - நல்ல புருஷார்த்தத்தை, **கோள்வார்** - அங்கீகரிப்பவர்களும், **சிறை** - காராக்ரஹத்தை, ப்ராக்ருத ஶரீரத்தை என்றபடி, **வளர்க்கும்** - வ்ருத்திசெய்கிற, கர்மங்களினால் ப்ராக்ருதமான தேஹஸம்பந்தத்தையே மேல்மேல உண்டாக்குகிற, **சிலமாந்தர்**-அல்பபுத்தியுடைய மனிதர்களுடைய, **சங்கேதத்தால்** - கட்டுப்பாட்டினால், அதாவது ஶாஸ்திர ஸம்மதமில்லாமல் ஸ்வகல்பிதங்களான கட்டுப்பாட்டினால், **சிதையாத** - கலையாத, நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து நழுவாத என்றபடி, **திண்மதியோர்** - த்ருடமான புத்தியையுடையவர்களும், **தெரிந்து**- நல்லது, கெட்டது, என்று விவேகித்தறிந்து, **அது** - அந்த க்ஷுத்ரமான புருஷார்த்தங்களை, **ஓரார்** - (க்ரஹிக்கத் தகுந்ததென்று) நிஸ்சயிக்காதவர்களும், **பொறைநிலத்தின்** - பொறுமைக்கு ஸ்தானமான வஸ்துக்களில், **மிகும்** - உத்க்ருஷ்டரான, அன்றிக்கே பொறுமையில் பூமியைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டர்களான, **புனிதர்** - பரிசுத்தர்களான பூர்வாசார்யர்கள், **காட்டும்** - காட்டிய, **எங்கள்** - எம்முடையதான, **பொன்றாத** - நசியாத, **நன்னெறியில்** - நல்ல மார்க்கத்தில், **புகுதுவார்** - ப்ரவேசிப்பார்கள். கீழ் ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்ட 'ஸூவ்ருவாது' இத்யாதி பதங்கள் இந்த பாட்டில்முறையே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்திக்கத்தக்கது.

ஸாராஸார விவேகம் செய்யும்பொழுது அனேகம் மதங்களிருக்க இதுவே ஸாரம், நன்மையுண்டாக்கக்கூடியது, என்று நிஸ்சயிக்கக்கூடுமோ வென்னிலருளிச் செய்கிறார்— 'இதுவழி' என்றாரம்பித்து.

பு—ரை] **இது** - இந்த க்ரந்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்குமது, **வழி** – நல்ல மார்க்கம், **இன்** - போக்யமான, **அமுது** - அம்ருதம், அமுதமென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமாகையி ஞலும், ஸ்வயம் போக்யமாகையாலும் என்றபடி, **என்றவர்**- என்றனுஸந்தித்தவர்களாயும், **இன்புலன்** – அல்ப ஸுகமாகிய ஶப்தாதிவிஷயங்களை, **வேறிடுவார்** - (த்யாஜ்யமாகையாலே) ஸந் மார்க்கத்தைவிட வேறுபட்டதாகக் காண்பிக்கிறவர்களாயும், **இது**, **வழியாம் அல** – வழியாகக் கூடியதல்ல, மோக்ஷஸாதனமான மார்க்கமல்ல என்றபடி, **என்றறிவார்** - என்றறிபவர்களாயு மிருக்கிற, **எங்கள் தேசிகரே** - நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களே, வகுளாபரணநாத யாமுனுதிகளே என்றபடி, ஏகாரத்தினுல் மற்ற வர்கள் விலக்கப்படுகிருர்கள், **இதுவழி** - இந்த க்ரந்தத்தில் நிரூ பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ஸந்மார்க்கம், **எய்துக** - விருத்தியடைய வேண்டும், **என்று** - என்று எண்ணி, **உகப்பால்** - ஸந்தோஷத்தி ஞல், இந்த ஸந்மார்க்கத்தை நிரூபித்ததினுல் உண்டான ஸந்தோ ஷத்தினுல் என்றபடி, **என்** – என்னுடைய, **பிழை** - குற்றங் களை, இந்த க்ரந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஶப்த தோஷாதிகளை, **பொறுப்பார்** - பொறுத்துக்கொள்வார், அன்றிக்கே ஸத்ஸம்ப்ர தாயம் பரவுதற்காக என்னுடைய குற்றங்களைப் பாராமல் ஶிஷ்யனுகப் பரிக்ரஹித்து உபதேஶித்தார்கள் என்றுகவுமாம், (ஆகையினுல்) **மறையோர் அருளால்** - வைதிக ஶ்ரேஷ்டர்களான நம் ஆசாரியர்களுடைய க்ருபையினுல், **இதுவழியா** – இதில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதே ஸந்மார்க்கமாக, **யாம்** – நாம், **இசைந் தனம்** - அங்கீகரித்தோம். அதாவது ஸாராஸார விவேகம் செய்து இதுவே நல்ல வழியென்கிற நிஷ்கர்ஷம் என்னு டைய புத்தியினுலறிந்து சொல்லப்பட்டதல்ல, பூர்வாசார்யர்க ளுடைய உபதேஶத்தினுல் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்கள் ஆசார்யோபதேஶ முகத் தாலே தமக்குக் கிடைத்ததற்குக்காரணம் பகவானுடைய ஸஹஜ

எட்டுமிரண்டு மறியாதவெம்மை யிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணாத விடந்தருமெங்கண் மாதவனார்
முட்டவினைத் திரண்மாள முயன்றிடு மஞ்சலென்றார்
கட்டெழில் வாசகத்தால் கலங்காநிலை பெற்றனமே. 54

கார்ருண்யமென்று பகவானிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதானுஸந்தானம் செய்தருளுகிறார்—'எட்டு' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **எட்டு மிரண்டும்** - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், த்வயத்தை யும், **அறியாத**, அன்றிக்கே எட்டும், இரண்டும், பத்து என்று கூட தெரியாத ஜ்ஞானஶூந்யரை என்றாகவுமாம், **இவையறி வித்து** - இவைகளின் அர்த்தங்களை ஆசார்ய முகத்தாலறிவித்து, **எட்டவொண்ணாத** - (அநாஶ்ரிதர்களினால்) மனதினாலும் எண்ண முடியாத, **இடம்** - பரமபதத்தை, **தரும்**-தருகிறவராயும், **முட்ட**- முழுமையும், **வினை** - பாபங்களின், **திரள்** - ஸமூஹம், **மாள** - நசிக்க, **முயன்றிடும்** - தானே ப்ரயத்னம் செய்கிறவராயும், (ஆகையினாலே), **அஞ்சல்** - நீ பயப்படாதே, **என்றார்** - என்று சொன்னவருமாகிய, **எங்கள்** - நமக்கு ஸ்வாமியான, **மாதவனார்**- ஶ்ரிய:பதியினுடைய, **கட்டு** - முழுமையும், **எழில்** - ப்ரகாசத்தை யுடைய, **வாசகத்தால்** - சரமஶ்லோகரூபமான வாக்யத்தினாலே, அன்றிக்கே லோகம், ஶாஸ்திரம், இவைகளின் கட்டுப்பாட்டினால் (ஸம்வாதத்தினால்), அதாவது அவைகளை அனுஸரிப்பதினால் ப்ர காஶித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றாகவுமாம், **கலங்காநிலை**-ஸம்ஶயாதி கலக்கத்தையடையாத, **நிலை**–ஸ்திதியை, **பெற்றனம்**-அடைந்தோம். அன்றிக்கே இந்தப்பாட்டு ஆசார்யர்களுடைய உபகாரத்தை அனுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். அப்பொழுது திருமந்திரம், த்வயம், இவைகளையும், '**எட்டவொண்ணாத * * அஞ்சல்**' என்று சரம ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையும் நமக்கு உபதேஶம் செய்த ஆசார்யர்களுடைய ஸகல ஶ்ருதீதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கு அனு குணமான ஸ்ரீ ஸூக்திகளினால் நிஸ்ஸம்ஶயமான ஸ்திதியைப் பெற்றோம் என்று தாத்பர்யம்.

வானுள மர்ந்தவருக்கும் வருந்தவரு மிந்நிலைகள்
தானுள னுயுகக்குந் தரமிங்கு நமக்குளதே
கூனுள நெஞ்சுகளாற் குற்றமெண்ணி யிகழ்ந்திடினும்
தேனுள பாத மலர்த்திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே. 55

இனி இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தின் போக்யதையை அநுஸந்தித்து இதை யறியாமல் மற்றவர்கள் அலக்ஷியம் செய்தாலும் இந்த க்ரந்தம் பகவானுக்கு மிகவும் த்ருப்திகரம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'வானுள்' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] **வானுள்** - பரமபதத்தில், **அமர்ந்தவருக்கும்** - வஸிக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும், **வருந்தவரும்** - ப்ரயாஸப்பட்டுவருகிற, நித்ய ஸூரிகளுக்கும் பரார்த்தித்து அடையவேண்டியதாயிருக்கிற என்றபடி, **இந்நிலைகள்** - இந்த க்ரந்தத்தில் சொல்லப்படுகிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த நிஷ்டைகள், 'ஸூரிபிஸ்ஸதைவ ஸமா ஶாஸநதாஸ:' என்று கீழருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதிங்கநுஸந்தேயம், **இங்கு** - இந்நிஷ்டைகளுக்கு விரோதிகள் நிறைந்திருக்கும் இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலேயே, **உளனாய்** - உள்ளவனாய், இந்த நிலைகளையுடையவனாய் என்றபடி, **தான்** - தானே, **உகக்கும்** - ஸந்தோஷப்படுகிற, **தரம்** - உத்கர்ஷம், **நமக்கு** - ஸம்ஸாரிகளான நமக்கு, **உளதே** - இருக்கிறதே. இந்த ஏகாரம் நிஶ்சயத்தைக் காட்டுகிறது, 'சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியரே', 'இழிபட்டோடு முடலினில் * * கவியமுதநுகர்ச்சி யுறுமோ முழுதுமே' இத்யாதிகளிங்கநுஸந்தேயம. **கூனுள** - வக்ரதையுடைய, வக்ரஸ்வபாவமுள்ள என்றபடி, **நெஞ்சுகளால்** - மனதுகளினால், **குற்றமெண்ணி** - தோஷத்தை (ஆரோபணம் செய்து) அநுஸந்தித்து, **இகழ்ந்திடினும்** - இப்ரபந்தத்தை அநாதரவு செய்தபோதிலும், குடிலபுத்தியையுடையவர்கள் அநாதரவு செய்தாலும் என்றபடி, **தேனுள**-தேன் எப்பொழுதும் இருக்கும்படியான, **பாதமலர்**-தாமரைப் புஷ்பத்துக்கு ஸத்ருஶமான திருவடிகளையுடைய, 'உன்தேனே மலரும் திருப்பாதம்', 'தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே' என்கிறபடியே, அன்றிக்கே 'ஹுணத

வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் விரகாலடியோம்
உள்ளத் தெழுதிய தோலையி லிட்டனம் யாமிதற்கென்
கொள்ளத் துணியினும் கோதென் றிகழினுங் கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனை யுகவாதிகழா தெனெழின்மதியே. 56

ஸாரகிரீடப்ராஜதேநாரமோ விமலிதசேகரநாஸ்ய வாதார விநாகிய’ என்றாகவுமாம், **திருமாலுக்கு** - ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, **தித்திக்கும்** - இப்ரபந்தம் மதுரமாகத் தோன்றும். இத்தால் அவன் திருவடிகளில் தேன் வெள்ளமெடுத்துப் பெருகுகிறபடியினால் போக்யவஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் உத்க்ருஷ்டன் அவனுக்கிது மதுரமாய்த் தோன்றுமென்றால் இதினுடைய மாதுர்யாதிஶயம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்று திருவுள்ளம். ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருதனான பகவானுக்கு இது போக்யமாகையினால் மற்றவர்களின் அநாதரவு அநாதரணீயம் என்று தாத்பர்யம்.

இக்ரந்தத்தை சிலர் ஆதரிப்பதும், சிலர் அநாதரிப்பதும் தம்முடைய ஹர்ஷ ஶோகத்துக்குக் காரணமாகாது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘**வெள்ளை**’ என்றாரம்பித்து.

ப–ரை] **வெள்ளை**- ‘ஶங்கஸ்படிகமணி ஸஹஸ்ர ப்ரதிஷ்டம்’ என்கிறபடியே வெளுத்த நிறமுள்ள, **பரிமுகர்** - ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன், **பரி** - குதிரை, அதின் முகம்போன்ற முகத்தையுடையவர் என்றபடி, **தேசிகராய்** - ஆசார்யரூபியாய், **விரகால்** - உபாயத்தினால், அதாவது ‘யஸ்ராவஸளஹஜதே’ இத்யாதி கீழருளிச்செய்தபடியே தாமானதசையில் நமமை உஜ்ஜீவிப்பிக்க முடியாமல் இந்த ஆசார்யரூபமாய் திருவவதரித்தருளி நம்மை வசீகரிக்கும்படியான அனேக சூழ்ச்சிகளைச்செய்து என்றபடி, ‘பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து போதில் கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்துமென் சென்னித்திடரில் பாதவிலைச்சினை வைத்தான்’ என்பதிங்கனுஸந்தேயம, **அடியோம்** - ‘ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம்

வ்ருவனும்' என்கிறபடியே திருவடிகளை யாஸ்ரயித்த நம்முடைய, உள்ளத்து - மனதில், எழுதியது-எழுதின அர்த்தங்களை, ஓலையில்-பத்ரத்தில், யாம், இட்டனம்-எழுதி வைத்தோம், (ஆகையினால்) இதற்கு - இப்ரபந்தத்திற்கு, என் - என்ன தோஷமுண்டு, மனுஷ்ய புத்தியினால் செய்யப்பட்டதாயின் ப்ரமம் ப்ரமாதம் முதலிய தோஷங்கள் சொல்லலாம், ஸர்வஜ்ஞனால் அருளிச் செய்யப்பட்டபடியினால் ஒருதோஷமும் சொல்லமுடியாது என்றபடி, அன்றிக்கே யாம், இதற்கு, என் - என்ன, எவ்வித ஸம்பந்தத்தை யுடையோம் என்றபடி, கொள்ள - இதை அங்கீகரிக்க, துணியினும் - விஸ்வாஸம் செய்தாலும், இதுவே பரமார்த்தமென்று அங்கீகரித்தபோதிலும், கோது - அஸாரம், என்று, இகழினும் - அநாதரித்தாலும், கூர்மதியீர் - ஸூக்ஷ்மமான புத்தியையுடையவர்களே, என் - என்னுடைய, எழில் - ப்ரகாசத்தை உடைய, நிஸ்சயத்தையுடைய என்றபடி. 'ஶ்ருதி ஶ்ரேணீ ஶுத்தாவதவ ஹூதே லக்ஷணசிதே ஸ்வவக்ஷஸ்யாஸங்கே தோஷாநுவிதய சிதி ஶாஶாவ்யதி யஃ ஸ்வஹஸ்தைர்ந்ஶக்ஷிப்தைஃ ஸவஶ்ரீநிஜஶர்தீர்த்ருஷ்ட ப்ரஹ்மஜம் ஶஶிஜம்பாஶிஷஃ ஶஶநதஶஷீர்ஷம்வதி ஜநஃ॥' என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனாலே ப்ரவர்த்திககப்பட்டதாகையினாலே நிர்துஷ்டமான இப்ரபந்தத்தில் சிலர் தோஷாரோபணம் செய்தாலும் ஆகாசத்தில் சேறு பூசுவதற்காக சேற்றை எறிவதினால் தோஷாரோபணம செய்ய எத்தனித்தவர்களுக்கே தோஷம் உண்டாகிறது என்றிருக்கிற நிஸ்சயத்தையுடைய என்னுடைய புத்தி என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இது பகவானால் செய்யப்பட்டது என்கிற நிஸ்சயத்தையுடைய என்னுடையபுத்தி என்றுகவுமாம், எள்ளத்தனை - எள்ளளவும், கொஞ்சமும் என்றபடி, உகவாது - (க்ரஹித்தார்களென்று) ஸந்தோஷப்படாது, இகழாது - (அநாதரித்தார்களென்று) துக்கப்படாது, ஆரேனுமொருவர் செய்த ப்ரபந்தத்தை ஆரேனும் ஒருவர் அநாதரித்தால் வேறொருவருக்கு துக்கமுண்டாகாது என்னுமிடம் ஸூக்ஷ்மபுத்தியுடையவர்களான உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே

ரஹஸ்யத்ரயஸாரோऽயம் வேங்கடேஶ விவர்த்திதா ।
ஶரண்யம் ஭வதி விதாம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தக ‖

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரஷ்ஷட்த்ரிம்ஶ:.
ஸம்பூர்ணஶ்சாயம் க்ரந்த:

‖ ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ஸம்பூர்ண: ‖

‖ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ‖

சீரார்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ‖

என்று 'கூர் மதியீர்' என்கிற ஸம்புத்திக்குத் தாத்பர்யம். 'என்னேழில்மதி' என்பதினால் இப்ரபந்தகர்த்தாவான ஶ்ரிய:பதி இதை ஆதரித்தவர்களிடத்தில் க்ருபையையும், அநாதரித்தவர்களிடத்தில் நிக்ரஹத்தையும் செய்தருளும் என்பது த்யோதிதம்.

இப்ரபந்தத்துக்குப் பகவானே கர்த்தாவென்றும், 'ஓலையிலிட்டனம்' என்பதினால் எழுதுவதில் தான் கர்த்தாவாயிருந்தபோதிலும் அதுவும் தன்னுடைய அந்தர்யாமியான பகவானால் செய்விக்கப்பட்டபடியினால் அதில் ஸ்காலித்யாதிகள் ஸம்பவிக்காதென்றும் அப்படி ஏதாவது தப்பிதங்கள் நேரிட்டிருந்தபோதி

லும் இதில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயதசைகளிலும் ஶ்ரிய:பதியின் திருவடிகளே உபஜீவ்யமென்கிற அர்த்தம் ஸ்ரீமந்நாத யாமுன ப்ரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்களின் திருவுள்ளத்துக்கு உகந்ததாகையினாலே, அர்த்த கௌரவத்தினால் அவர்கள் அங்கீகரிப்பார்கள் என்றுமருளிச் செய்துகொண்டு ப்ரபந்தத்தை நிகமனம் செய்தருளுகிறார்—'ரஹஸ்யத்ரய' என்றாரம்பித்து. மேலும் 'திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே' என்று பலத்யாகமும், 'யாமிதற்கென்' என்று மமதா த்யாகமும் கீழருளிச் செய்யப்பட்டது. இந்த ஶ்லோகத்தில் கர்த்ருத்வத்யாகத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

ப-ரை] அயம் - இந்த, ரஹஸ்யத்ரயஸார: - ரஹஸ்யத்ரயங்களின் ஸாரதமமான அர்த்தம், இதின் போக்யதாதிஶயத்தாலே அடிக்கடி தம் திருவுள்ளத்திலனுஸந்தானம் செய்வதைக் குறிக்கிறது 'அயம்' என்கிறபதம், உபக்ரமத்திலும் இப்படியே அருளிச்செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம், வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா - ஸ்ரீ வேங்கடேசன் என்கிற திருநாமத்தையுடையவராய் பரிபூர்ணமான ஜ்ஞானத்தையுடைய ஆசார்யனால், அன்றிக்கே திருமலையில் நின்றருளிவனாய் விபஶ்சித் என்று ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவினால் என்றாகவுமாம், விபஶ்சிதாகிய ப்ரும்மத்துடன் என்று உபநிஷத்தில் சொல்லியிருப்பதை 'ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே' என்று வேங்கடத்தெந்தை விஷயத்தில் உபஸம்ஹாரம் செய்திருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம், அதுவுமன்றிக்கே வேங்கடேசனென்று வேங்கடநல்வெற்பனைச் சொல்லி, 'விபஶ்சித்' என்று ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரரான தம்மை அருளிச் செய்தாராகவுமாம். அப்பொழுது 'அன்றிவ்வுலகினையாக்கி', 'வேங்கடேஶாவதாரோயம்' இத்யாதிகளிற்படியே திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதாரமாகிய இவ்வாசார்யன் என்று தாத்பர்யம், ஶரண்ய-சரணமாக ஆஶ்ரயிக்கத்தகுந்த, தம்பதி - எம்பெருமானையும் பிராட்டியையும், விதாம்-அறிந்தவர்களுக்கு: அதாவது எந்தத் தசையிலும் ஒருமிதுனமே

உத்தேச்யமென்றிருக்கும் ஸ்ரீ சடகோபநாதயாமுன ப்ரப்ருதிகளுக்கு, ஸம்மத:-பஹுமததமாக, திருவுள்ளமுகக்கும்படியாக என்றபடி, இத்தால அல்பஜ்ஞர்களான மற்றவர்களுடைய அநாதரவும், ஆதரவும் அகிஞ்சித்கரம் என்பது த்யோதிதம், ஶிஷ்டாஶிக்ஷிதபாஷ்யா: ஶ்ருதிவிதயோ யேஷாம் ஸமம் ஸேவந: தத்ஸந்தோஷஸமக்ஷமிதம் ஸாதம் பரைரை: கிம் பரை: என்றிவர்தாமே யருளிச் செய்திருப்பது இங்கநுஸந்தேயம், ஸம்க்ரஹேண - ஸங்க்ரஹேண அருளிச் செய்யப்பட்டது.

இத்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயாம்ருதநிதிமரீர
ஸ்ரீநிவாஸார்ய ஸத்தாயம்
ஸ்ரீமத்வாஸராமாநுஜமுநிதிருவேங்கா
தெவவாண்யா மஹாணீஶ: ।
தாம் வ்யாவ்யாம் ஶ்ராவிலோகத்யாதமதாயு
கருணாவாத்ருதா மாத்ருயந்ய:
காலெஷவீக்ஷரோவீக்ஷவதிவாஸநியுய
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவ்ய மாஸ: ॥

ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ய வ்யாவ்யா விரசிதா ஶுபா ।
யயா ஶ்ருதப்ரவசநே தத்வெஸ்வ அாஷபெஶ மயா ॥

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
நிகமநாதிகாரம் முற்றிற்று.

ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாபாகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
முற்றிற்று.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ப்ரமாணங்களின் ஸங்க்ரஹம்.

ப்ரமாணங்களின் அகராதி.

S. V. & CO., MADRAS.

ப்ரமாணங்களின் அகராதி.

த

𑌧

𑌨

Location.......................... R.......

Distillery Un

